

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Αντικειμενικό σύστημα φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Α. Η κατάσταση των δημοσιονομικών μας πραγμάτων, με τις έντονες ανισορροπίες στα διάφορα δημοσιονομικά μεγέθη, αποτελεί ήδη μέγα πρόβλημα εθνικών διαστάσεων. Προ του προβλήματος αυτού, κάθε εφησυχασμός καθυστέρηση ή ατολμία κατά την αντιμετώπιση του, συνιστά αξιοκατάκριτη συμπεριφορά ανάξια για υπεύθυνη κυβέρνηση. Πράγματι, η παραμικρή καθυστέρηση συσσωρεύει εκρηκτικά προβλήματα για την οικονομική ανάπτυξη, τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας αλλά και την εσωτερική κοινωνική ισορροπία, στοιχεία αναγκαία για την αναστροφή των διαβρωτικών τάσεων που για μεγάλο χρονικό διάστημα συνυδεύουν την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Το δημοσιονομικό πρόβλημα είναι αναγκαίο να αντιμετωπιστεί τόσο από την πλευρά των δαπανών, όσο και των φορολογικών εσόδων. Η εκλογίκευση και ο περιορισμός των δημοσιονομικών δαπανών αποτελούν βασική επιδίωξη, προκειμένου να περιορισθεί το βάρος του δημόσιου τομέα στην οικονομία και να προωθηθεί η βελτίωση της παραγωγικότητάς του, μέσω του εκσυγχρονισμού, της βελτίωσης των υπηρεσιών και της εξοικονόμησης πόρων στη διαχείριση της εθνικής αποταμίευσης. Είναι δύμας άμεση και επιτακτική η ανάγκη για θαρραλέα και αποφασιστική αντιμετώπιση και της άλλης πλευράς του δημοσιονομικού προβλήματος και συγκεκριμένα των φορολογικών εσόδων. Αποτελεί κοινό τόπο και κοινή πεποιθηση ότι χωρίς ένα σύγχρονο, ευρωπαϊκό χαρακτήρα σύστημα κατανομής των φορολογικών βαρών αλλά και χωρίς ένα σύγχρονο, ευέλικτο και αποτελεσματικό σύστημα σύλληψης της φορολογητέας ύλης, κανένα θετικό αποτέλεσμα δεν θα επέλθει. Οι δημοσιονομικές ανισορροπίες θα εξακολουθούν να αναπαράγονται, προκαλώντας όλο και ισχυρότερους κλιμακιούς στην οικονομίας αλλά και στον κοινωνικό ιστό.

Παρόλο που οι περιοστερείς από τις μέχρι σήμερα κυβερνήσεις είχαν ως βασικά στοιχείο της οικονομικής τους πολιτικής τη φορολογική μεταρρύθμιση, τα αποτέλεσματα από πλευράς σύλληψης της φορολογητέας ύλης και είσπραξης των φορολογικών εσόδων υπήρξαν, σχεδόν πάντοτε, κατώτερα από τις δημοσιονομικές ανάγκες.

Ετσι, για παράδειγμα, στην έμμεση φορολογία έχει γίνει πράγματι αρκετό έργο, κυρίως με την εισαγωγή του Φ.Π.Α. το οποίο όμως δεν ολοκληρώθηκε λόγω προσεπαρκούς οργάνωσης των ελεγκτικών μηχανισμών του Υπουργείου Οικονομικών.

Είναι γενικότερα αποδεκτό ότι το κλειδί για την εξυγείανση των δημοσιονομικών πραγμάτων της χώρας μας είναι η περιστολή της φοροδιαφυγής. Η προσέγγιση μέχρι τώρα στο θέμα περιορίστηκε σε εγκαλίους, σε εξορμήσεις κατά καιρούς των συνεργειών της ΥΠΕΔΑ και σε θέσπιση αυστηρών ποινών που ουδέποτε εφαρμόστηκαν ή εάν εφαρμόστηκαν αυτό έγινε επιλεκτικά.

Εξάλλου, οι στρεβλώσεις που προκάλεσε η αναποτελεσματικότητα του φορολογικού συστήματος έχουν οδηγήσει σε μια απαράδεκτη διάρθρωση των φορολογικών εσόδων που δεν βρίσκει αναλογία σε καμιά άλλη αναπτυγμένη χώρα. Τα έσοδα από έμμεσους φόρους ξεπερνούν το 70% περίπου των συνολικών φο-

ρολογικών εσόδων ενώ τα έσοδα από άμεσους φόρους δεν υπερβαίνουν το 30%. Οι άμεσοι φόροι στην Ελλάδα αντιπροσωπεύουν ένα πολύ χαμηλό ποσοστό του ΑΕΠ σε αντίθεση με τις υπόλοιπες αναπτυγμένες χώρες όπου το ποσοστό αυτό είναι συγκριτικό με αυτό των έμμεσων φόρων εάν δεν το υπερβαίνει.

Η κρίσιμη σημασία των εσόδων στην αντιμετώπιση των δημοσιονομικών ανισορροπιών αποκαλύπτεται και με τη σύγκριση των σχετικών μεγεθών στην Ελλάδα και στις χώρες της Ε.Ε. Ειδικότερα, ενώ το Κράτος διαχειρίζεται πόρους, που αντιστοιχούν στο 49% περίπου του ΑΕΠ, όπως και στην Ε.Ε., στο σκέλος των φορολογικών εσόδων σημειώνεται μια τεράστια υστέρηση μεταξύ Ελλάδας και χωρών της Ε.Ε. κατά 9 ποσοστιαίες μονάδες περίπου.

Το γεγονός ότι τα έσοδα του Κρατικού Προυπολογισμού εξαρτώνται κυρίως από τους έμμεσους φόρους αποτελεί πρόβλημα για την οικονομία και στοιχείο που καθιστά το φορολογικό σύστημα άδικο. Η πολιτική αύξησης των έμμεσων φόρων, η οποία κατά κόρον ακολουθήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, έχει δυσάρεστες επιπτώσεις τόσο στο επίπεδο των τιψών (πληθωρισμός) όσο και στο επίπεδο των ελλειμμάτων μέσω της αύξησης των δαπανών εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους. Ταυτόχρονα η αύξηση των επιτοκίων που είναι αποτέλεσμα της αύξησης του πληθωρισμού εντείνει το φαινόμενο της ανάσχεσης των επενδύσεων, πράγμα που αν συνεχίσει να υφισταται, θα επιφέρει αναπόφευκτα ιδιαίτερα δυσάρεστες επιπτώσεις στη διάρθρωση και την ποιότητα του παραγωγικού κεφαλαίου της χώρας.

Με τα δεδομένα αυτά, μια χώρα, όπως η δική μας, όπου οι αγρότες και οι αυτοασπασχολούμενοι αποτελούν το μισό σχεδόν του ενεργού πληθυσμού της και οι μισθωτοί το υπόλοιπο μισό, είναι καταστροφικό αν συνεχίσει να διατηρεί φορολογικές διατάξεις ανεπαρκείς και αναποτελεσματικές ως προς τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος και το φορολογικό έλεγχο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα των εγγενών αδυναμιών και της αναποτελεσματικότητας του ισχύοντος φορολογικού συστήματος αποτελεί ο μεγάλος αριθμός των εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, πράγμα που επικυρώνεται υπερβολικά το κόστος του ελέγχου με αποτέλεσμα δυσανάλογα, ενώ παράλληλα ευνοείται η συναλλαγή και εμποδίζεται κάθε προσπαθεια δημιουργίας φορολογικής συνείδησης.

Β. Για την αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής, η κυβέρνηση, αμέσως μόλις ανέλαβε τη διακυβέρνηση της Χώρας, προχώρησε σ' ένα γόνιμο και ειλικρινή κοινωνικό διάλογο, προκειμένου να διαμορφωθούν μέσα από αυτόν όλα τα αναγκαία μέτρα, τα οποία, στη συνέχεια, επεξεργάστηκε στον ταχύτερο δυνατό χρόνο. Από την εμπειρία του διαλόγου αυτού, μπορεί βάσιμα να υποστηριχθεί ότι, σε ενδιαφερόμενες παραγωγικές τάξεις και κοινωνικές ομάδες, έχουν ήδη κατανοήσει στη συντριπτική τους πλειοψηφία, την κρίσιμότητα των περιστάσεων και την αναγκαιότητα των μέτρων.

Ετσι, η Κυβέρνηση με πλήρη συναίσθηση πολιτικής και ιστορικής ευθύνης προχώρει με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, σε ένα σύστημα ρυθμίσεων από την εφαρμογή των οποίων εύλογα αναμένει τη βαθμαία αναστροφή της δυσμενούς δημοσιονομικής κατάστασης.

Πράγματι, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων αυτών επιχειρείται ένας τολμηρός εκσυγχρονισμός του φορολογικού μας συστήματος, με την αντικειμενικοποίηση του τρόπου υπολογισμού του φορολογητέου εισοδήματος, βάσει κριτηρίων τα οποία η κοινή πειρα έχει αναδειξει ως πρόσφορα και αξιόπιστα για το σκοπό αυτούν

Οι ρυθμίσεις αυτές έχουν ως βασικούς στοχους να περιστελούν ένα τμήμα της εκτεταμένης φοροδιαφύγης, να περιορίσουν μερικές ευνοϊκές ρυθμίσεις για ορισμένες κατηγορίες φορολογούμενων, που δεν δικαιολογούνται από κοινωνική άποψη, όπως επίσης και να διασφαλίσουν τη φορολογική δικαιοσύνη.

Ρυθμίσεις για περιστολή της φοροδιαφύγης και διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Οι ρυθμίσεις αυτές αναφέρονται στις μεταρρυθμίσεις που κρίνονται αναγκαίες για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του φορολογικού συστήματος και να μειώθει η φοροδιαφύγη. Συγκεκριμένα θεσπίζονται:

α) Η αντικειμενικοίση της φορολογίας εισόδηματος των ελεύθερων επαγγελματιών και ορισμένων μικρών επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία Α' και Β κατηγορίας του Κ.Β.Σ. Ως κριτήρια για τον υπολογισμό του φορολογητέου εισόδηματος θεσπίζονται, η μισθωτική αξία των ακινήτων που χρησιμοποιούνται για την άσκηση του επαγγέλματος ή της δραστηριότητας στην οποία (μισθωτική αξία) θα προστίθεται ένα ελάχιστο τεκμαρτό εισόδημα του επαγγέλματα που θα υπολογίζεται με βάση ανάλογα εισόδηματα που αποκτούν μισθωτοί που εργάζονται στον ίδιο ή ανάλογο κλάδο. Το άθροισμα των ποσών που θα προκύπτει από τη χρήση αυτών των κριτηρίων θα αποτελεί τη φορολογική βάση η οποία θα προσαρμόζεται ανάλογα με την εμπορικότητα και το είδος του επαγγέλματος ή της δραστηριότητας, τα χρόνια δάσκησης του επαγγέλματος και άλλα κριτήρια ανάλογα με το είδος του επαγγέλματος και τον τρόπο δάσκησή του. Το εισόδημα που θα προσδιορίζεται με αυτόν τον τρόπο, θα αποτελεί το φορολογητέο εισόδημα, εκτός εάν το εισόδημα που δηλώνεται από το φορολογούμενο με βάση τα βιβλία του είναι μεγαλύτερο. Οι πλανόδιοι μικροπωλητές και οι πωλητές λαϊκών αγορών καλούνται να καταβάλουν έναν επήσιο εφάπαξ φόρο με την καταβολή του οποίου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση.

β) Οικοδομικά επαγγέλματα: δημιουργείται αντικειμενικό σύστημα με το οποίο θα προσδιορίζεται το ελάχιστο κοστός της οικοδομής και θα υπολογίζονται τα ελάχιστα εσόδα των εργολάβων και υπεργολάβων που ασχολούνται στην οικοδομή.

γ) Η καθιέρωση υποχρέωσης υποβολής δηλώσης φορολογίας εισόδηματος από όποιον έχει υπερβεί το εικοστό πέμπτο (25ο) έτος της ηλικίας του, με οριούντες προϋποθέσεις.

δ) Η καθιέρωση υποχρέωσης για κάθε υπόχρεο υποβολής δηλώσης φορολογίας εισόδηματος να αναγράφει σε αυτή τα στοιχεία των ακινήτων γενικά που του ανήκουν κατά πλήρες δικαίωμα ιδιοκτησίας ή κατ' επικαρπία ή ψηλή κυριότητα κτλ.

ε) Η φορολογική κλώπα παραμένει ως έχει και προστίθεται ένας ακόμη συντελεστής 45%, που θα επιβάλλεται σε εισόδηματα άνω των 15.000.000 δρχ.

στ) Η επιβολή πρόσθετου φόρου στις κατοικίες με εμβαδόν άνω των 300 τ.μ.

ζ) Η αναμόρφωση των τεκμηρίων διαβίωσης και η καθιέρωση του ενακιου δευτερεύουσας κατακίας, ως τεκμηρίου στον οποίο υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ

η) Η συμπλήρωση του πόθεν έσχες οπως θεοπίστηκε με το νομό 1828/1959 και ισχυσε με το 1882/1990 της Οικουμενικής.

θ) Η ονομαστικοίση των μετοχών των Α.Ε. που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παιδείας και της υγείας, καθώς και αυτών που έχουν επενδεδυμένα κε-

φάλαι σε αστικά ακίνητα κατά ποσοστό ανώτερο του 60% των συνολικών κεφαλαίων τους.

ι) Η αύξηση του συντελεστή φορολογίας των κερδών των Α.Ε. που έχουν ανώνυμες μετοχές μη εισηγμένες στο χρηματιστήριο.

ια) Η φορολόγηση μέρους των μερισμάτων που διανέμονται από τις εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου στους μετόχους τους, καθώς επίσης και η φορολόγηση μέρους των κερδών που διανέμονται από τα αμοιβαία κεφάλαια στους μεριδιούχους αυτών.

ιβ) Η αύξηση της παρακράτησης που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις κατασκευής τεχνικών έργων και υπολογίζεται επί της αξίας του εκτελούμενου έργου (από 2% σε 3%).

ιγ) Η αναμόρφωση του ποινολογίου για φορολογικές παραβάσεις, ώστε οι ποινές που επιβάλλονται να είναι σταθερές σε ποσό ή ποσοστό.

ιδ) Η αλλαγή του τρόπου επιβολής του φόρου στα οινοπνευματώδη για την αντιμετώπιση των λαθραίων, με τη χρήση ειδικής ταινίας, που θα αγοράζεται από το Υπουργείο Οικονομικών.

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 1 Ελάχιστο ποσό καθαρού εισόδηματος από εμπορική επιχειρήση

1.- Αποτελεί κοινή συνείδηση ότι από τις υπάρχουσες δομές του φορολογικού μας συστήματος υποθάλπεται και εξυπηρετείται το απαραδέκτο φαινόμενο της όντισης συμμετοχής στο φόρο εισόδηματος των εισοδημάτων από μισθωτές υπηρεσίες γενικώς και εκείνου από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την ανάλυση και την επεξεργασία των στοιχείων δηλώσεων φόρου εισόδηματος του οικονομικού έτους 1993, από την κατανομή του δηλωθέντος εισόδηματος από εμπορικές επιχειρήσεις σε πλήθος 656.000 επιχειρήσεων (ατομικών και εταιρικών) προκύπτει μέσο εισόδημα 1.659.000 δρχ., ενώ ποσοστό περίπου 60% των επαγγελματιών που ανήκουν στην κατηγορία αυτή δεν έχει δηλώσει καθαρό εισόδημα πέραν του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών. Εν όψει αυτής της πραγματικότητας, όπου το μεγαλύτερο ποσοστό από τους επιτηδευματίες και επαγγελματίες δηλώνουν εισόδημα από την άσκηση της επιχειρήσης ή του επαγγέλματος τους μικρότερο του εισόδηματος που δηλώνεται από ένα ονειδικευτό εργάτη, η Πολιτεία δεν δύναται και δεν έχει το δικαίωμα να παραμείνει απαθής.

Εν όψει των ανωτέρω, με τις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται με βάση ορισμένα κριτήρια, όπως αυτά επεκρατησαν από το διάλογο και τη συνεκτίμηση των προτάσεων με τις παραγωγικές τάξεις, ο προσδιορισμός ενός ελάχιστου ύψους καθαρού εισόδηματος η ποσού φόρου εισόδηματος, ορισμένων επιτηδευματιών οι οποίοι δεν διαθέτουν επαγγελματική εγκατάσταση.

2.- Ως βάση για τον υπολογισμό του ελαχιστού ποσού καθαρού εισόδηματος ατομικής εμπορικής επιχειρήσης, προτείνεται να χρησιμοποιηθούν τα ακολουθά αντικειμενικά κριτήρια:

α. Η Εμπορική αμοιβή που εκφραζεί την αμοιβή του επιχειρηματία σε εναλλακτική απασχόληση και ως τέτοιας αμοιβή προτείνεται με τις διατάξεις του άρθρου αυτού η αμοιβή ενός εμπορουμπαλήου με προϋπηρεσία πεντε ετών, η οποία σημερα (ιουλιανικές υιμβοσείς 1993)

ενερχεται σε 1.700.000 δρχ. το χρονο. Προκειμενου για επιχειρησεις που παρέχουν υπηρεσιες η αμοιβή αυτη προσαυξάνεται κατά ποσοστο 30%.

β. Η πιο πάνω αμοιβή προσαυξάνεται με τη μισθωτικη αξια των ακινήτων που χρησιμοποιει η επιχειρηση, η οποια προσδιορίζεται αντικειμενικά, με βάση τον αριθμό των τετραγωγικών μέτρων, την τιμή ζώνης και συντελεστη τεκμαρτού ενοικιου 6%.

Για περιοχες όπου δεν έχουν ορισθει αντικειμενικές αξιες, ως τημ ζώνης θα λαμβάνεται η κατώτατη τιμή ζώνης της πρωτεύουσας του νομού που βρίσκεται η εγκατάσταση της επιχειρησης.

Η ως άνω μισθωτικη αξια μειώνεται σε περιπτώσεις που η επαγγελματικη εγκατάσταση βρίσκεται αποκλειστικά σε όροφο οικοδομής, πάνω από το ισόγειο ή σε υπόγειο χώρο.

Με ακοπό να αποφευχθούν ακραίες περιπτώσεις επιχειρήσεων που έχουν, λόγω της φύσης του αντικειμενου των εργασιών τους, μεγάλη επιφάνεια επαγγελματικής εγκατάστασης, ορίζεται στο όρθρο αυτό ότι η μισθωτικη αξια των ακινήτων που λαμβάνεται υπόψη για τον αντικειμενικό προσδιορισμό του εισοδήματος δεν μπορει να υπερβαίνει την πιο πάνω ορισθείσα εμπορική αμοιβή.

Τα πιο πάνω δύο στοιχεία (εμπορική αμοιβή και μισθωτικη αξια) αποτελούν τη συνολική βάση του αντικειμενικά προσδιοριζόμενου ελάχιστου ποσού εισοδήματος. Περαιτέρω, η βάση αυτή προσαρμόζεται ανάλογα με την εμπορικότητα του τόπου εγκατάστασης της επιχειρησης με ακοπό να διαφοροποιηθει το ελάχιστο εισόδημα μεταξύ μονάδων ίδιου μεγέθους που λειτουργούν κάτω από διαφορετικές εμπορικές συνθήκες.

Για την προσαρμογή αυτή χρησιμοποιείται η επόμενη κλίμακα:

Συντελεστής 1 για επ/σεις εγκ/νες σε περιοχές εμπ/τος 1		
1.20	-	1.1-2
1.40	-	2.1-3
1.60	-	3.1-4
1.80	-	άνω των 4

Το προκύπτον ως άνω εισόδημα θα προσαρμόζεται περαιτέρω με βάση ένα συντελεστη απόδοσης, ο οποιος αντονακλά τη σχέση ανάμεσα στα ακαθάριστα και καθαρά εισοδήματα του κλαδού στον οποίο ανήκει η εμπορικη επιχειρηση. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η διαφοροποίηση του ελάχιστου ποσού αντικειμενικά προσδιοριζόμενου εισοδήματος ανάμεσα σε επιχειρησεις ίδιου μεγέθους που λειτουργούν κάτω από τις ίδιες συνθήκες εμπορικότητας, αλλά ανήκουν σε διαφορετικό κλάδο, όπου η σχέση ακαθάριστων εσόδων και καθαρού εισοδήματος διαφέρει. Για την προσαρμογή αυτή προτίνεται η επόμενη κλίμακα:

I) Για εμπορικές και βιοτεχνικες επιχειρησεις:

Επιχειρήσεις με μοναδικό συντελεστή καθαρού κέρδους		Συντελεστής Απόδοσης
μέχρι 5%	1	
πάνω από 5% μέχρι 10%	1.15	
· · 10% · 15%	1.30	
· · 15% · 20%	1.45	
πάνω από 20%	1.60	

II) Για επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσιες:

μέχρι 20%	1
πάνω από 20% μέχρι 30%	1.20
30% · 40%	1.40
40%	1.60

Για επιχειρησεις που εμπορεύονται ειδη με διαφορετικους συντελεστες καθαρου κέρδους, λαμβάνεται υπόψη ο συντελεστης που αντιστοιχει στην επικρατεστερη δραστηριότητα με βάση τα ακαθάριστα έσοδα.

Για τις νέες επιχειρησεις που λειτουργούν για λιγότερο από τρια χρόνια προτίνεται όπως το προκύπτον ελάχιστο εισόδημα πολλαπλασιάζεται με συντελεστη 0.7.

Εξόλου, για επιχειρήσεις με περισσότερες από μια εγκαταστασης θα προσδιορίζονται χωριστά ελάχιστα ποσά καθαρου εισοδήματος και θα φορολογείται φυσικά το σύνολο του εισοδήματος. Για τον προσδιορισμό του ελάχιστου ποσού εισοδήματος των άλλων, πλην της κύριας εγκατάστασης της μονάδας, στη βάση του αντικειμενικά προσδιοριζόμενου ποσού θα περιλαμβάνεται το ημισ μόνο της επιχειρηματικής αμοιβής σε εναλλακτική απασχόληση, δηλ.850 χιλ.δραχμές, πλέον τη μισθωτικη αξια της εγκατάστασης.

Αν ο φορολογούμενος δηλώνει εισόδημα από μισθωτές υπηρεσιες και από εμπορικές επιχειρήσεις ή επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών, το ελάχιστο ποσό καθαρου εισοδήματος περιορίζεται στο μισό, όταν το καθαρό εισόδημα που πρόερχεται από μισθωτές υπηρεσιες είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το ποσό της εμπορικής αμοιβής.

3.- Με τις διατάξεις των παραγράφων 13 έως και 15 του όρθρου αυτού καθορίζεται ειδικός τρόπος προσδιορισμού του ελάχιστου ποσού καθαρου εισοδήματος, ορισμένων επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων οι επιχειρήσεις εκμετάλλευσης ενοικιαζόμενων δωματίων, εκμετάλλευσης κάμπινγκ, επιχειρήσεων εκμετάλλευσης επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης κτλ.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις της παραγράφου 16 του όρθρου αυτού, προβλέπεται ότι, οι ρυθμίσεις του όρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή προκειμένου για κέρδη που αποκτουν δικαιούχοι από την εκμετάλλευση ορισμένων επιχειρήσεων στις οποίες περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις θεάτρων, κινηματογράφων, πώλησης ανεγερμένων οικοδομών ή απασχολούμενων με την εργοληπτικη κατασκευή τεχνικών έργων του Δημοσίου κτλ., κερδών από την εκμετάλλευση λεωφορείων ενταγμένων σε ΚΤΕΛ, επιχειρήσεων με πληθυσμό κάτω από τέσσερεις χιλιαδες (4.000) κατοικους, εκτός αν αυτοί έχουν χαρακτηρισθει ως τουριστικοί τόποι και επι καθαρών κερδών από την άσκηση ορισμένων άλλων δραστηριοτήτων.

4.- Τέλος με τις διατάξεις των παραγράφων 17 έως και 19 του όρθρου αυτού προβλέπεται ότι, εφόσον το δηλούμενο ποσό εισοδήματος από την άσκηση ατομικής επιχειρησης είναι μικρότερο από το ελάχιστο ποσό καθαρου εισοδήματος που προσδιορίζεται με βάση τις διατάξεις του όρθρου αυτού, η διαφορά προσσυνέπει το εισόδημα που οφείλονται, προσδιορίζονται με βάση τα ποσά του φόρου που οφείλονται, προσδιορίζονται με βάση τα ποσά του εισοδήματος που προκύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτού.

Τα ποσά που οφείλονται για φόρους, τέλη και εισφορές με βάση τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του υπόχρεου, προσδιορίζονται με βάση τα ποσά εισοδήματος ή του φόρου κατά περίπτωση, που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του όρθρου αυτού. Τα πιο πάνω έχουν εφαρμογή και επι δύων των υποχρέων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του όρθρου 3 του ν.δ.3323/1955.

Την περίπτωση αυτή για τον προσδιορισμό του ελάχιστου ποσού καθαρου εισοδήματος της επαγγελματικης εγκατάστασης, η εμπορικη αμοιβη προσαυξάνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%).

Άρθρο 2
Ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος
ελευθερίου επαγγέλματος

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού θεσπίζεται ο αντικειμενικός προσδιορισμός ελάχιστου ποσού καθαρού εισοδήματος ελευθέριου επαγγέλματος. Η θέσπιση του προτεινόμενου συστήματος κρίνεται επιβεβλημένη τόσο λόγω των οξυμένων δημοσιονομικών προβλημάτων, όσο και για λόγους όπως η εκτεταμένη φοροδιαφυγή που παρατηρείται στα επαγγέλματα αυτά, σύμφωνα με τα δεδομένα του σχετικού πίνακα του ΚΕΠΥΟ που ακολουθεί, του χρόνου που απαιτείται έως ότου λειτουργήσουν αποτελεσματικά και εκσυγχρονιστούν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, αλλά και εμπεδώθει η φορολογική συνείδηση.

Το ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος προσδιορίζεται, με βάση κριτήρια που έχουν όμεση σχέση με τη λειτουργία του επαγγέλματος, όπως ελάχιστη επαγγελματική αμοιβή αντιστοιχου κλάδου, μισθωτική αξία επαγγελματικής εγκατάστασης, παραστάσεις κ.λ.π., πάντοτε μέσα στα πλαίσια της κοινής πείρας και λογικής.

Η θέσπιση του μέτρου αυτού θα συντελέσει στην αύξηση των εσόδων από την πάταξη της φοροδιαφυγής, χωρίς την επιβολή νέων φόρων και τη βελτίωση της κατανομής των φορολογικών βαρών, σύμφωνα με τη συνταγματική επιταγή.

**ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΟ ΜΕΣΟ ΔΗΛΩΘΕΝ
ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ
ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1993 (ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ 1992).**

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ	ΜΕΣΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΔΗΛΩΣΕΩΝΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ
		ΚΥΡ. ΠΗΓΗΣ (Ελευθ. επαγγέλμα)
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ	5.125	1.550.972
ΓΛΥΠΤΕΣ	83	1.032.017
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΕΣ	65	1.298.681
ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΣ	412	1.171.970
ΔΙΚΑΣΤ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ	1.084	1.372.394
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ	17.660	1.635.442
ΔΙΚΟΛΑΒΟΙ	13	1.335.317
ΕΚΜΕΤ. ΚΛΙΝΙΚΩΝ	20	2.746.993
ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ	121	2.251.353
ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΙ	45	1.078.985
ΖΩΓΡΑΦΟΙ - ΣΚΙΤΣΟΓΡ.	1.090	1.288.657
ΗΘΟΠΟΙΟΙ - ΜΟΥΣΙΚΟΙ	1.547	1.329.660
ΙΑΤΡΟΙ	10.948	3.060.135
ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ - ΔΑΣΚΑΛ.	78	1.070.975
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ	203	1.298.503
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΙ	335	984.221
ΛΟΓΙΣΤΕΣ	4.719	1.600.817
ΜΑΙΕΣ	20	1.055.095
ΜΗΧΑΝΟΛ.-ΗΛΕΚΤΡΟΛ	3.190	991.142
ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘ.-ΣΥΓΓΡ.	2.611	1.051.577
ΞΕΝΑΓΟΙ	63	794.217
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ	5.233	1.860.290
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΙ	5.781	1.229.102
ΠΟΛΙΤ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	9.232	1.465.964
ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΙ	62	1.478.294
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙ	1.154	3.681.147
ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ	426	1.095.463
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΙ	336	1.331.685
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΣ	63	2.668.034
ΦΟΡΟΤΕΧΝ. ΓΡΑΦΕΙΑ	126	1.113.335
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΕΣ	698	1.804.580
ΧΑΡΑΚΤΕΣ	5	961.791

ΧΗΜΙΚΟΙ	822	1.155.315
ΧΟΡΕΥΤΕΣ	79	821.487
ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΙ	98	773.431

• Στον πίνακα δεν περιλαμβάνονται οι παντρεμένες γυναίκες.

Ειδικότερα:

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1, καθορίζεται ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος του δικηγόρου, ιατρού, οδοντιάτρου, κτηνιάτρου, ψυχολόγου, φυσιοθεραπευτή, οικονομολόγου, συμβούλου επιχειρήσεων, λογιστή ή φοροτέχνη και αναλυτή - προγραμματιστή.

Οι κριτήρια για τον προσδιορισμό του ελάχιστου ποσού καθαρού εισοδήματος των παραπόνω προσώπων λαμβάνονται:

α) Η επαγγελματική αμοιβή (εισόδημα αντιστοιχου μισθωτού).

β) Η μισθωτική αξία της επαγγελματικής εγκατάστασης (6% χ τιμή ζώνης χ εμβαδό).

γ) Τα έπη δάκησης επαγγέλματος.

Το ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος, αποτελούμενο από το άθροισμα της μισθωτικής αξίας της επαγγελματικής εγκατάστασης και της επαγγελματικής αμοιβής, μετά την κλιμάκωση του (10% κατέτος), ανάλογα με τα έπη δάκησης επαγγέλματος προσαυξάνεται με βάση ειδικότερα επαγγελματικά κριτήρια.

Για τους δικηγόρους αντί επαγγελματικής αμοιβής, λαμβάνεται υπόψη τεκμαρτό εισόδημα 1.800.000 δραχμών, που αντιστοιχεί σε 30 παραστάσεις και προσαυξάνεται με βάση ειδικότερα επαγγελματικά κριτήρια.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2, καθορίζεται, ως ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος του καλλιτέχνη ή τραγουδιστή των κέντρων διασκέδασης το ποσό των 2.500.000 δραχμών που αναλογεί στις επήσιες αποδοχές μουσικού, με βάση το κατώτερο προβλεπόμενο ημερομίσθιο προσαυξημένο κατό 30%. Οι ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος των καλλιτεχνών ή τραγουδιστών κέντρων διασκέδασης θεωρείται εκείνο που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της επαγγελματικής αμοιβής (2.500.000) με το συντελεστή δισκογραφικής δραστηριότητας.

3 - Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 καθορίζονται:

α) Η επαγγελματική αμοιβή (επτασίο εισόδημα αντιστοιχου μισθωτού) και ο τρόπος αναπροσαρμογής της.

β) Ο συντελεστής δισκογραφικής δραστηριότητος (με βάση την κυκλοφορία των δισκων και συναφών, του έτους φορολογίας και του προηγουμένου έτους).

γ) Η μισθωτική αξία της επαγγελματικής εγκατάστασης (6% τιμή ζώνης X εμβαδό).

5 - Με τις διατάξεις της παραγράφου 5, το άθροισμα της επαγγελματικής αμοιβής και της μισθωτικής αξίας της επαγγελματικής εγκατάστασης κλιμακώνται ανάλογα με τα έπη δάκησης του επαγγέλματος, από το 40 έτος κατό 10% μέχρι το 206 έτος, μειούμενο ανάλογα από το 21 έτος. Η κλιμάκωση αυτή μέχρι το 25 έτος, όσο και η μείωση μετά το 26 έτος, κρίνεται οκόπιμη για λόγους που σχετίζονται με την εμπειρία άλλα και την ηλικία του ελεύθερου επαγγέλματος.

6 - Με τις διατάξεις της παραγράφου 6, το ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδηματος του δικηγόρου προσαυξάνεται με βάση τον εριθμό και το είδος των παραστάσεων.

Το παραπόνω κριτηριο ληφθηκαν υπόψη επειδή ο αριθμός και το είδος των παραστάσεων αποτελεί πρόσωρο κριτηριο για τον προσδιορισμό του εισοδηματος των δικηγορων.

7 - Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 προβλεγμένη επουρηση του ελάχιστου καθαρου ποσου εισοδηματος, αποτελεστης εξης:

A) του ιατρού και υπονομιατρού

α. με βάση την ειδικότητα

αα. 40% για τους χειρουργούς, εφόσον ασκούν χειρουργική ειδικότητα, μαιευτήρες και ορθοδοντικούς.

αβ. 20% για όλες τις κλινικές ειδικότητες ιατρών.

β. με βάση τους πανεπιστημιακούς τίτλους.

βα. 50% για τους καθηγητές όλων των βαθμίδων.

ββ. 20% για τους λέκτορες, τους κατέχοντες μεταπτυχιακούς και επαγγελματικούς τίτλους.

B) Του δικηγόρου με βάση τους Πανεπιστημιακούς τίτλους που αναφέρονται σε νομικά μαθήματα της εφαρμοσμένης νομικής επιστήμης.

α. 30% για τους καθηγητές Πανεπιστημίων όλων των βαθμίδων.

β. 10% για τους λέκτορες.

Γ) Του οικονομολόγου, συμβούλου επιχειρήσεων, λογιστή ή φοροτέχνη και αναλυτή προγραμματιστή με βάση τους τίτλους σπουδών.

α. 10% για τους πτυχιούχους ελληνικών ή ξένων πανεπιστημίων.

β. 5% για τους πτυχιούχους ΤΕΙ ή αντιστοιχών σχολών εξωτερικού.

Τα παραπάνω ειδικότερα κριτήρια (ειδικότητα, πανεπιστημιακοί τίτλοι κλπ.) λήφθηκαν υπόψη, ως τα προσφορότερα για τον προσδιορισμό του εισοδήματος των παραπάνω προσώπων.

8.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 καθορίζονται οι προυποθέσεις και το ποσοστό μείωσης του ελάχιστου καθαρού εισοδήματος, στην περίπτωση που ο φορολογούμενος δηλώνει και εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και από δάκηση ελευθέριου επαγγελμάτων.

9.- Με τη διάταξη της παραγράφου 9, ορίζονται οι προυποθέσεις εξαίρεσης από τον προσδιορισμό ελάχιστου ποσού καθαρού εισοδήματος των δικηγόρων που ασκούν το επάγγελμα και με πάγια αντιμεσθία. Δεν εξιστούνται από το σύστημα οι δικηγόροι που έχουν πραγματοποιήσει περισσοτερες από πέντε (5) παραστασίες σε εφετεία κακουργημάτων, κακουργοδυκεία και ανώτατα δικαστήρια.

10.- Με την διάταξη της παραγράφου 10, καθορίζεται ως χρόνος μη εφαρμογής του μέτρου κατά την έναρξη του επαγγέλματος τα 3 πρώτα χρόνια άσκησης του επαγγέλματος και εφόσον δεν έχουν παρέλθει 10 έτη από την απόκτηση του πτυχίου.

Η διάταξη αυτή σκοπό έχει την υποβοήθηση των νέων επαγγελματιών. Επίσης αντικειμενικά, η περιπτωση μη υποβολής ή εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης έναρξης, καθώς και η έναρξη και λήξη του επαγγέλματος κατά τη διαρκεία της χρήσης.

11.- Με τη διάταξη της παραγράφου 11 τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού (ιατρός, οδοντίατρος, κτηνιατρος, ψυχολόγος, φυσιοθεραπευτής, οικονομολόγος, σύμβουλος επιχειρήσεων, λογιστής ή φοροτέχνης και αναλυτής προγραμματιστής) εφόσον πριν την έναρξη του επαγγέλματος άσκησαν το επάγγελμα, με οποιάδηποτε σχέση περισσότερο από 10 χρόνια, τότε εντάσσονται στο 10 έτος του συστήματος.

Η διάταξη αυτή κρίθηκε σκόπιμη για λόγους δικαιοτερης λειτουργίας του συστήματος.

12.. Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 12, εάν το δημόσιο ποσό από ελευθέρια επαγγέλματα είναι ικανούντο από το ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος του προσώπου προσαυξάνει το εισόδημα που δηλωνεται ως δικαιούμενο ελευθερια επαγγελματικούς.

13.- Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής ρυθμίζονται τα θέματα φορολογίας που αφορούν τον προσδιορισμό του ελάχιστου ποσού καθαρού εισοδήματος ελεύθερων επαγγελματιών οι οποίοι συμμετέχουν σε εταιρίες της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν.δ. 3323/1955.

Αρθρο 3 Συμπληρωματικές διατάξεις

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ο προσδιορισμός του εισοδήματος κατά τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων 1 και 2 δεν αποκλείει το λογιστικό ή εξωλογιστικό προσδιορισμό εισοδήματος μεγαλύτερου από αυτό που προκύπτει με βάση τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2, αν το εισόδημα που προσδιορίζεται με βάση τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων 1 και 2 είναι μεγαλύτερο από αυτό που δηλώνει ο φορολογούμενος με την αρχική του δήλωση, θεωρείται ως οριστικό εφόσον δεν διαπιστωθεί παράβαση του Κ.Β.Σ. που θίγει το κύρος των βιβλιών κατά τις διατάξεις του άρθρου 30 του π.δ. 186/1992 μέσα σε μια πενταετία.

3.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 ορίζεται ότι από τον προσδιορισμό του ελάχιστου εισοδήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 και 2, εξαιρούνται τα φυσικά πρόσωπα ηλικίας άνω των εξήντα πέντε ετών εφόσον ασκούν την επιχειρηση ή το ελευθέριο επάγγελμα για 10 τουλάχιστο χρόνια πρίν συμπληρώσουν το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους.

4.- Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής ορίζεται η διαδικασία άσκησης των ένδικων μέσων. Επίσης με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ορίζεται ότι η άσκηση προσφυγής δεν ανοιστέλλει τη βεβαίωση και την εισπράξη του φόρου.

5.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να αναπροσαρμόζει το ελάχιστο εισόδημα των περιπτώσεων της παραγράφου 13 του άρθρου 1 και να καθορίζει τον τρόπο, τη διαδικασία και τις λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής των άρθρων 1 και 2.

Άρθρο 4 Προσδιορισμός ελάχιστου κόστους κατασκευής οικοδομών

Είναι γνωστό ότι, στα οικοδομικά επαγγέλματα διαφέυγει σημαντικό ποσοστό ακαθάριστων εσόδων, με αποτέλεσμα το Δημόσιο να χάνει μεγάλο μέρος του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, που πρέπει να αποδίδεται για τις εργασίες που εκτελούνται στο χώρο της οικοδομής, αλλά και οι επιπτευματίες αυτοί να δηλώνουν έσοδα εμφανώς μικρότερα από αυτά που πραγματοποιούνται.

Η έκταση που έχει το φαινόμενο αυτό, οδηγεί επιτακτικά στην ανάγκη θέσπισης ενός αντικειμενικού συστήματος για την αντιμετώπιση του.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιδιώκεται να προσδιορίσται με αντικειμενικά κριτήρια το κόστος της οικοδομής και η κατανομή του στις επί μέρους εργασίες, ούτως ώστε εκ των προτέρων ο κατασκευαστής επαγγελματίας ή ιδιώτης να γνωρίζει ποιές είναι οι ελάχιστες υποχρεώσεις του απέναντι στις αρμόδιες Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, να γνωρίζει το ελάχιστο κόστος των εργασιών, να συγκεντρώνει τα φορολογικά στοιχεία αγοράς υλικών, υπηρεσιών, τα οποία θα του ζητηθούν κατά την ηλεκτροδότηση του κτηρίου του.

Το προτεινόμενο αντικειμενικό σύστημα είναι δίκαιο αφ ενός γιατί θα εφαρμοστεί στις οικοδομές των οποίων

οι αδειες θα εκδοθουν μετά την έναρξη ισχύος των διοτέλεσων αυτών, και δεν θα αιφνιδιάζει κανέναν με ημιτελή οικοδομή και αφ' ετέρου γιατί λαμβάνεται υπόψη το ελάχιστο στατιστικά κατασκευαστικό κόστος για κάθε γενική κατηγορία οικοδομών, με αποτέλεσμα να υπάρχουν ευνοούμενοι, αλλά όχι οδικημένοι.

Με το σύστημα αυτό οι προμηθευτές υλικών οικοδομών, οι εργολάβοι και υπεργολάβοι και εν γένει επιπτηδευματίες που δραστηριοποιούνται στο χώρο της οικοδομής θα είναι υποχρεωμένοι να εκδίδουν τα φορολογικά στοιχεία, που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κ.Β.Σ., να εμφανίζουν τα ακαθόριστα έσοδά τους, και να αποδίδουν τον αναλογούντων Φ.Π.Α. επί αυτών.

Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 καθιερώνεται σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού του ελάχιστου κόστους κατασκευής των οικοδομών και των ελάχιστων ποσοστών ουμέτοχής των επί μέρους εργασιών στο ουνολικό κόστος.

Ως κόστος για τις διοτάξεις αυτές θεωρείται μόνο το καθαρό κατασκευαστικό κόστος το οποίο θα περιλαμβάνει την αξία σιγοράς των υλικών με Φ.Π.Α., όταν ο Φ.Π.Α. δεν εκπίπτεται ως φόρος εισφορών, και την αμοιβή εργασίας που προσφέρεται απευθείας ή μέσω υπεργολάβων. Δεν θα περιλαμβάνει δηλαδή τις ασφαλιστικές εισφορές, την αμοιβή του μηχανικού, και τις δαπάνες προς Δημόσιες Υπηρεσίες (π.χ. έξοδα έκδοσης άδειας).

Εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών με αποφάσεις του να καθορίσει τα τεχνικά στοιχεία εφαρμογής του συστήματος αυτού, καθώς και το κόστος ανά τ.μ. για βασικές κατηγορίες οικοδομών, σύμφωνα με στοιτιστικά στοιχεία που υπάρχουν στο Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος.

Το συνολικό κατασκευαστικό κόστος θα κατανέμεται στις επί μέρους εργασίες της οικοδομής, ως ποσοστό ελάχιστης συμμετοχής. Ο μηχανικός - μελετητής θα συμπληρώνει πίνακες κόστους με ανάλυση του στις επί μέρους εργασίες κατά την έκδοση της άδειας. Αν τα ποσοστά των επί μέρους εργασιών μεταβληθούν κατά το στάδιο της κατασκευής, αναγράφονται στον τελικό πίνακα τα αναθεωρημένα ποσοστά, με αιτιολογηση των μεταβολών αυτών.

Με το σύστημα αυτό ο κατασκευαστής επογγελματίας ή ιδιώτης θα γνωρίζει με την έκδοση της αδειας το ελάχιστο συνολικό κόστος της οικοδόμης και το κόστος της κάθε επι μέρους εργασίας. Για το ελάχιστο αυτό κόστος θα είναι υποχρεωμένος ο κατασκευαστής επιτηδευματίας ή ιδιώτης, πριν την ηλεκτροδότηση του κτηρίου από τη Δ.Ε.Η., να υποβάλλει στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. τελικό πίνακα με τα τελικά ποσά κόστους των επι μέρους εργασιών, τα πλήρη στοιχεία των εργολάβων, υπεργολάβων και προμηθευτών, το συνολικό αριθμό των εκδοθεντων στοιχείων και τη συνολική αξία αυτών, η οποία αξία θα πρέπει να είναι τουλάχιστον ίση με τα ποσά που προσδιορίστηκαν από το σύστημα αυτό.

Appo 5

Προσδιορισμός ακοθάριστων εσοδών των
επιτηδευματιών που εκτελούν οικοδομικές εργασίες

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται ότι τα ακαδημαϊστο εσόδα των εργολαβών ή υπεργολαβών και εν γένει των προσώπων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της οικοδομής, κοθώς και των επιχειρησεων που ασχολούνται με την κατοσκευή και πώληση οικοδομών, δεν μπορεί να είναι κατώτερη: οπό εκείνα που προκύ-

πτουν με το αντικειμενικό συστήμα προσδιορισμού του ελάχιστου κόστους κατασκευής οικοδομών.

Στη περιπτωση που τα δηλωθέντα ακαθάριστα έσοδα των προσωπων αυτών είναι κατώτερα αυτών που προκύπτουν από το αντικειμενικό σύστημα για την αντίστοιχη οικοδομή, τότε η διαφορά θεωρείται ακαθάριστο έσοδο και καταβάλλεται ο αναλογούν Φ.Π.Α. και ο φόρος εισοδήματος.

Ο κατασκευαστής της οικοδομής επαγγελματίας ή ιδώπης υποχρεούται να καταβάλει τη διαφορά του Φ.Π.Α., όταν το εμφανιζόμενο στον τελικό πίνακα κόστος είναι κατώτερο του ελάχιστου συνολικού κατασκευαστικού κόστους. Με τη διάταξη αυτή επιδώκεται η έκδοση των στοιχείων και η εμφάνιση των εσόδων των υπεργολάβων και εργολάβων και καθίσταται αυτοτελώς υπεύθυνος και ο κατασκευαστής της οικοδομής, όταν δεν ζητάει να του εκδίδονται και παραδίδονται τα φορολογικά στοιχεία που ορίζουν οι διατάξεις.

Appo 6

Προσδιορισμός καθαρού γεωργικού εισοδήματος

Ειναι γνωστό ότι η φορολόγηση του γεωργικού εισοδήματος στη χώρα μας παρουσιάζει πολλές πτυχές, οι οποίες προσεγγίζονται με ιδιαίτερη δυσκολία. Λόγω κυρίως του μικρού μεγέθους των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, του αριθμού των απασχολούμενων (όνωρ των 900.000) στον τομέα αυτό, του κατά κανόνα οικογενειακού χαρακτήρα της γεωργίας.

Η δυσκολία αυτή επιτείνεται και από τη φύση της γεωργικής δραστηριότητας, η οποία παρουσιάζει διακυμάνσεις στην παραγωγή, λόγω απρόβλεπτων φυσικών παραγόντων, που οφείλονται στο βιολογικό χαρακτήρα της γεωργικής παραγωγής, στην ποικιλία των φυσικών δεδομένων, όπως έδαφος, κλίμα, στην πολυμορφία των κολλιεργητικών μεθόδων και προϊόντων. Οτο μέγεθος και στην αποδοτικότητα των γεωργικών εκμεταλλεύσεων. Τα δεδομένα αυτά καθιστούν αναγκαίο την καθιέρωση μιας μεθόδου προσδιορισμού του καθαρού γεωργικού εισοδήματος, η οποία να αντιμετωπίζει όλες αυτές τις διατεροποιητικές.

Το ζήτημα αυτό έχει με επιτυχία αντιστεωπισθεί από πολλές Ευρωπαϊκές χώρες. Κυρίως δε οπό τη Γαλλία, την Ιταλία και την Ισπανία, χώρες των οποίων η γεωργία παρουσιάζει κρούσες ουσιότητες με την ελληνική.

Στις χώρες αυτές έχουν εφαρμοσθεί συστήματα προσδιορισμού του καθαρού γεωργικού εισοδήματος με αντικειμενικό τρόπο, για εκείνες τις περιπτώσεις που δεν τηρούνται λογιστικά βιβλία.

Σπή χώρα μας είναι γνωστό ότι η τεράστια πλειο-
μηφία των αγροτών δεν τηρεί λογιστικά ή άλλα βιβλία,
από τα οποία να προκύπτει λογιστικό αποτέλεσμα. Η
αναγκαιότητα, συνεπώς, εισαγωγής ενός συστήματος
οντικεωνικού προσδιορισμού του καθαρού γεωργικού
σισδήματος είναι προφανής.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιδιώκεται να φρούσσιορισθεί το καθαρό γεωργικό εισόδημα, με την εφαρμογή μιας αντικειμενικής μεθόδου, τόσο των κατά κύριο επογγέλμα γεωργών, όσο και εκείνων που αποκτούν γεωργικό εισόδημα από οποιαδηποτε γεωργική δραστηριότητα, χωρίς να είναι: γεωργοί κατά κύριο επογγέλμα.

Ταυτόχρονα, με τη μέθοδο αυτή, προσδιορίζεται και ο εισόδημος που προκύπτει από την εκμισθωση γεωργικών γαιών. Το στοιχείο αυτό είναι ειδικάφερον δεδομένου ότι το ποσοστό των καλλιεργούμενων εκτιεστών που εκμισθώνονται κατα το τέλευτα έτη: Σε ποσού το 30% της ουνολικής καλλιέργειας γεωργικών

To implement the above advice, one needs to be very careful.

στην εφαρμογή του και δικαιο. γιατί το καθαρό εισόδημα μα προσδιορίζεται στο χρόνο και τον τοπ ιαραγωγής, με βάση τα πραγματικά δεδομένα και τις ιδιαιτερότητες καθε συγκεκριμένης περιοχής. από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους.

Είναι το καλύτερο δυνατό για τις ελληνικές συνθήκες, ικανο να υπολογίσει με αρκετή ακρίβεια τα καθαρά γεωργικά εισόδηματα και τα εισόδηματα από εκμισθωση γεωργικών γαιών και να αποκαταστήσει κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ των ασχολουμένων με τη γεωργία και τη φορολογική αρχή.

Παράλληλα, έχει αναπτυξιακή διάσταση, ενθαρρύνει τις γεωργικές επενδύσεις, συμβάλλει στη συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού στις ορεινές και προβληματικές περιοχές και δίνει κίνητρα στους νέους αγρότες να ασχοληθούν με τη γεωργία.

Ειδικότερα:

1.- Με την παράγραφο αυτή προσδιορίζεται η έννοια και η πηγή προέλευσης του 'καθαρού γεωργικού εισόδηματος', εκείνων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, που δεν προύν λογιστικά βιβλία του Κ.Β.Σ., από τα οποία να ξέρεται λογιστικό αποτέλεσμα.

Με την προτεινόμενη διάταξη, ως καθαρό γεωργικό εισόδημα θεωρείται η καθαρή πρόσδοδος από τους τρεις κυρίως συντελεστές παραγωγής, κάθε γεωργικής εκμετάλλευσης, ήτοι από το έδαφος, την εργασία και το κεφάλαιο. Στο οικονομικό αυτό αποτέλεσμα, περιλαμβάνεται και κάθε μορφής επιδότηση ή άλλη ενίσχυση, εμφανής ή αφανής, προς τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

Στην έννοια του γεωργικού εισόδηματος περιλαμβάνεται εκείνο που προκύπτει από κάθε μορφή γεωργικής εκμετάλλευσης, όπως αγροτική, κτηνοτροφική, πτηνοτροφική, μελισσοκομική, σπρωτοφική, δασική, αλιευτική κ.λ.π.

Ο προσδιορισμός αυτός γίνεται με αντικειμενική μεθοδο, με βάση τις καθιερωμένες και γενικά παραδεδεγμένες αρχές της γεωργικής λογιστικής. η οποία, ως μοναδική, εφαρμόζεται σταθερά από όλες τις Υπηρεσίες Γεωργίας των νομών της χώρας μας, κεφών και από όλες τις χώρες - μελη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τις οικογενειακές εκμεταλλεύσεις και τη Στατιστική Υπηρεσία (ΕΥΡΟΣΤΑΤ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για πρώτη φορά στη χώρα μας, συνεπώς, προτείνονται ολοκληρωμένες διατάξεις, με τις οποίες δεν εισάγονται αποσπασματικά και εμπειρικά στοιχεία, και για τούτο ανασφαλή, για τον προσδιορισμό του καθαρού γεωργικού εισόδηματος, αλλά μισθετούνται σταθερές επιστημονικές αρχές της γεωργικής λογιστικής. έτσι ώστε ο υπολογισμός του καθαρού γεωργικού εισόδηματος να στηρίζεται πλέον επί μιας σταθεράς, ενιαίας και αντικειμενικής μεθόδου.

Ως μονάδα υπολογισμού του συνολικού καθαρού γεωργικού εισόδηματος για τους απασχολούμενους με γεωργικές δραστηριότητες, λαμβάνεται το καθαρό γεωργικό εισόδημα ανά στρέμμα καλλιεργούμενης έκτασης ή κεφαλή εκτρεφόμενου ζώου ή άλλη μονάδα στις περιπτώσεις αλιευτικής, δασικής, μελισσοκομικής ή άλλης παραγωγής.

Το συνολικό καθαρό γεωργικό εισόδημα για τα φυσικά πρόσωπα που καλλιεργούν ορισμένα στρέμματα γής ή εκτρέφουν ορισμένο αριθμό ζώων κ.λ.π. προκύπτει για κάθε προιόν ξεχωριστά, με πολλαπλασιασμό των κατεχόμενων στρέμματων ή ζώων ή άλλων μονάδων ή συνδυασμού αυτών για το καθαρό γεωργικό εισόδημα που αντιστοιχεί σε κάθε μονάδα

Για την εξειδικεύση της αντικειμενικής μεθόδου προσδιορισμού του καθαρού γεωργικού εισόδηματος παρέχεται σχετική ελουσιοδότηση στοιχ. Υπουργούς Οικο-

νομικών και Γεωργίας.

2.- Με την παραγράφο αυτή περιγραφεται η διαδικασία προσδιορισμού του καθαρού γεωργικού εισόδηματος.

Συγκεκριμένα στη Δ/νση Φορολογίας Εισοδήματος του Υπουργείου Οικονομικών συνιστάται θμελής επιτροπή αντικειμενικού προσδιορισμού του γεωργικού εισόδηματος (Ε.Α.Π.Γ.Ε.), έργο της οποίας θα είναι η κατάρτιση πινάκων που θα περιλαμβάνουν εκτιμήσεις του καθαρού γεωργικού εισόδηματος για όλα τα γεωργικά προϊόντα που παράγονται στη χώρα, καθώς και εκτιμήσεις του αντιπροσωπευτικού ενοικίου ανά στρέμμα ενοικιαζόμενης γεωργικής γης.

Οι πίνακες αυτοί θα οριστικοποιούνται αφού συνεκτιψθούν τα στοιχεία αντιστοιχων πινάκων, οι οποίοι θα καταρτίζονται από τις επιτροπές Νομαρχιών.

3.- Με την παράγραφο αυτή συνιστάται σε κάθε Νομαρχία Σμελής επιτροπή, έργο της οποίας θα είναι η οριστικοποίηση, σε επίπεδο νομού, πινάκων καθαρού εισόδηματος, οι οποίοι θα καταρτίζονται με ευθύνη των Δ/νσεων Γεωργίας κάθε Νομαρχίας.

Οι πίνακες αυτοί αποστέλλονται στην επιτροπή της προηγούμενης παραγράφου μέχρι 31 Ιανουαρίου κάθε έτους.

4.- Με την παράγραφο αυτή ρυθμίζεται η περίπτωση εκείνη κατά την οποία οι επιτροπές Νομαρχιών παραλείψουν να αποστείλουν τους πίνακες που συντάσσουν.

Στην περίπτωση αυτην οριστικοποιούνται οι αρχικές εκτιμήσεις της Ε.Α.Π.Γ.Ε..

Οι τελικοί πίνακες, αφού εγκριθούν από τον Υπουργό Οικονομικών, θα αποσταλλούν στους Ο.Τ.Α., τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις και τους Αγροτικούς Συλλόγους για την ενημέρωση των ενασχολουμένων με τις εν γένει γεωργικές επιχειρήσεις.

5.- Με την παράγραφο αυτήν αντιμετωπίζεται η περίπτωση εκείνη κατά την οποία προκύπτει διαφορά στο καθαρό γεωργικό εισόδημα μεταξύ των εκ των βιβλίων καθαρών οικονομικών αποτελεσμάτων και του καθαρού εισόδηματος που προκύπτει με την αντικειμενική μεθοδο.

6.- Με την παράγραφο αυτή καθιερώνεται υποχρέωση προς τις Δ.Ο.Υ. να μη λαμβάνουν υπόψη ή να μειώνουν κατά περίπτωση το καθαρό γεωργικό εισόδημα που προκύπτει με την αντικειμενική μέθοδο, εφόσον από τα στοιχεία που προσκομίζει ο φορολογούμενος αποδεικνύεται ότι για λόγους που ανάγονται στην ιδιαιτερότητα της συγκεκριμένης καλλιέργειας ή λόγους ανώτερης βίας δεν αποκτήθηκε εισόδημα ή εκείνο που αποκτήθηκε είναι μικρότερο του αντικειμενικώς προσδιοριζόμενου.

7.- Με τις παραγράφους 7 και 8 παρέχεται εξουσιοδοτηση στον Υπουργό Οικονομικών και στο Νομάρχη να συγκροτούν τις παραπάνω επιτροπές, στο δε Υπουργό Οικονομικών να καθορίζει τις λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

8.- Με την παράγραφο 9 ρυθμίζεται ο χρόνος εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρο 7 Υπόχρεοι σε δηλωση - Χρόνος υποβολής

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζονται οι περιπτώσεις υποβολής δηλωσης από τους υποχρέους, καθώς και ο χρόνος υποβολής των δηλώσεων αυτών.

Συγκεκριμένα με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι κατά κίριο επάγγελμα αγρότες υποχρεούνται να υποβαλλουν δηλωση, εφόσον το επήσιο καθαρό γεωργικό τους εισόδημα υπερβαίνει το ποσό του ενος εκατο-

μυρίου (1.000.000) δραχμών και δεν συντρέχουν αι εξαιρέσεις της παραγράφου αυτής.

Με την παράγραφο 2 ρυθμίζονται οι περιπτώσεις υποβολής δηλώσεων κατ'εξαίρεση.

Με την παράγραφο 3 ρυθμίζεται η υποχρέωση των μη κατά κύριο επάγγελμα αγρότων να υποβάλλουν δήλωση ανεξάρτητα από το ύψος των γεωργικών εισοδημάτων ή των επιδοτήσεων που εισπράττουν.

Με την παράγραφο 4 καθορίζεται ο χρόνος υποβολής της δηλωσης για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και τους λοιπούς φορολογούμενους, εφόσον μεταξύ των λοιπών εισοδημάτων τους περιλαμβάνονται και αγροτικά εισοδήματα.

Με την παράγραφο 5 δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να αναπροσαρμόζει τα ποσά των προηγούμενων παραγράφων και να καθορίζει τις λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

Άρθρο 8 Εκπτώσεις - Απαλλαγές - Κίνητρα

Η Κυβέρνηση συναισθανόμενη τη μεγάλη προσφορά των αγροτών στην κοινωνικοοικονομική ζωή της χώρας μας και τις ιδιαιτερότητες της παραγωγικής διαδικασίας των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, θεωρεί αναγκαίο να υιοθετήσει μία ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση των κατά κύριο επάγγελμα γεωργών.

Παράλληλα, προκειμένου να δημιουργήσει κίνητρο στους απασχολούμενους με τη γεωργία, να δηλώνουν τη δαπάνη που καταβάλλουν για εκμίσθωση γεωργικής γης, έτσι ώστε να εμφανίζονται και τα εισοδήματα των εκμισθωτών γεωργικής γης, κρίθηκε σκόπιμο να εκπληπτεί από το καθαρό γεωργικό εισόδημα το ποσό του καταβαλλόμενου ενοικίου για την εκμίσθωση της γεωργικής γης (παράγραφος 1 περίπτωση α').

Επίσης, λόγω της μείωσης των ιδιωτικών επενδύσεων στη γεωργία, που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, με αποτέλεσμα τη μείωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των ελληνικών αγροτικών προϊόντων, θεωρήθηκε αναγκαίο να υπάρξει ένος φορολογικό κίνητρο για την αγορά πάγιου εξοπλισμού. Με το δεδομένο αυτό, στην παράγραφο 1 περίπτωση β' ορίζεται ότι εκπληπτείται ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της δαπάνης αγοράς καινούργιου πάγιου εξοπλισμού. Η έκπτωση αυτή παρέχεται εφόποιξ κατά το χρόνο πραγματοποίησης της δαπάνης, χωρίς τη δυνατότητα να μεταφέρεται προς έκπτωση ολικά ή μερικά στις επόμενες χρησεις. Προϋπόθεση της έκπτωσης αυτής αποτελεί η χρησιμοποίηση του καινούργιου πάγιου εξοπλισμού, αποκλειστικά για την κάλυψη των αναγκών της γεωργικής εκμετάλλευσης.

Με την παράγραφο 2 παρέχεται ποσό απαλλαγής δραχμών πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) από το καθαρό γεωργικό εισόδημα των κατά κύριο επάγγελμα γεωργών. Το ποσό αυτό αυξάνεται σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για εκείνους που ζουν σε ορεινές και προβληματικές περιοχές.

Παράλληλα, λόγω της απροθυμίας των νέων ανθρώπων να ασχολούνται με τη γεωργία και την προσαρμογή των διαφορών κινδύνου να μην έχουμε αγρότες, ιδιαίτερα σε εθνικά ευαίσθητες περιοχές, κρίθηκε αναγκαίο να προσαυξηθούν τα ποσά απαλλαγής από το καθαρό γεωργικό εισόδημα, για νέους σε ηλικία αγρότες μέχρι 35 ετών, κατά ποροστό σαραντά τοις εκατό (40%) για τα πρώτα πέντε (5) συνεχή χρόνια ενασχόλησης τους στη γεωργία και εφόσον εξακολουθούν να είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες για μία ακόμη πενταετία.

Με την παράγραφο 3 παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να καθορίζει τον τρόπο, τη δια-

δικασία και τις λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

Άρθρο 9 Μισθώμα από εκμίσθωση γαιών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού και προκειμένου να αποκλεισθούν περιπτώσεις δωρεάν παραχώρησης γεωργικής γης, με συνέπεια την κατάτμηση του ήδη μικρού γεωργικού κλήρου, για φορολογικούς και μόνο λόγους, μεταξύ συγγενών, εκτός των συζύγων, θεωρείται ότι με την παραχώρηση αυτή προκύπτει εισόδημα από εκμίσθωση γεωργικής γης. Ισο με εκείνο που προσδιορίζεται αντικειμενικά. Αν το μίσθωμα που συμφωνήθηκε και δηλώθηκε είναι ανώτερο του προσδιοριζόμενου με την αντικειμενική μέθοδο, για την εφαρμογή των φορολογικών διατάξεων, λαμβάνεται υπόψη το δηλώθεν.

Με τις ίδιες διατάξεις παρέχεται δυνατότητα στο φορολογούμενο να αμφισβητήσει το ύψος του μισθώματος, με προσφυγή που πρέπει να κατατεθεί μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του οικείου οικονομικού έτους.

Άρθρο 10 Υποχρεώσεις τρίτων

Προκειμένου να υπάρξει έλεγχος στα δηλούμενα καθαρά αγροτικά εισόδηματα, βάσει της καλλιεργούμενης έκτασης και του αριθμού των εκτρεφομένων ζώων, κρίθηκε αναγκαίο οι κρατικές υπηρεσίες ή Κρατικό φορείς, οι οποίοι εγκρίνουν και καταβάλλουν κάθε μορφής επιδοτήσεις στους ενασχολούμενους με τη γεωργία, να αναγράφουν στις σχετικές εγκριτικές πράξεις (καταστάσεις πληρωμών κ.λ.π.), εκτός από τα λοιπά στοιχεία των δικαιούχων και τον αριθμό φορολογικού μητρώου, τον αριθμό δελτίου ταυτότητας και την αρμόδιο για τη φορολογία του δικαιούχου Δ.Ο.Υ.. Παράλληλα οι πράξεις αυτές πρέπει να διαβιβάζονται, για τις αναγκαίες ελεγκτικές επαληθεύσεις, στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. (παράγραφος 1).

Με την παράγραφο 2 παρέχεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Γεωργίας να καθορίζουν τα αναγκαία στοιχεία και τις διαδικασίες, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 11 Κυρώσεις σε δύος δεν δηλώνουν το γεωργικό εισόδημα

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπονται κυρώσεις σε βάρος εκείνων που αποκτούν καθαρά γεωργικό εισόδημα. χωρίς όμως να το δηλώνουν.

Συγκεκριμένα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 προβλέπονται κυρώσεις στους κατά κύριο επάγγελμα γεωργούς, εφόσον δεν δηλώνουν το εισόδημά τους.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 προβλέπονται αντιστοιχα κυρώσεις σε βάρος των μη κατά κύριο επάγγελμα γεωργών, οι οποίοι επίσης δεν δηλώνουν το εισόδημά τους, από οποιαδήποτε γεωργική απασχόληση.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να αναπροσαρμόζει τα ποσά των προηγούμενων παραγράφων 1 και 2, καθώς και τις λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

Άρθρο 12 Τεκμηρίωση δαπανών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού τροποποιούνται.

συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955 και προσθέτονται νέες, που αναφέρονται στον προσδιορισμό της φορολογητεσ υπης βάσει δαπανών. Σκοπός των διατάξεων αυτών που θα ισχύουν από το οικονομικό έτος 199.., είναι αφενός η αναπροσαρμογή των τεκμηρίων δαπανών και η συμπλήρωση τους με νέα στοιχεία για να γίνουν πιο αποτελεσματικά και εφέτερου για να ανταποκρίνονται κατό το δυνατό στα σημερινά δεδομένα και γενικά να γίνει δικαιότερη η κατανομή των φορολογικών βαρών.

Ειδικότερα:

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περιπτώσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955.

Με τις νέες διατάξεις διευρύνεται η φορολογική βάση, δύον αφορά την εφαρμογή των τεκμηρίων με τη μείωση της επιφάνειας της δευτερεύουσας κατοικίας που λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό της τεκμαρτής δαπάνης από 150 τ.μ. σε 120 τ.μ., με αποτέλεσμα την υπογεγέννηση περισσότερων περιπτώσεων στη διάταξη αυτή.

Περεταίρω με την ίδια διάταξη διευκρινίζεται ότι αυτή έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις που ο φορολογούμενος, η σύζυγός του και τα πρόσωπα που συνοικούν και τον βαρύνουν είναι κύριοι ή κάτοχοι περισσότερων ακίνητων συνολικής επιφάνειας τουλάχιστον 120 τ.μ., τα οποία χρησιμοποιούνται ως δευτερεύουσα κατοικία.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου αυξάνονται τα ποσοστά μείωσης της τεκμαρτής δαπάνης των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης λόγω παλαιότητας, ώστε αυτά να γίνουν δικαιότερα.

3.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου αντικαθίσταται η πρώτη περίοδος του τρίτου εδαφίου και η υποπτεριπτώση ι' της περιπτώσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις επεκτείνεται η εφαρμογή των περι τεκμηρίου επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης διατάξεις και στις κοινωνίες και κοινοπράξιες που α σκούν επιχειρούνται η επαγγελματικής

4.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 αυτού του άρθρου αντικαθίσταται η υποπεριπτώση ώ' του τέταρτου εδαφίου της περιπτώσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955 για την κάλυψη νομοθετικού κενού, που δημιουργήθηκε από την παράληψη των διευθυνόντων συμβούλων Α.Ε. προκειμένης εφαρμογής των περι τεκμηρίου διατάξεων.

5.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 αυτού του άρθρου στην περιπτώση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955, μετά το τρίτο εδάφιο προστίθενται δύο νέα εδάφια. Με τις νέες διατάξεις αφενός μεν γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση, ώστε να υπαχθούν στο τεκμηρίου αυτοκινήτου τα μέλη (φυσικά πρόσωπα) των νομικών πρόσωπων, τα οποία είναι μελη άλλων νομικών πρόσωπων ή κοινοπράξιων και αφ' ετέρου η υπογεγέννηση των αλλοδαπών επιχειρησεων που δεν υπάγονται στην εξαίρεση της περιπτώσης δ' της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955. στις διατάξεις περι τεκμηρίου αυτοκινήτου.

6.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού επεκτείνεται η εφαρμογή του τεκμηρίου και στα τρίτροχα αυτοκινούμενα σχήματα.

7.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 αυτού του άρθρου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις γενικεύεται το μαχητό της τεκμαρτής δαπάνης σε όλες τις περι πτώσεις εισαγωγής επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης με μικρανένους δασμούς, φορους η τέλη και επιπλκνεται ο χρονος αμφισβήτησης της τεκμηρίους

δαπάνης από το φορολογούμενο, με σκοπό τη, ξ.καιότερη εφαρμογή των διατάξεων της τεκμαρτής δαπανής.

8.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 αυτού του άρθρου αντικαθίσταται η περιπτώση α της παραγραφου 5 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις επεκτείνεται η εφαρμογή τεκμηρίου αγορας και σε κινητά προγματα μεγάλης αξίας, για την πληρέστερη και δικαιότερη εφαρμογή των τεκμηρίων.

9.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 αυτού του άρθρου καταργούνται οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της περιπτώσης β' της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955 για λόγους νομοτεχνικής τακτο ποίησης.

10.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 αυτού του άρθρου στην παραγραφο 5 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955 προστίθενται δύο νέες περιπτώσεις ε' και στ'. Με τις νέες διατάξεις διευρύνεται η φορολογική βάση με τη θέσπιση τεκμηρίου πραγματικής δαπάνης των ποσών που διατίθενται επησίως από το φορολογούμενο για δωρεές ή χορηγίες χρηματικών ποσών και για την κατοβολή τοκοχρεωλυτικών αποσβέσεων δανείων ή πιστώσεων οποιασδήποτε μορφής.

11.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 αυτού του άρθρου καταργείται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955 και προστίθεται ως δεύτερο εδάφιο στην παράγραφο 12 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955 με σκοπό τη νομοτεχνική τακτο ποίηση.

12.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 αυτού του άρθρου αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις επεκτείνεται η εξαίρεση από την εφαρμογή των τεκμηρίων στους πολύτεκνους για τεκμαρτή δαπάνη επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης μέχρι και 14 φορολογήσιμους ίππους και στις αλλοδαπές επιχειρήσεις του α.ν. 89/1967, του α.ν. 378/1968 και του άρθρου 25 του ν. 27/1975 για το ποσό της επισιδας τεκμαρτής δαπάνης, η οποία προκύπτει βάσει επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης. Σκοπός της θέσπισης των διατάξεων αυτών είναι ώστε μεν λόγο κοινωνικής δικαιοισύνης και ενισχυσης της πολύτεκνης οικογένειας και αφ' ετέρου προκειμένου για τις αλλοδαπές επιχειρήσεις η ομοιόμορφη εφαρμογή και σαυτές των διατάξεων που ισχυν για το προσωπικό τους και την σπολοβη στο σύνολο των εκ του νόμου παρεχόμενων φορολογικών αφελημάτων.

13.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 αυτού του άρθρου αντικαθίσταται η υποπεριπτώση ββ' της περι πτώσης δ' της παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις αίρεται ο περιορισμός των 5 ετών για απόκτηση περιουσιακών στοιχείων από τους μετανάστες με σκοπό την καθιερωση δικαιώματος της οποτεδηποτε απόκτησης περιουσιακού στοιχείου με συναλλαγμα χωρίς τη δικαιολόγηση απόκτησης του.

14.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 14 αυτού του άρθρου προστίθενται δύο εδάφια στο τελος της περι πτώσης ζ' της παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 2019/1992 και δεν έχουν εφαρμογή στις πραγματικές και τεκμαρτές δαπάνες που πραγματοποιούνται από 1-1-1994. Σκοπός των διατάξεων αυτών είναι η θεσπιση εναιαίου τρόπου, για όλους τους φορολογούμενους, κάλυψης της διαφοράς της τεκμαρτής δαπανής με βάση στοιχεία που προκύπτουν από φορολογικά και λοιπά νόμιμα έγγραφα.

15.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 15 αυτού του άρθρου καταργείται η παράγραφος 11 του άρθρου 5 του ν.δ.3323/1955.Αυτό επιβάλλεται μέσα στα πλαίσια της εκλιγκεωής των διατάξεων περι τεκμηρίων δα

πανών, καθόσον είναι παράλογο να υπολογίζεται προσαύξηση του ποσού των τεκμαρτών δαπανών ή μείωση των πραγματικών κεφαλαίων, με μόνο κριτήριο τυχόν ανακρίβεια που εμφυλοχώρησε στη σχετική δήλωση του υποχρέου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 13 Εκπτώσεις δαπανών από το συνολικό εισόδημα.

1.- Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού προστίθεται τελευταίο εδάφιο στην υποπερίπτωση στοτ' της περίπτωσης ιβ' της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν.δ.3323/1955.

Με τις νέες διατάξεις επιτρέπεται η μεταφορά των εξόδων ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, που δεν καλύπτονται από το συνολικό ετήσιο εισόδημα του φορολογούμενου και της συζύγου του, διαδοχικά στα επόμενα δύο (2) έτη. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε σκόπιμη για λόγους δικαιοσύνης γιατί ο φορολογούμενος πολίτης σε πολλές περιπτώσεις αναγκάζεται να δαπανήσει υπέρογκα ποσά, εξαντλώντας τις οικονομίες του ή δανειζόμενος ή εκποιώντας κάποιο ακίνητό του, προκειμένου να καλύψει έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης δικά του ή των μελών της οικογένειάς του.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αυξάνει από 350.000 δρχ. που ισχύει σήμερα, σε 600.000 δραχμές το όριο εισοδήματος, το οποίο δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα τέκνα του φορολογούμενου που πάσχουν από ανίατο νόσημα, είναι τυφλό κτλ. για να δικαιούται ο φορολογούμενος την έκπτωση της δαπάνης νοσοκομειακής περίθαλψης αυτών, των διδάκτρων και των τροφείων σε ειδικές για τη πάθηση τους σχολές. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία για εναρμόνιση με το όριο εισοδήματος που δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ανάπτυρα πρόσωπα προκειμένου να βαρύνουν το φορολογούμενο.

3.- Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, στην περίπτωση ιγ' της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν.δ.3323/1955, τα εδάφια πέμπτο και εβδόμο καταργούνται και προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο.

Με τις νέες διατάξεις περιορίστηκε η δυνατότητα μεταφοράς στα επόμενα έτη των δωρεών, που δεν καλύπτονται, για να αφαιρεθούν από το συνολικό ετήσιο πραγματικό εισόδημα του φορολογούμενου, μόνο για τα επόμενα δύο (2) έτη από πέντε (5) που ισχυσαν για τις δωρεές και καταργήθηκε αυτό το δικαίωμα για τις χορηγίες. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία για εναρμόνιση με τη διάταξη μεταφοράς στα επόμενα έτη των ιατρικών εξόδων.

4.- Με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η περίπτωση ιδ' της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν.δ.3323/1955. Με τις νέες διατάξεις προβλέπεται ότι αφαιρούνται από το συνολικό εισόδημα του φορολογούμενου μόνο οι τόκοι στεγαστικών δανείων και προκαταβολών που χορηγήθηκαν στο φορολογούμενο για απόκτηση πρώτης κατοικίας, καθώς και οι τόκοι δανείων που χορηγήθηκαν για αναστήλωση, επισκευή, συντήρηση ή εξωραϊσμό διατηρητών κτισμάτων. Η διάταξη αυτή αποβλέπει στο να ευνοήσει μόνο τους φορολογούμενους πολίτες που δεν έχουν κατοικία και παιρνούν δάνειο για να αποκτήσουν την πρώτη τους κατοικία, γιατί με την έκπτωση των τόκων από το εισόδημα επιτυγχάνεται έμμεσα η επιχορήγηση από το Δημόσιο μέρους του επιτοκίου του δανείου που παιρνούν.

5.- Με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού, στην παράγραφο 6 του άρθρου 8 του ν.δ.3323/1955 προστί-

θεται περίπτωση ιστ'. Με τις νέες διατάξεις ορίζεται ότι από το συνολικό εισόδημα του φορολογούμενου αφαιρείται, επιπλέον των άλλων δαπανών, ένα ποσοστό των επτσιων οικογενειακών δαπανών του φορολογούμενου, της συζύγου του και των τέκνων τους που τους βαρύνουν, για αγορά αγαθών και για διάφορες υπηρεσίες που τους παρέχονται, με βάση νόμιμα δικαιολογητικά. Η θέσπιση αυτών των διατάξεων αποβλέπει στην περαιτέρω ελάφρυνση των φορολογούμενων αλλά και στην περιστολή της φοροδιαφυγής.

6.- Με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 10 του άρθρου 8 του ν.δ.3323/1955. Με τις νέες διατάξεις επιτρέπεται η μεταφορά, εκτός των άλλων δαπανών, και του ποσού των οικογενειακών δαπανών που δεν καλύπτεται από το εισόδημα του ενός συζύγου, που το δικαιούται, στον άλλον για να αφαιρεθεί από το εισόδημά του.

7.- Με την παράγραφο 7 του άρθρου αυτού προστίθεται υποπερίπτωση ιγ' στην περίπτωση Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν.δ.3323/1955. Με τις νέες διατάξεις το στεγαστικό επίδομα που καταβάλλεται στο στρατιωτικό προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος απολλάσσεται από το φόρο εισοδήματος λόγω των ειδικών συνθηκών κάτω από τις οποίες υπηρετούν τα πρόσωπα αυτά.

8.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η περίπτωση δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του ν.δ. 3323/1955, που αναφέρονται στη φορολογική μεταχείριση των αποζημιώσεων των απολυμένων. Με τις νέες διατάξεις εξαιρείται της φορολογίας ποσό αποζημιώσης μέχρι 1.000.000 δρχ. Με τον τρόπο αυτόν αντιμετωπίζονται ευνοϊκότερα τα καταβαλλόμενα ποσά αποζημιώσεων, λόγω διακοπής της εργασιακής σχέσης.

Άρθρο 14 Υπολογισμός του φόρου και μειώσεις αυτού

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 9 του ν.δ.3323/1955. Με τις νέες διατάξεις διευρύνεται με ένα επιπλέον κλωστό η κλωστοκα φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων με ανώτατο φορολογικό συντελεστή το 45%, σε αντικατάσταση της παλαιάς κλωστοκα που είχε ανώτατο συντελεστή 40% και ένα κλωστοκο ολιγότερα. Με τη διεύρυνσή της η φορολογική κλωστοκα ανταποκρίνεται πλήρεστερα στην αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και της φορολογικής ισότητας. Επίσης, με τις νέες διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν.δ.3323/1955, επεκτείνεται σ' όλους τους φορολογούμενους, ανεξάρτητα από την πηγή του εισοδήματος τους, εφόσον έχουν τέκνα που τους βαρύνουν, το δικαίωμα πης μείωσης του φόρου που προκύπτει με βάση την φορολογική κλωστοκα. Με την επέκταση αυτή της μείωσης σ' όλους τους φορολογούμενους ικανοποιείται το αίτημα για ίση φορολογική μεταχείριση των φορολογούμενων.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται εδάφιο. Με τις νέες διατάξεις επιβάλλεται αυξημένο ποσό αψηληρωματικού φόρου στο ακαθάριστο εισόδημα από ιδιοκατοικητή κύριος και δευτερεύουσας κτισμάτων, επιφανειας κάθε μεσαπόνω από 300 τ.μ. Σκοπός αυτής της ρύθμισης είναι η αυξημένη συμβολή στα φορολογικά βόρη εκείνων που διαθέτουν κατοικίες μεγάλης επιφανειας.

3.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού αναπροσαρμόζονται οι αναλογικοί συντελεστές

προσδιορισμού του φόρου που επιβαλλονται στις αμαιβες των αξιωματικών του εμπορικού ναυτικού που παρέχουν υπηρεσίες σε εμπορικά πλοια, καθώς και στις αμοιβές του ιπτάμενου προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης.

4.- Με την παράγραφο 4 αυτού του άρθρου προστίθενται στην παράγραφο 7 του άρθρου 9 του ν.δ.3323/1955 δύο τελευταία εδάφια. Με αυτήν την προσθήκη παρέχεται έκπτωση 5% και 3%, αναλόγως του χρόνου βεβαίωσης του φόρου, σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής του φόρου εισοδήματος μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης. Με τη νέα διάταξη παρέχεται ένα κίνητρο για την εφάπαξ εξόφληση του οφειλόμενου φόρου.

5.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι ο φόρος, που παρακρατείται στο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.2019/1992 και της περίπτωσης στη παραγράφου 1 του άρθρου 43 του ν.δ.3323/1955, μειώνεται κατά την παρακράτηση κατά ποσοστό 5%, ώστε τα εισοδήματα αυτής της κατηγορίας, να τύχουν ευνοικότερης μεταχείρισης.

6.- Με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού καταργούνται τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της παραγράφου 6 του άρθρου 59 του ν.δ.3323/1955.

Η ρύθμιση αυτή η οποία βασίζεται στη φορολόγηση των κερδών των ομόρρυθμων, ετερόρρυθμων, αστικών εταιριών, κοινωνικών και κοινοπραξιών στο φορολογικό καθεστώς που ισχυσε, πριν από την ισχύ του άρθρου 10 του ν.2065/1992, δεν έχει λόγο ύπαρξης με το νέο καθεστώς που θεσπίστηκε με αυτό το άρθρο, σύμφωνα με το οποίο τα υπόψη νομικά πρόσωπα κατέστησαν υποκείμενα του φόρου.

Άρθρο 15 Διεύρυνση της φορολογικής βάσης

1. Με την παράγραφο 1 του αρέου αυτού προστίθεται περίπτωση ιψ' στην παραγράφο 1 του άρθρου 11 του ν.δ.3323/1955.

Με τη νέα διάταξη ορίζεται ότι, υπόχρεοι σε υποβολή δήλωσης, ανεξάρτητα από το αν υπόκεινται ή όχι σε φόρο, είναι όλοι όσοι έχουν υπερβεί το 25ο έτος της ηλικίας τους. Εξαιρούνται όσοι αποχτούν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, όταν αυτό δεν υπερβαίνει το ποσό των (800.000) δραχμών ή και από ιδιοκατοικηση κύριας κατοικίας με επιφάνεια μέχρι 60 τετραγωνικά μέτρα ή είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία για τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης σύμφωνα με τις νέες οικονομικές συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί και για την πάταξη της φοροδιαφυγής.

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι, η υποχρέωση υποβολής δήλωσης για όσους είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος.

3. Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο στην παράγραφο 4 του άρθρου 12 του ν.δ.3323/1955.

Με τη νέα διάταξη ορίζεται ότι, ο υπόχρεος μαζί με την επήσια δήλωσή του υποβάλλει και δήλωση στην οποία αναφέρει τα στοιχεία των ακινήτων που του ανήκουν κατά πλήρες δικαιώμα αιδιοκτησίας η κατ' επικαρπία ή ψηλή κυριοτητα η έχει δικαιώμα χρησής η υιοθεσία σ' αυτά.

Άρθρο 16 Καταβολή του φόρου του άρθρου 16α και εξαιρέσεις απαυτόν

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης για την παραγράφου 1 του άρθρου 16α του ν.δ. 3323/1955, για νομοτεχνική τακτοποίηση, λόγω της εξαιρέσης των εταιριών που εκμεταλλεύονται συστεγασμένα φαρμακεία από τις διατάξεις του άρθρου 16α.

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 12 του άρθρου 16α του ν.δ.3323/1955.

Με τις νέες διατάξεις ορίζεται ότι:

α) Οι κοινωνίες αστικού δικαιου που εκμεταλλεύονται φορτηγά ή επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης δεν φορολογούνται με τις διατάξεις του άρθρου 16α για τα καθαρά κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση μέχρι και δύο αυτοκινήτων. Τα καθαρά κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση των πάνω από δύο αυτοκινήτων φορολογούνται με τις διατάξεις του άρθρου 16α.

β) Οι λοιποί υπόχρεοι που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν.δ. 3323/1955 (εταιρίες, κοινοπραξίες κτλ.), όταν εκμεταλλεύονται ένα μόνο αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης δεν φορολογούνται με τις διατάξεις του άρθρου 16α των ν.δ. 3323/1955. Οι υπόχρεοι αυτοί, όταν εκμεταλλεύονται περισσότερα από ένα αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης, υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 16α, για τα καθαρά κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση όλων, γενικώς, των αυτοκινήτων.

γ) Οι εταιρίες που εκμεταλλεύονται συστεγασμένα φαρμακεία δεν φορολογούνται με τις διατάξεις του άρθρου 16α του ν.δ. 3323/1955.

3. Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού μετά το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 16α του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται νέο εδάφιο.

Με τη νέα διάταξη ορίζεται ότι στην περίπτωση κατά την οποία υποβλήθει εκπρόθεσμη αρχική δήλωση του άρθρου 16α, μέσα σε ένα μήνα, από τη ληξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης, διατρέπεται το δικαιώμα προσδιορισμού της επιχειρηματικής αμαθής.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία για να διευκολυνθούν οι φορολογούμενοι, οι οποίοι για κάποιους λόγους καθυστέρησαν να υποβάλλουν τη δήλωση του άρθρου 16α.

4. Με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης για την παραγράφου 1 του άρθρου 16α του ν.δ.3323/1955, με την οποία ορίζεται ότι η επιλογή για το δικαιώμα αφαιρεσης της επιχειρηματικής αμαθής δηλώνεται και με την εκπρόθεσμη δήλωση, για εναρμόνιση με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

5.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 αυτού του άρθρου προστίθενται δύο εδάφια στην παράγραφο 8 του άρθρου 16α του ν.δ. 3323/1955.

Με τις νέες διατάξεις ορίζεται ρητά αφ' ενός ότι η δήλωση του άρθρου 16α που υποβάλλεται χωρίς την ταυτόχρονη καταβολή της πρώτης δόσης του φόρου, της προκαταβολής και των τυχόν τελών και εισφορών είναι απαράδεκτη και δεν παρέγει έννομα αποτελέσματα και αφ' ετέρου παρέχεται δικαιώμα έκπτωσης ποσοστού πέντε τοις εκατό (5%) σε περίπτωση καταβολής του συνολικού ποσού της οφειλής που προκύπτει με βάση την εμπρόθεσμη δήλωση του υποχρέου.

Οι ρύθμισεις αυτές επιβαλλονται αντιστοίχως, για την άρση αμφιβολιών και αμφισβητήσεων, καθώς και για

την παροχή κινήτρου για την είσπραξη των δημόσιων εσόδων σε πιο σύντομο διάστημα.

Άρθρο 17
Έκπτώσεις από το ακαθάριστο εισόδημα των επιχειρήσεων

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν.δ. 3323/1955.

Οι προτεινόμενες διατάξεις είναι επανάληψη των ισχυουσών διατάξεων με μόνη τη διαφορά ότι στις δαπάνες που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις για τα επιβατηγά αυτοκίνητα I.X., οι οποίες για φορολογικούς σκοπούς αναγνωρίζεται ένα μέρος αυτών, ανάλογα με την ιπποδύναμη των αυτοκινήτων, προστέθηκαν και τα μισθώματα, στις περιπτώσεις που ενοικιάζουν αυτοκίνητα I.X. με οποιονδήποτε τρόπο.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις σκοπείται η ίδια φορολογική αντιψετώπιση των επιχειρήσεων που έχουν δικά τους αυτοκίνητα, με τις επιχειρήσεις που νοικιάζουν αυτοκίνητα, δύον αφορά την έκπτωση των δαπανών αυτών από τα ακαθάριστα έσοδα, καθόσον με τις ισχύουσες διατάξεις, ενώ το ποσό των αποσβέσεων των αυτοκινήτων δεν αναγνωρίζεται ολόκληρο προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, αντίθετα το ποσό των καταβαλλόμενων μισθωμάτων των αυτοκινήτων αναγνωρίζεται ολόκληρο.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις μειώνεται το ποσό των προβλέψεων για την απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων που μπορούν οι επιχειρήσεις να σχηματίζουν. Ειδικότερα, η εκπιπτόμενη από τα ακαθάριστα έσοδα πρόβλεψη θα υπολογίζεται με ποσοστό 0,50% επί της αναγραφόμενης στα πημόλιγια πώλησης ή παροχής υπηρεσιών αξίας ενώ με βάση τις αντικαθιστούμενες διατάξεις υπολογίζετο με ποσοστό 1%. Παράλληλα με τις ίδιες διατάξεις καθορίζεται με σαφήνεια η αξία στην οποία θα υπολογίζεται το ποσοστό 0,50%, το ύψος μέχρι του οποίου μπορεί να φέρει η πρόβλεψη και λοιπές λεπτομέρειες.

Η προτεινόμενη μείωση του ποσού από 1% σε 0,50% κρίθηκε αναγκαία, καθόσον ειδικότερα για τις μεγάλες επιχειρήσεις η δενεργόμενη κάθε χρόνο πρόβλεψη για απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων είναι υπερβολική, δεδομένου ότι κατά το σχηματισμό της πρόβλεψης αυτής δεν ερευνάται αν η επιχειρήση έχει πράγματι πελάτες επισφαλείς ή όχι.

3.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού αλλάζει η κλιμακα υπολογισμού των δαπανών χωρίς δικαιολογητικά που εκπίπτουν οι επιχειρήσεις από τα ακαθάριστα έσοδά τους προκειμένου υπολογισμού των φορολογητέων κερδών τους. (Έξιγωνκές επιχειρήσεις, επιχειρησιακές ραδιοφωνίας και τηλεορασεις, ξενοδοχειακές, γραφεία γενικού τουρισμού κλπ.).

Η μεταβολή των ποσοτών αυτών κρίνεται αναγκαία, καθόσον ο υπολογισμός των εκπιπτομένων δαπανών με το υφιστάμενο ποσοστό ήταν υπερβολικός, με συνέπεια οι επιχειρήσεις να μειώνουν δυσαναλόγως το κέρδη τους με τις δαπάνες αυτές, για τις οποίες δεν υπάρχουν δικαιολογητικά.

Άρθρο 18
Εισόδημα τεχνικών επιχειρήσεων

Με τις διατάξεις αυτού του άρθρου αντικαθίστανται τα εδάφια όγδοο και ενατο της παραγράφου 1 του

άρθρου 36α του ν.δ. 3323/1955.

Με τις νέες διατάξεις ορίζεται ότι θεωρείται ως ακαθάριστο έσοδο της ομόρρυθμης και ετερόρυθμης εταιρίας, κοινωνίας αστικού δικαίου, που ασκεί επιχειρηση ή επάγγελμα αστικής κερδοσκοπικής ή μη εταιρίας, συμμετοχικής ή αφανούς καθώς και κοινοπραξίας της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Κ.Β.Σ. η αντικειμενική αξία ή η πραγματική, κατά περίπτωση, των αυτοτελών οικοδομών διαμερισμάτων, καταστημάτων, γραφείων, αποθηκών και λοιπών χωρών που περιέρχονται κατά το χρόνο της διάλυσης στα μέλη αυτών. Το καθαρό κέρδος που προκύπτει με βάση τα έσοδα αυτά φορολογείται στο δύναμα της εταιρίας, της κοινωνίας ή κοινοπραξίας με συντελεστή τριάντα πέντε τα εκατό (35%) κατά το έτος που διαλύεται η εταιρία, κοινωνία ή κοινοπραξία.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία επειδή μετά το ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α') οι ομόρρυθμες και οι ετερόρυθμες εταιρίες, οι κοινωνίες αστικού δικαίου, που ασκούν επιχειρηση ή επάγγελμα, οι αστικές κερδοσποπικές ή μη εταιρίες, οι συμμετοχικές ή αφανείς, καθώς και οι κοινοπραξίες της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Κ.Β.Σ. (π.δ. 186/92) (ΦΕΚ 84Α') κατέστησαν υποκείμενο φόρου.

Άρθρο 19
Παρακράτηση και απόδοση φόρου

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού προστίθεται δεύτερο εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν.δ. 3323/1955.

Η προσθήκη αυτή κρίθηκε αναγκαία, λόγω της επελθούσας μεταβολής στο τρόπο φορολογίας των εισοδημάτων που αποκτούν οι εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου και αμοιβών κεφαλαίων και της υποχρέωσης παρακράτησης φόρου για τα διανεμόμενα κέρδη.

2.- Με τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3, και 4 του άρθρου αυτού καθορίζεται ο χρόνος που έχουν υποχρέωσει να προβαίνουν σε παρακράτηση του οφειλόμενου φόρου για τα διανεμόμενα κέρδη οι καταβάλλουσες εταιρίες, καθώς και οι υπόχρεοι σε παρακράτηση του φόρου αυτού.

Οι ρυθμίσεις αυτές κρίνονται απαραιτητες, λόγω του γεγονότος ότι με τις νέες διατάξεις έχουν υποχρεωστη οι εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου και τα αμοιβαία κεφάλαια να παρακρατούν φόρο κατά τη διανομή των κερδών τους στους μετόχους και μεριδιούχους.

3.- Με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 37α του ν.δ. 3323/1955.

Με τη νέα διάταξη αυξάνεται σε 3% από 2% που ισχύει σήμερα, το ποσοστό παρακράτησης του φόρου στα εισοδήματα των εργοληπτών τεχνικών έργων.

Σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η εναρμόνιση του παραπάνω συντελεστή στα σημερινά δεδομένα.

4.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι δεν θα έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2187/1994 στις περιπτώσεις που το Ελληνικό Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ., προμηθεύονται αγάθα ή τους παρέχονται υπηρεσίες από τις πολεμικές βιομηχανίες Ε.Α.Β., Ε.Β.Ο. και ΠΥΡΚΑΛ.

Ομοίως εξαρείται από την υποχρέωση παρακράτησης φόρου η Δημόσια Επιχείρηση ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ για τις υπηρεσίες που παρέχονται σ' αυτή.

Οι ρυθμίσεις αυτές κρίνονται αναγκαίες, λόγω του αντικειμένου των εργασιών τους και του σκοπού που επιδιώκουν.

5.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι τα αναφερόμενα στην προηγού-

μενη παράγραφο ισχύουν από 8 Φεβρουαρίου 1994 για τιμολόγια που εκδίδονται από την ημερομηνία αυτή και στα δηλαδή από το χρόνο που ισχυσαν οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν.2187/1994.

6.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου αυτού προστίθεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 37α του ν.δ. 3323/1955 καινούργια περίπτωση ζ:, σύμφωνα με την οποία, οι Ανώνυμες Εταιρίες Διαχειρίσεως Αμοιβών Κεφαλαίων ή αμοιβών που καταβάλλουν σε δσους μεσολαβούν για την πώληση μεριδών των αμοιβών κεφαλαίων που διαχειρίζονται.

Επίσης με τις διατάξεις της ίδιας παραγράφου προστίθεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 37α του ν.δ.3323/1955 καινούργια περίπτωση η:, σύμφωνα με την οποία, οι εταιρίες περιορισμένης ευθύνης υποχρεούνται, για τους μισθούς και λοιπές αμοιβές που καταβάλλουν στους διαχειριστές εταίρους τους λόγω των παρεχομένων σ' αυτές υπηρεσιών, να αποδίδουν κάθε τρίμηνο στο Δημόσιο φόρο με 15%, πλέον τέλη χαρτοσήμου 1%.

Ο φόρος αυτός τελικά εκπίπτει από τον παρακρατούμενο, με την έγκριση του ισολογισμού, φόρο 15% επί της επιχειρηματικής αμοιβής που δικαιούνται οι διαχειριστές εταίροι και περαιτέρω, αν προκύπτει χρεωστικό υπόλοιπο αυτό καταβάλλεται εφάπαξ με την υποβολή της δήλωσης της επιχειρηματικής αμοιβής και αν προκύπτει πιστωτικό υπόλοιπο, αυτό επιστρέφεται.

7.- Με την παράγραφο 9 του άρθρου αυτού τροποποιούνται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 37α του ν.δ.3323/1955, που αναφέρονται στον τρόπο απόδοσης στο Δημόσιο του φόρου που παρακρατείται στα εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις, ούτως ώστε να περιλαμβάνεται σε αυτές και η απόδοση του φόρου που θα παρακρατείται, σύμφωνα με τα πιο πάνω, από τις Ανώνυμες Εταιρίες Διαχειρίσεως Αμοιβών Κεφαλαίων.

8.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι βεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και το εισόδημα των δικηγόρων που αποκτούν από πάγια αντημοσθία.

Άρθρο 20

Προσδιορισμός καθαρού εισοδήματος αρχιτεκτόνων και μηχανικών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αυξάνονται οι συντελεστές προσδιορισμού του καθαρού εισοδήματος, προκεμένου για τις αμοιβές των αρχιτεκτόνων και μηχανικών που λαμβάνουν για τη σύνταξη μελετών και σχεδίων οικοδομικών και λοιπών τεχνικών έργων, την επίβλεψη της εκτέλεσης τους, τη διεύθυνση εκτέλεσης και την ενέργεια πραγματογνωμοσύνων και διαιτησών σχετικό με αυτά τα έργα.

Η αύξηση των συντελεστών αυτών κρίνεται αναγκαία, λόγω του γεγονότος ότι κατά την εφαρμογή τους στην πράξη διαπιστώθηκε ότι ο προσδιορισμός με τους συντελεστές αυτούς του καθαρού εισοδήματος των αρχιτεκτόνων και μηχανικών ήταν μικρότερο του πραγματικού κτωμένου καθαρού εισοδήματός τους.

Άρθρο 21

Επιβολή έκτακτης εφάπαξ εισφοράς στα κέρδη από εξαγωγές σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση την Ε.3789/128/15.3.1988 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού και τα κέρδη των επιχειρήσεων, που προήλθαν από εξαγωγές προς κοινοτικές χώρες κατά τη χρήση 1988, υπόκεινται στην

έκτακτη ειφάπαξ εισφορά, η οποία είχε επιβληθεί με την Ε.3789/128/15.3.1988 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και κυρώθηκε με το άρθρο 22 του ν.1796/1988.

Με την πιο πάνω απόφαση είχε επιβληθεί εφάπαξ εισφορά στο καθαρό εισόδημα οικονομικού έτους 1987 (χρήση 1986) των επιχειρήσεων που είχαν πρήσει υποχρεωτικά από το νόμο βιβλία Γ' κατηγορίας του ΚΦΣ. Από την επιβολή της ανωτέρω εισφοράς είχαν εξαιρεθεί τα κέρδη που είχαν προέλθει από εξαγωγική δραστηριότητα.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινότητων με την αριθ. 10/6/1993 απόφασή του έκρινε ότι η χώρα μας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη της ΕΟΚ επειδή δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση 89/659/EOK της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία έπρεπε να έχει επιβληθεί η εφάπαξ εισφορά και στα κέρδη των ελληνικών επιχειρήσεων που προήλθαν από εξαγωγές προς τις κοινοτικές χώρες κατά τη διαχειριστική χρήση 1986.

Εν δψει των ανωτέρω και προς αποφυγή αυστηρότερων κυρώσεων σε βάρος της χώρας μας, που προβλέπονται από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού επιβάλλεται η έκτακτη εισφορά και στα κέρδη που πραγματοποίησαν κατά τη χρήση 1986 από εξαγωγές προς κοινοτικές χώρες.

Άρθρο 22 Αυτοτελής φορολογία βουλευτικής αποζημίωσης

Με τις διατάξεις αυτού του άρθρου σκοπείται η εναρμόνιση του άρθρου 5 του Σ' ψηφίσματος του έτους 1975 της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής (όπως το ψηφίσμα αυτό ισχυει μετά το ν.1858/1989 - ΦΕΚ Α' 148/1.6.89, με την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του οποίου κυρώθηκε η 1026713/184/0012/ΠΟΛ 1061/23.2.1989 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών) με τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του ν.δ. 3323/1955). Το ίδιο επιδιώκεται και για τη φορολόγηση γενικά του συνδόλου των χρηματικών ποσών που έχουν την ίδια φορολογική μεταχείσιση με τη βουλευτική αποζημίωση.

Η εναρμόνιση αυτή είναι επιβεβλημένη μετά τη ριζική τροποποίηση των άρθρων 8 και 9 του ν.δ.3323/1955, με το ν.2065/92 με το οποίο καταργήθηκαν αφορολόγητα ποσά, θεσπίστηκαν ή επαναφέρθηκαν εκπτώσεις δαπανών από το εισόδημα του φορολογούμενου και επαναπροσδιορίστηκε ο τρόπος υπολογισμού του φόρου εισοδήματος. Τούτο, καθόσον το άρθρο 5 του υπόψη ψηφίσματος έχει άμεση σχέση με τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του ν.δ. 3323/1955, στις οποίες και ρητά αναφέρεται στο κείμενό του.

II. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρο 23 Ρυθμίσεις στη φορολογία εισοδήματος νομικών προσώπων

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού τροποποιείται ο συντελεστής φορολογίας καθαρών κερδών των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών και των αλλοδαπών εταιριών και οργανισμών που αποβλέπουν στην απόκτηση οικονομικών αφελημάτων στη χώρα μας ως εξής:

α.- Για τις ανώνυμες εταιρίες των οποίων οι μετοχές είναι ανώνυμες και ΜΗ εισηγμένες στο Χρηματοποίησιο Αθηνών, ο συντελεστής αυξάνεται από 35%, που ισχύει σήμερα για όλες ανεξαρτέως πις ανώνυμες εταιρίες, σε 40%. Η αύξηση αυτή κρίθηκε επιβεβλημένη προκε-

μένου οι ανώνυμες εταιρίες με μετοχές ΕΙΣΗΓΜΕΝΕΣ στο Χρηματοπήριο ή με ονομαστικές μετοχές ΜΗ εισηγμένες στο Χρηματοπήριο να έχουν ευνοικότερη φορολογική μεταχείριση, δημοσίευσης για σειρά ετών πριν από την εφαρμογή του ν. 2065/1992, για τα μερίσματα που διένεψαν (αφορολόγητο ποσό μερισμάτων, μειωμένος συντελεστής φορολογίας, επιλογή του μετόχου να φορολογηθεί αυτοτελώς ή με βάση τις γενικές διατάξεις). Με την ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση των κερδών των ανώνυμων εταιριών που έχουν μετοχές εισηγμένες στο Χρηματοπήριο ενισχύεται ο θεσμός της κεφαλαιαγοράς, αφού οι εταιρίες που θέλουν να εισαχθούν στο Χρηματοπήριο θα έχουν τη δυνατότητα να αντλήσουν ίδια κεφάλαια από την κεφαλαιαγορά.

β.- Για τις εγκατεστημένες στη χώρα μας αλλοδαπές επιχειρήσεις και οργανισμούς, ο συντελεστής φορολογίας αυξάνεται από 35% σε 40%. Η αύξηση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη, μετά την αύξηση, σύμφωνα με τα πιο πάνω, του συντελεστή φορολογίας των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών, προκειμένου να υπάρχει ίδια φορολογική μεταχείριση των αλλοδαπών επιχειρήσεων με τις ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 8Α του ν.δ. 3843/1958.

Με βάση τις προτεινόμενες διατάξεις, όταν οι ανώνυμες εταιρίες, εταιρίες περιορισμένης ευθύνης και συνεταιρισμοί κεφαλαιοποιούν ή διανέμουν αφορολόγητα αποθεματικά που έχουν σχηματίσει, αυτά θα φορολογούνται στο εξής κατά το χρόνο κεφαλαιοποίησης ή διανομής, αυτοτελώς με τον ισχύοντα συντελεστή φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων, ενώ με βάση τις ισχύουσες τώρα διατάξεις αυτά φορολογούνται τον επόμενο χρόνο με την υποβολή της επήσιας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του νομικού προσώπου μαζί με τα λοιπά εισοδήματα αυτού.

Με τις διατάξεις αυτές οκοπείται η καταβολή του οφειλόμενου φόρου για τα διανεμημένα αφορολόγητα αποθεματικά κατά το χρόνο που γίνεται η διανομή αυτών στους δικαιούχους, όπως άλλωστε ίσχυε, για δεκαετίες, πριν από την τροποποίηση του ν.δ. 3843/1958 με τις διατάξεις του ν. 2065/1992.

Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και για τα εγκατεστημένα στη χώρα μας υποκαταστήματα αλλοδαπών εταιριών και οργανισμών σε περίπτωση που πιστώνουν το κεντρικό κατάστημα στην αλλοδαπή με κέρδη που δεν έχουν φορολογηθεί στο όνομα του υποκαταστήματος στη χώρα μας, ή όταν αναλαμβάνουν ή εξάγουν αυτά στην αλλοδαπή.

3.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού επαναδιατυπώνονται οι διατάξεις του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 8Α του ν.δ. 3843/1958, που αναφέρονται στη φορολόγηση των κατειδικό τρόπο φορολογηθέντων εισοδημάτων των εγκατεστημένων στη χώρα μας υποκαταστημάτων αλλοδαπών επιχειρήσεων, σε περίπτωση που τα πιο πάνω εισοδήματα αναλαμβάνονται η εξαγονται στο εξωτερικό ή με το οποία πιστώνεται το κεντρικό κατάστημα στην αλλοδαπή. Η επαναδιατύπωση της διάταξης γίνεται για λόγους προσαρμογής προς τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 8Α μετά την τροποποίησή τους σύμφωνα με δύο αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

4.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού προβλέπεται στις το δικαίωμα αφαιρεστης της επιχειρηματικής αμοιβής από τα κερδή της ΕΠΕ διεπερίεται και όταν η αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος του νομικού προσώπου υποβάλλεται μέχρι και τριάντα (30) ημέρες μετά τη λήξη της πρόθεσμιας υ-

ποβολής της, ενώ με βάση τις αντικαθιστούμενες διατάξεις το πιο πάνω δικαίωμα παρέχεται μόνο με την εμπρόθεσμη υποβολή της αρχικής δήλωσης.

Η τροποποίηση αυτή κρίνεται αναγκαία γιατί στην πρόητη παραπρούνται ακραίες περιπτώσεις που οι ΕΠΕ υποβάλλουν, παρά τη θέληση τους, εκπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος με αποτέλεσμα οι διασχειριστές - εταίροι αυτών να χάνουν το δικαίωμα να φορολογηθούν για ένα μέρος των κερδών (επιχειρηματική αμοιβή) με βάση τις γενικές διατάξεις περί φορολογίας εισοδήματος και ενώ παράλληλα, σε βάρος του νομικού προσώπου επιβάλλονται οι κυρώσεις του άρθρου 67 του ν.δ. 3323/1955 περί εκπρόθεσμου υποβολής.

5.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγρ. 2 του άρθρου 10 του ν.δ. 3843/1958, που αναφέρεται στο δικαίωμα του διασχειριστή - εταίρου ΕΠΕ να επιλέξει την εταιρία από την οποία θα λάβει επιχειρηματική αμοιβή σε περίπτωση που συμμετέχει και σε άλλη ΕΠΕ ή σε προσωπική εταιρία ως ομόρρυθμος εταίρος. Η επιλογή αυτή μπορεί να γίνεται και με την υποβολή της αρχικής εκπρόθεσμης δήλωσης που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο.

6.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού επαναφέρεται η έκπτωση, η οποία είχε καταργηθεί με τις διατάξεις του ν. 2065/1992, σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής του οφειλόμενου ποσού με βάση τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του νομικού προσώπου. Η έκπτωση ανέρχεται στο ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%). Με τον τρόπο αυτό αφ' ενός μεν δημιουργείται ένα κίνητρο για τις επιχειρήσεις να καταβάλλουν εφάπαξ τις οφειλές τους και αφ' ετέρου το Δημόσιο επιτυγχάνει την άμεση είσπραξη του συνολικού οφειλόμενου ποσού φόρου εισοδήματος.

7.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 αυξάνεται από 35% σε 40% ο συντελεστής φορολογίας των αλλοδαπών, χωρίς μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, για τα εισοδήματα από κινητές οξείες (κυρίως τόκους) που αποκτούν από τη χώρα μας. Η τροποποίηση αυτή κρίθηκε επιβεβλημένη για λόγους ενιαίας φορολογικής αντιπετώπισης των πιο πάνω αλλοδαπών δικαιούχων προς τις αλλοδαπές επιχειρήσεις και οργανισμούς που έχουν μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

8.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 αυξάνονται οι συντελεστές φόρου εισοδήματος των αλλοδαπών εταιριών και οργανισμών που αναλαμβάνουν την εργοληγρατική κατεσκευή δημόσιων ή ιδιωτικών τεχνικών έργων στην Ελλάδα ως εξής:

α) Για έργα του δημοσίου, δήμων, κοινοτήτων, δημοσίων επιχειρήσεων από 3,5% σε 4%.

β) Για ιδιωτικά έργα με ίδια υλικό, από 4,20% σε 4,60%

γ) Για ιδιωτικά έργα χωρίς ίδια υλικό, από 8,75% σε 10%.

Η αύξηση των πιο πάνω συντελεστών γίνεται για λόγους προσαρμογής προς τον τρόπο φορολογίας των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών που αναλαμβάνουν την εκτέλεση τεχνικών έργων.

9.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου αυτού προβλέπεται στις οι ανώνυμες εταιρίες, των οποίων οι μετοχές είναι ανώνυμες μη εισηγμένες στο Χρηματοπήριο, πρέπει να παρακρατούν φόρο με συντελεστή 40% (αντί 35% που ισχύει στημέρα για όλες γενικά τις περιπτώσεις) στις αμοιβές που καταβάλλουν στο μέλη του Δ.Σ., στις παροχές σε χρηματοδότησης που παρέχουν προς τους διευθύνοντες η εντεταλμένους ουσιώδους η προέδρους ή μελη του Δ.Σ. ή διευθυντες και τα οποία εκπιπτούνται από τα ακοθαριστα έσοδα.

· Το ίδιο ισχύει και για τους τοκους που καταβάλλουν

ος προσωπα που κατεχουν ιδρυτικούς τιτλους η πιρονομιούχες μετοχές τους.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία για να υπάρχει ενιαία φορολογική αντιμετώπιση των εισοδημάτων που λαμβανούν οι δικαιούχοι από την ανώνυμη εταιρία, είτε κατά τη διαρκεια (πης διαχειριστικής χρονισης) είτε από προκύψαντα κέρδη αυτής.

10.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του άρθρου 8 του ν.δ. 3843/1958. Με την τροποποίηση αυτή επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων της παραγρ. 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 3323/1955, σχετικά με το συμψηφισμό αρνητικού στοιχείου εισοδήματος (ζημιά) από πηγή που βρίσκεται στην αλλοδαπή μόνο με θετικά εισοδήματα της αλλοδαπής, και στον προσδιορισμό των καθαρών κερδών των νομικών προσώπων του ν.δ. 3843/1958.

11.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι ειδικά για τις ανώνυμες εταιρίες μπορεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών να μεταφέρεται η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος κατά τρεις οκτώρηη ημέρες και η κατανομή σ' αυτές να γίνεται με βάση την αλφαριθμητική σειρά της επωνυμίας των Α.Ε.

Η ρύθμιση αυτή γίνεται με σκοπό να διευκολυνθούν οι επιχειρήσεις και οι αρμόδιες Δ.Ο.Υ., δεδομένου ότι έχει παραπρηθεί ότι οι περισσότερες ανώνυμες εταιρίες λόγω της καταβολής της πρώτης δόσης με την υποβολή της δήλωσης που ανέρχεται σε μεγάλα ποσά να πηγαίνουν την τελευταία ημέρα να υποβάλλουν τις δηλώσεις τους και έτσι να δημιουργούνται προβλήματα και διενέξεις μεταξύ των φορολογούμενων και φοροτεχνικών υπηρεσιών.

Αλλωστε η ανωτέρω ρύθμιση ισχύει και για την παραλαβή των δηλώσεων Φ.Π.Α., Φ.Μ.Υ. και Φόρου Ζ' πηγής.

12.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 11 του ν.δ. 3843/1958. Με την αντικατόσταση αυτή δεν επέρχεται καμιά ουσιαστική μεταβολή στη φορολογία εισοδήματος νομικών προσώπων, αλλά απλώς διορθώνεται η εσφαλμένη παραπομπή στις διατάξεις του ν.δ. 3323/1955 που υπήρχε προηγουμένως.

13.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 42 του ν.δ. 2065/1992.

Οι προτεινόμενες διατάξεις αποτελούν επανάληψη των ισχυουσών διατάξεων με μόνη τη διαφορά ότι προστέθη στις διατάξεις αυτές η παράγραφος 3 του άρθρου 15 του ν.δ. 3843/1958. Η προσθήκη αυτή έγινε με σκοπό να αποφεύγονται οι αμφισβητήσεις κατά τη διανομή κερδών διαχειριστικής χρήσης 1991, σύμφωνα με την οποία για τον προσδιορισμό του οφειλόμενου φόρου στη διανομή των κερδών που έχουν φορολογηθεί στο όνομα του νομικού προσώπου της Α.Ε.. Θα αφαιρείται ο καταβληθείς για τα κέρδη αυτά φόρος εισοδήματος. Τα ανωτέρω έχουν γίνει δεκτά και με τη βασική εγκύλιο του ν.δ. 2065/1992.

14. Με τις διατάξεις των παραγράφων 14 και 15 του άρθρου αυτού αντικαθίστανται τα άρθρα 16 και 48 του ν.δ. 1969/1991 που αναφέρονται στον τρόπο φορολογίας των εισοδημάτων που κτώνται οι εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου και τα αμοιβαία κεφάλαια.

Τα αμοιβαία κεφάλαια και οι εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου με τον ιδρυτικό τους νόμο (ν.δ. 608/1970) προικοδοτήθηκαν με φορολογικά κίνητρα προκειμένου να ανταποκριθούν στο βασικό σκοπό της θεσμοθέτησης τους, δηλαδή στην υποβολήση της εν γένει οικονομικής ανάπτυξης της χώρας.

Τα κίνητρα αυτά με τη μορφή των φορολογικών

σπαλλαγών διευκολύναν την αντληση κεφαλαιών από τους αποταμιευτές, προκειμένου στη συνεχεία να επενδυθούν σε ζωτικούς για την οικονομία τομείς. Με αυτό τον τρόπο εξομοιωθήκαν, ως προς το φορολογικό τους καθεστώς με τις καταθέσεις. Εκτοτε ομως και κυριαρχεί με την ένταξη της χώρας μας στο νεο θεσμικό οικονομικό περιβάλλον και λαμβανομένων υπόψη της ανάγκης δημοσιονομικής εξισορροπησης, της ομοιμορφης δημοσιονομικής μεταχείρισης των εισοδημάτων εξ ίδιων πηγών, την επελθούσα εν τω μεταξύ μείωση έως ελαχιστοποίηση της συμμετοχής των αμοιβαίων κεφαλαιών στη χρηματοδότηση των εκάστοτε εκτελουμένων επενδυτικών προγραμμάτων και τέλος στην καθαρή πλέον κερδοσκοπική λειτουργία τους, επιβάλλεται για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης σε σχέση με τις καταθέσεις, η υπαγωγή των εισοδημάτων από εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου και από αμοιβαία κεφάλαια στη φορολογία εισοδήματος.

Με τις υφιστάμενες διατάξεις οι ανώνυμες εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου και τα αμοιβαία κεφάλαια φορολογούνται για τα ακόλουθα εισοδήματα που αποκτούν:

α. Για τα μερίσματα από συμμετοχή τους σε άλλες ανώνυμες εταιρίες, λόγω της φορολογίας αυτών επόνυματο του νομικού προσώπου της Α.Ε. στην οποία συμμετέχουν.

β. Για τους τόκους καταθέσεων, στους οποίους γίνεται παρακράτηση φόρου 15% και εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων.

γ. Για τους τόκους δανείων, στους οποίους γίνεται παρακράτηση φόρου 20% και εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων.

Για τα υπόλοιπα εισοδήματα που αποκτούν, όπως τα έσοδα που προέρχονται από τόκους εντόκων γραμματίων του δημοσίου, από REPOS, από ομόλογα του δημοσίου, από υπεραξία από την πώληση χρεωγράφων, από τίτλους αλλοδαπής προέλευσης, δεν υπόκεινται σε καμιά φορολογία. Επίσης τα εισοδήματα αυτά διανεμόμενα στους μετόχους των εταιριών επενδύσεων-χαρτοφυλακίου και στους μεριδούχους των αμοιβαίων κεφαλαιών δεν υπόκεινται σε καμιά φορολογία. Αντίθετα οι λοιπές εταιρίες, ανεξαρτητοί από το αντκείμενο των εργασιών τους, εφοσον αποκτούν τα πιο πονώ εισοδήματα, αυτά υπόκεινται σε φορολογία σε περίπτωση διανομής αυτών με συντελεστή 35%.

Εν όψει όλων των αναφερούμενων πιο πάνω και με δεδομένην την άνιση φορολογική μεταχείριση που υπάρχει σήμερα μεταξύ των δικαιούχων των πιο πάνω εισοδημάτων, με τις διατάξεις των παραγράφων 14 και 15 του άρθρου αυτού, προτείνεται όπως το μέρος των κερδών που διανέμονται οι εταιρίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου στους μετόχους των και τα αμοιβαία κεφάλαια στους μεριδούχους και τα οποία προέρχονται από έσοδα απαλλασσόμενα της φορολογίας, από υπεραξία από την πώληση μετοχών και από τίτλους αλλοδαπής προέλευσης, να έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση που έχουν σήμερα και οι τόκοι καταθέσεων, δηλαδή κατά την διανομή αυτών στους δικαιούχους να παρακρατείται φόρος με συντελεστή 15%. Με την παρακράτηση αυτή του φόρου θα επέρχεται εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης του δικαιούχου για τα εισπραττόμενα κέρδη.

Άρθρο 24 Ονομαστικοποίηση μετοχών ανώνυμων εταιριών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι οι ανώνυμες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στους τομείς της υγείας και ποιδείας θα πρέπει στο εξής να έχουν ονομαστικές μετοχές για το σύνολο των μετο-

χικού τους κεφαλαίου. Η ίδια υποχρέωση επιβάλλεται και στις λοιπές ανώνυμες εταιρίες, ανεξάρτητα από το αντικείμενο εργασιών τους. Εφόσον το άθροισμα του μετοχικού τους κεφαλαίου και των πάσης φύσεως αποθεματικών που έχουν σχηματίσει είναι επενδυμένο σε αστικά ακίνητα κατά ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) και όνωρα. Από την υποχρέωση αυτή εξαιρούνται μόνο δοσες ανώνυμες εταιρίες ασχολούνται με την ανέγερση και πώληση οικοδομών, λόγω της φύσεως του αντικείμενου εργασιών τους.

Η ονομαστικοποίηση των μετοχών στις πιο πάνω περιπτώσεις κρίνεται επιβεβλημένη, για μεν τις ανώνυμες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στο τομέα υγείας και παιδείας λόγω της ιδιάζουσας σημασίας που έχουν οι εταιρίες αυτές στο ευρύτερο κοινωνικό ούνολο, προκειμένου να είναι γνωστοί οι μετοχοί τους και για δε τις ανώνυμες εταιρίες που έχουν επενδεδυμένες τα κεφαλαία τους πάνω από 60% σε αστικά ακίνητα, λόγω μιας φύσης του αντικείμενου τους και της διάρθρωσης της περιουσιακής κατάστασής τους.

Η πιο πάνω υποχρέωση καταλαμβάνει και δοσες ανώνυμες εταιρίες υπάρχουν κατά το χρόνο που θα δημοσιευθεί ο νόμος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και το μετοχικό τους κεφάλαιο καλύπτεται ολικά ή μερικά με ανώνυμες μετοχές. Περαιτέρω, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των εταιριών αυτών προβλέπονται οι ακόλουθες κυρώσεις:

α.- Στις ανώνυμες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στους τομείς υγείας και εκπαίδευσης, οι οποίες δεν θα μετατρέψουν μέσα σε 6 μήνες από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τις ανώνυμες μετοχές τους σε ονομαστικές, επιβάλλεται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας για τη φορολογίας τους Δ.Ο.Υ. πρόστιμο, για κάθε μήνα καθυστερήσεως που ορίζεται σε ποσοστό 10% επί της κατά το χρόνο έκδοσης της πρώτης πράξης αξίας του συνόλου των μετοχών της.

β.- Στις ανώνυμες εταιρίες που τα κεφάλαιά τους είναι επενδυμένα κατά ποσοστό 60% και όνωρα σε αστικά ακίνητα θα έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού (πρόστιμο 10%), καθώς και των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 13 του ν. 4459/1965, δημοσιεύονται μετά την τροποποίηση τους με το άρθρο 51 του ν. 542/1977, που εφαρμόζονται σήμερα για την ονομαστικοποίηση μετοχών συνωνύμων κτηματικών εταιριών.

Άρθρο 25 Εγκατάσταση στην Ελλάδα γραφείων ή υποκαταστημάτων αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων

1. Το άρθρο 25 του ν.27/1975 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 του ν.814/1978 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 77 παράγραφος 5 του ν.1892/1990 αντικαθισταται γιατί:

α) Διαπιστώθηκαν ορισμένα κενά και ατέλειμμα που αποτελούν σοβαρό ανασταλτικό παραγόντα στην περαιτέρω εξέλιξη του θεσμού και συντηρούν γραφειοκρατικές διαδικασίες.

β) Δεν διευκρινίζεται ο τόπος εκτέλεσης των εργασιών με αποτέλεσμα να αμφισβητείται η αληθής έννοια και ο σκοπός των σχετικών διατάξεων.

γ) Δεν προβλέπεται η δυνατότητα εκπροσώπησης πλοιοκτητηριών εταιριών των οποίων τα πλοία τελούν υπό τη διαχείριση γραφείου ή υποκαταστημάτος αλλοδαπής ναυτιλιακής εταιρίας.

δ) Δεν προβλέπεται η τύχη του γραφείου ή υποκαταστημάτος της εταιρίας μετα τη ληξη της 5ετους

ισχύος της εγκριτικής κοινής υπουργικής απόφασης με την οποία χορηγείται άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να απαιτείται σειρά γραφειοκρατικών διαδικασιών για την ανανέωση της άδειας.

ε) Σε μειοδοτικούς διαγωνισμούς για τη ναύλωση ελληνικών πλοίων για μεταφορά στρατιωτικού υλικού που πραγματοποιεί κατά καιρούς το ΥΕΘΑ δημιουργείται αντικείμενη αδυναμία συμμετοχής των εταιριών που υπάγονται στις διατάξεις αυτές και διαχειρίζονται ελληνικά πλοία, επειδή ο ναύλος ή μέλος αυτού πληρώνεται σε δραχμές τις οποίες δεν δύνανται να χρηματοποιήσουν για την κάλυψη των αναγκών τους.

2. Για το σκοπό αυτόν στο άρθρο 25 του ν. 27/1975 γίνονται οι κατωτέρω τροποποιήσεις:

α) Παρέχεται η δυνατότητα να εκπροσωπούνται αι πλοιοκτήτριες εταιρίες, των πλοίων που διαχειρίζονται τα γραφεία ή υποκαταστήματα αλλοδαπών ναυτιλιακών εταιριών.

β) Παρέχεται η δυνατότητα εγκατάστασης γραφείου ή υποκαταστήματος ναυτιλιακής εταιρίας που διαχειρίζεται ναυαγοσωστικά ή και ρυμουλκά πλοία με ένη σημαία καθ'όσον αυτά δεν δύνανται να εκτελούν εργασίες ναυαγιαρέσης ή ρυμούλκησης εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων.

γ) Τίθεται ως προϋπόθεση ότι τα γραφεία ή υποκαταστήματα αλλοδαπών ναυτιλιακών εταιριών για να τύχουν των φορολογικών και λοιπών απαλλαγών πρέπει το αντικείμενο των εργασιών τους να είναι εκτός των ορίων της ελληνικής επικράτειας.

δ) Στην παράγραφο 4 παρέχεται η εξουσιοδότηση στους συναρμόδιους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, όπως με κοινή απόφαση τους καθορίζουν τη διαδικασία κατάπτωσης ή επιστροφής της κατατεθειμένης εγγύησης Τράπεζας κοθιερώνεται η υποχρέωση κατάθεσης της εγγύησης στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και η επιστροφή της εγγύησης ή η κατάπτωση της πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας. Οι εγγυητικές επιστολές ναυτιλιακών εταιριών που βρίσκονται κατατεθειμένες στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας θα μεταφερθούν στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

ε) Με την παράγραφο 5 καθιερώνεται η δυνατότητα αι παραδίκαιης ανανέωσης της 5ετους ισχύος της κοινής υπουργικής απόφασης με την οποία παρέχεται η άδεια εγκατάστασης γραφείου ή υποκαταστήματος αλλοδαπής ναυτιλιακής εταιρίας υπό την προϋπόθεση ότι κατά το χρόνο της λήξης της δεν θα έχουν αλλάξει οι όροι που ισχυνται κατά την έκδοση της αρχικής άδειας εγκατάστασης.

στ) Στην παράγραφο 8 για λόγους ίσης μεταχειρίσης καθιερώνεται απαλλαγή από κάθε φόρο εισοδήματος των κερδών που διανεμούνται στους εταιρίους αυτών των ημεδαπών εταιριών περιορισμένης ευθύνης όπως τουτο ισχυει και πριν από την εφαρμογή των διατάξεων του ν.2065/1992.

ζ) Με την παράγραφο 9 επιτρέπεται στις αλλοδαπές και ημεδαπές ναυτιλιακές επιχειρήσεις που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου και διαχειρίζονται πλοία με ελληνική σημαία, να συμμετέχουν στους διαγωνισμούς του ΓΕΘΑ για μεταφορά στρατιωτικού υλικού και να εισπράττουν το ναύλο ή μέρος του ναύλου σε δραχμες σύμφωνα με τους εκάστοτε όρους της σχετικής διακύρωσης. Το δραχμικό προίον του ναύλου θα μπορούν τα εν λόγω γραφείο ή υποκαταστήματα να το χρησιμοποιούν για κάλυψη διαφορών αναγκών της εταιρίας εκτός των επηρειών λειτουργικών εξοδών τους.

η) Με την παράγραφο 10 επεκτείνεται η ισχύ των διατάξεων του ν.791/1978 και στις ημεδαπές εταιριές

που είναι πλαιοκτήτριες πλοίων με ξένη σηματά εφόσον τα πλοία τους τελούσαν ή τελούν υπό τη διαχείριση γραφείου ή υποκαταστημάτος εταιρίας που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

Άρθρο 26

Υποχρέωση παροχής πληροφοριών προς τις φορολογικές αρχές

1.- Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προστίθεται δεύτερο εδάφιο στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ν.δ. 3323/1955. Με τις νέες διατάξεις γίνεται αυθεντική ερμηνεία σύμφωνα με την οποία το τραπεζικό απόρρητο γενικά, αίρεται μετά από κοινή απόφαση του αρμόδιου επιθεωρητή Δ.Ο.Υ. και του προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας για την εξυπηρέτηση του φορολογικού ελέγχου και μόνο.

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 50 του ν.δ. 3323/1955. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται για νομοτεχνικούς λόγους.

Άρθρο 27 Σύσταση Γραφείου Έρευνας Τιμών

Μία από τις πλέον διαδιδόμενες μεθόδους αποφυγής των φόρων (άμεσων και έμμεσων) που χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις είναι και η μέθοδος των υπερτιμολογήσεων και υποτιμολογήσεων. Ιδιαίτερο έδαφος αναπύξεως η μέθοδος αυτή ευρίσκει μεταξύ των αλληλεξαρτώμενων οικονομικών επιχειρήσεων και ειδικότερα:

α. Μεταξύ ημεδαπής και αλλοδαπής επιχείρησης, όταν η ημεδαπή εταιρία ελέγχεται από την αλλοδαπή λόγω συμμετοχής της αλλοδαπής επιχείρησης στο κεφάλαιο ή τη διοίκηση της ημεδαπής εταιρίας.

β. Μεταξύ ημεδαπών επιχειρήσεων, όταν μεταξύ τους υπάρχει σχέση άμεσης ή έμμεσης διοικητικής ή οικονομικής εξαρτήσεως ή ελέγχου και

γ. Μεταξύ αλλοδαπών επιχειρήσεων, η μία των οποίων έχει μόνην εγκατάσταση στην Ελλάδα.

Με τις διατάξεις του άρθρου 55 του ν. 1041/1980 έχουν ληφθεί μέτρα για τη φορολογία των καθαρών κερδών των βιομηχανικών και εμπορικών επιχειρήσεων, καθώς και την επιβολή προστίμων και κυρώσεων στις περιπτώσεις διαπίστωσης υπερτιμολογήσης ή υποτιμολογήσης. Η διαπίστωση όμως του γεγονότος της υπερτιμολογήσης ή υποτιμολογήσης αγαθών (ιλικών και όψων) καθώς και υπηρεσιών, ως θέμα πραγματικό, εναπόκειται στα φοροτεχνικά δργανα. Κατά τους διενεργούμενους φορολογικούς ελέγχους έχει διαπιστωθεί ότι είναι σχεδόν αδύνατη η συντελεστήση του προβλήματος αυτού, λόγω της έλλειψης των αναγκαίων πληροφοριών για την αποτελεσματικότερη διεξαγωγή του έργου τους.

Εν όψει όλων των ανωτέρω και με σκοπό τον κατά το δυνατό περιορισμό του προβλήματος της υπέρ και υποτιμολογήσεως, που με τις κρατούσες συνθήκες έχει λάβει μεγάλες διαστάσεις, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού του σχεδίου νόμου προτείνεται η σύσταση στη Δ/νση Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών Γραφείου Έρευνας Τιμών, η αρμοδιότητα του οποίου θα συνίσταται στη δημιουργία τράπεζας πληροφοριών περί της αξίας των διακινούμενων εν γένει αγαθών κυρίως κεφαλαιουχικών που εισάγονται από την αλλοδαπή, αλλά και των εγχωρίως παραγομένων, καθώς και των παρεχομένων υπηρεσιών μεταξύ επιχειρήσεων οικονομικώς εξαρτώ-

μενων. Επισής το Γραφείο αυτό θα έχει τη δυνατότητα διεύθυνσης επικοινωνίας με οποιαδήποτε ημεδαπή ή αλλοδαπή υπηρεσία ή άλλη οιασδήποτε φύσεως πηγή αντλήσεως πληροφοριών περί της αξίας αυτών. Εποι, το Γραφείο αυτό θα είναι σε θέση ανά πάσα στιγμή να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες για την αποτελεσματικότερη διεξαγωγή και ταχεία περαίωση του φορολογικού ελέγχου.

Επίσης, με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού προβλέπεται η σύσταση Επιτροπής στο Γραφείο Έρευνας Τιμών, η οποία θα έχει ως έργο τη γνωμάτευση επί πάσης φύσεως ζητημάτων υπερτιμολογήσεων και υποτιμολογήσεων αγαθών και υπηρεσιών που θα ανακύπτουν κατά τη διάρκεια των ενεργούμενων πάσης φύσεως φορολογικών ελέγχων..

Άρθρο 28 Φορολογικές ταμειακές μηχανές

1.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του ν. 1809/1988 με την υπαγωγή στην υποχρέωση χρήσης φορολογικών ταμειακών μηχανών (φ.τ.μ.), εκτός από τους λιανοπωλητές ή κυρίως λιανοπωλητές, και στους κυρίως χονδροπωλητές. Υπάγονται δηλαδή και οι επιχειρήσεις που έχουν ακαθάριστα έσοδα κυρίως από χονδρικές πωλήσεις και ένα ποσοστό (κάτω του 40% του συνολικού τζίρου) από λιανικές πωλήσεις, με την προϋπόθεση ότι οι λιανικές πωλήσεις γίνονται κατά σύστημα και όχι περιστασιακά. Η υποχρέωση αυτή, δηλαδή, δεν καταλαμβάνει τις κυρίως χονδροπωλητριες επιχειρήσεις που διαθέτουν εκ περιστάσεως και όχι συστηματικά κάποια αγαθά ή υπηρεσίες λιανικώς. Εκ περιστάσεως δε μπορούν να θεωρηθούν ιδιως οι λιανικές πωλήσεις που γίνονται για την εκποίηση εμπορευμάτων λόγω εκκαθαρίσης ή επικείμενης διάλυσης της επιχείρησης κ.λ.π.

Ακόμη δε για την αντιμετώπιση τυχόν άλλων οριακών περιπτώσεων, παρέχεται η δυνατότητα στον προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. της έδρας της επιχείρησης, που είναι κυρίως χονδροπωλητρια, να εγκρίνει με αποφαση του την απολλαγή από την σχετική υποχρέωση.

Η ρύθμιση αυτή αποβλέπει στο να καταλάβει η υποχρέωση χρήσης φ.τ.μ. και επιχειρήσεις που ενώ είναι κυρίως χονδροπωλητριες διαθέτουν και ένα μέρος των εμπορευόμενων σγαθών προς το κοινό μέσω πρατηρίων τους κ.λ.π..

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζονται τα συμφέροντα του δημοσίου από καταστρατηγήσεις, που είναι δυνατόν να γίνουν με τις χειρόγραφες αποδείξεις (αλλοίωση αριθμητικών δεδομένων, αναγραφή διαφορετικού ποσού στο στέλεχος από αυτό που αναγράφεται στο αντίτυπο που παραδίδεται στον πελάτη κ.λ.π.).

2.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται στο συνολό του το άρθρο 2 του ν. 1809/1988 και καταργείται η προϋπόθεση ύπαρξης ποσοστού 35% εγχώριας προσπίθεμνης αξίας (Ε.Π.Α.) στο κόστος των διατιθέμενων ταμειακών μηχανών, προκειμένου να δοθεί άδεια καταλληλότητας από την αρμοδιά διακομιστική επιτροπή του άρθρου 7 του νόμου.

Η κατάργηση αυτής της προϋπόθεσης, που είναι γενική χωρίς κανένα περιορισμό, αποτελεί συμμόρφωση προς τις καινοτοκές μας υποχρεώσεις, δεδομένου ότι οι σχετικές διατάξεις θεωρήθηκε ότι ήταν αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 5, 30 και 36 της συνθήκης των Ε.Κ., εκκρεμούσε δε σχετική προσφυγή της Επιτροπής Ε.Κ. κατά τις χώρας μας για το θέμα αυτό.

Με τις ίδιες διατάξεις επανακαθορίζονται οι διαδικασίες για τη χορήγηση άδειας καταλληλότητας τόσο στις εγχωρίως κατασκευαζόμενες ταμειακές μηχανές,

δόσο και στις εισαγόμενες.

3.- Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 υποχρέωνται ο πωλητής των ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών να εκδίδει το τιμολόγιο πώλησης σε δύο επιπλέον αντίτυπα από τα οποία το ένα παραδίδει μέσα σε δέκα ημέρες στη Δ.Ο.Υ. του αγοραστή της μηχανής και το άλλο παραδίδεται στον αγοραστή. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται ο έλεγχος των ταμειακών μηχανών αν δηλώθηκαν από τους χρήστες αυτών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

4.- Οι λοιπές διατάξεις είναι διαδικαστικού χαρακτήρα και αφορούν τον έλεγχο αξιοπιστίας των φ.τ.μ., καθώς και των ταμειακών συστημάτων, δύο για τη χορήγηση δύεις καταλληλότητας δόσο και για την συνέχεια (έλεγχος κατά τη διαδικασία παραγωγής ή για κάθε παρτίδα εισαγωγής).

Άρθρο 29

Συμπλήρωση μελών επιτροπής για την αναστολή λειτουργίας καταστημάτων επιτηδευματιών

Για την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της επιτροπής της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του ν.2065/ 1992 συμπληρώνονται οι διατάξεις της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου (48) και ορίζονται αναπληρωματικά μέλη των τακτικών μελών των περιπτώσεων γ, δ, και ε (Γενικών Διευθυντών και Ορκωτού Ελεγκτή), καθώς και του εισηγητή της επιτροπής, που μέχρι σήμερα δεν υπήρχαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρα 30 έως και 35

1.- Με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού ορίζονται οι πρόσθετοι φόροι και τα πρόστιμα, που επιβάλλονται για παραβάσεις της φορολογίας εισοδήματος, καθώς και οι ποινικές κυρώσεις των υποχρέων για φορολογικές παραβάσεις όλων των κατηγοριών φορολογίας και παρακρατούμενων ή επιφριπτόμενων φόρων, τελών ή εισφορών.

Οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις είναι διάσπαρτες σε δύφορα νομοθετήματα όπως το ν.δ. 3323/1955, ν. 820/1978, ν. 1591/1986, ν. 1828/1989, ν. 1882/ 1990, ν. 2065/1992 κ.λπ., με σποτέλεσμα να καθίσταται δυσχερής η εφαρμογή τους, τόσο από τις φορολογικές, δόσο και από τις λοιπές εμπλεκόμενες υπηρεσίες. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, γίνεται ενοποίηση αυτών με κατάργηση ορισμένων μη εφαρμοστέων, αλλά και συμπλήρωση τους, ώστε να καταστούν επλέξ, αντικειμενικές και εφαρμόσιμες.

Συγκεκριμένα για τους πρόσθετους φόρους και τα πρόστιμα, οι προτεινόμενες διατάξεις αποβλέπουν, αφ' ενός μεν στην αντικειμενικοποίηση και απλοποίησή τους, αφ' ετέρου δε στην εκλογικευσή τους ανάλογα με την βασικότητα και τη σοβαρότητα καθεμίας εκ των περιπτώσεων, σε αντίθεση με τις ισχύουσες σήμερα ρυθμίσεις, οι οποίες προβλέπουν ενιαίο, για κάθε περιπτώση (εκπρόθεσμη δήλωση - μη υποβολή δήλωσης - ανακριβής δήλωσης) τροπο υπολογισμού του επιβαλλόμενου πρόσθετου φόρου. Προκειμένου μάλιστα περι ανακριβούς ή άλλοπούς δηλώσεως ο οριζόμενος τρόπος υπολογισμού του πρόσθετου φόρου είναι έκδηλα ασαφής και ανεφάρμοστος.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση και την πρόβλεψη διαιτερου κατά περιπτώση τροπου υπολογισμού του επιβλητέου πρόσθετου φόρου, η εν λόγω επιβάρυνση καθίσταται δικαιότερη και οαφέστερη.

Επιπροσθέτως, με την προτεινόμενη αντικειμενικ-

ποιηση των πρόσθετων φόρων και των προστίμων, παρέχεται η ευχέρεια μηχανογραφικής επεξεργασίας και παρακολούθησης όλων εν γένει των περιπτώσεων.

Επειδή προτείνονται ωφελότερα ποσοστά πρόσθετου φόρου, δεν προβλέπεται, όπως με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις, πρόστιμο ανακριβείας. Το πρόστιμο αυτό, με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που επεβάλλετο, εκτός του ότι δημιουργούσε πολλαπλές αμφισβήσεις και αντιδικίες, για τη διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων επιβολής του και διαίτερα για τον ακριβή καθορισμό του ύψους του κατά περίπτωση, είχε ωφελό κόστος βεβαιώης, δυσανάλογο με την αφέλεια του.

Ομοίως δεν απαιτείται να διατηρηθεί η ισχύουσα διάκριση μεταξύ ελλιπούς και ανακριβούς δηλώσεως, η οποία (διάκριση) κατά την εφαρμογή της, λόγω της ασφείας της, προκαλούσε δυσχερέστατα ερμηνευτικά ζητήματα τόσο στη διοίκηση όσο και στα διοικητικά δικαστήρια, προκειμένου σε κάθε περίπτωση να κρίνεται εάν η δήλωση ήτοι ελλιπής ή ανακριβής.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις διατηρούνται τα προβλεπόμενα από το άρθρο 73 του ν.δ. 3323/1955 γενικά πρόστιμα για τις επί μέρους παραβάσεις των διαφόρων υποχρέωσεων που προβλέπονται στις αναφερόμενες στο άρθρο αυτό διατάξεις. Το πρόστιμο επιβάλλεται και στης περιπτώσεις ακόμα, που δεν προκύπτει φόρος, πλην όμως η τήρηση των υποχρέωσεων αυτών από τους φορολογούμενους είναι αναγκαία, για τον ακριβή προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος, είτε του ίδιου, είτε ενδεχομένως των συναλλαγέντων μεταυτού τρίτων και διευκολύνει την εν γένει ελεγκτική διαδικασία.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 32 προτείνεται η θέσπιση νέου ποινικού αδικήματος φοροδιαφυγής για την περιπτώση διακίνησης (μεταφοράς) αγαθών χωρίς να έχουν εκδοθεί τα προβλεπόμενα από τον Κ.Β.Σ. συνοδευτικά στοιχεία ή όταν τα στοιχεία αυτά έχουν εκδοθεί ανακριβώς και η ανακριβεία υπερβαίνει το 30% της ποσότητας ή της αξίας των μεταφερόμενων αγαθών. Οι περιπτώσεις αυτές ανήκουν στην κατηγορία των πράξεων που υποβοθύνουν τη διάπραξη μεγάλης φοροδιαφυγής. Για το λόγο αυτό ο δράστης του αδικήματος αυτού εχει βαρύτερη ποινική μεταχείμωση πυμαρούμενος με ποινή φυλόκοινης τουλάχιστον έξι (6) μηνών. Τελος, το αδικημα εκδικάζεται κατά τη διαδικασία του αυτόφωρου, ενώ προβλέπεται κατόσχεση των μεταφερόμενων σγεζών.

4. Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 46 του ν. 2065/1992, η εφαρμογή του ισχύοντος μέτρου της προσωποκράτησης για την εισπραξη χρεών προς το Δημόσιο περιορίζεται ως προς τα χρέη για τα οποία επιτρέπεται το μέτρο αυτό. Επιπλέον περιορίζεται και ο αριθμός των οφειλετών επί των οποίων μπορεί να εφαρμοστεί το μέτρο. Πρόγραμτο, με την προτεινόμενη τροποποίηση το μέτρο της προσωποκράτησης δεν εφαρμόζεται για χρέη που προέρχονται από δωρεές η γονικες παροχές, ενώ λόγω δεκαπλασιασμού (από 100.000 δραχμές σε 1.000.000 δραχμές) του ελάχιστου ορίου προσωποκράτησης οι "μικροί" οφειλετες του Δημοσίου εξαιρούνται από το μέτρο αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

Άρθρο 35 Ρύθμιση χρεών

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτου προτείνεται ρύθμιση των βεβαιωμένων και ληξι-

προθεσμων μεχρι 31-12-93 χρεων στις Δ.Ο.Υ. Α' και Β Ηρακλειου Κρητης, που οφειλονται από φυσικά ή νομικά πρέσωπα τα οποία υπεστησαν ζημιες από τις πλημμύρες του μηνός Ιανουαρίου 1994. Προυποθεση για τη ρύθμιση αυτή αποτελεί η κατάθεση από τους υπόχρεους βεβαιωσης της οικειας Νομαρχίας ή του Επιμελητηρίου ότι έχουν υποστει ζημιες από τις πλημμύρες αυτές. Τα παραπάνω χρέοι ρυθμίζονται να καταβληθούν σε εικοσι τέσσερεις μηνιαίες δόσεις χωρίς τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής που αναλογούν σαυτά κατά τις διατάξεις του Κώδικας Εισπραξης Δημόσιων Εσόδων.

Επίσης ρυθμίζονται να καταβληθούν σε έξι μηνιαίες δόσεις οι οφειλές των παραπάνω που έπρεπε να αποδοθούν με δήλωση από 12-1-1994 μέχρι 30-6-94.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34 επεκτείνεται η ρύθμιση χρεών των πληγέντων από τους σεισμούς περιοχών του νομού Ηλείας και για χρέον που είναι βεβαιωμένα σε Δ.Ο.Υ. εκτός των περιοχών αυτών.

Συγκεκριμένα με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 2187/1994 ρυθμίστηκαν τα βεβαιωμένα χρέα στις Δ.Ο.Υ. Πύργου, Αμαλιάδος και Κρεστένων, που κατέστησαν ληξιπρόθεσμα μέχρι 31-12-1993 και οφειλονται από μόνιμους κατοίκους ή επιχειρήσεις, που έχουν την έδρα τους ή την κύρια εγκατάστασή τους στις περιοχές που επλήγησαν από τους σεισμούς του Μαρτίου 1993.

Μικρός αριθμός επιχειρήσεων έχουν την αποκλειστική εγκατάστασή τους στις πληγείσες περιοχές, όμως οι οφειλές τους είναι βεβαιωμένες λόγω της έδρας τους, σε Δ.Ο.Υ. εκτός των περιοχών αυτών. Για λόγους ιστης μεταχειρίσης, με την προτεινόμενη διάταξη υπάγονται και οι οφειλές των επιχειρήσεων αυτών στην ευνοϊκή ρύθμιση των σεισμόπληκτων περιοχών του νομού Ηλείας.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού καταργείται η υποχρεωτική παρακράτηση ποσοστού τουλάχιστον 10% της εισπραττόμενης αποίτησης κατά τη χορήγηση αποδεικτικού εντυμερότητος στις πολεμικές βιομηχανίες ΕΑΒ, ΕΒΟ και ΠΥΡΚΑΛ, λόγω της σημαντικής συμβολής τους στην άμυνα της χώρας, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 15 ν. 1914/1990. Εξακολουθεί όμως να εφαρμόζεται η παρακράτηση αυτή για όλες τις άλλες δημοσιες επιχειρήσεις.

Άρθρο 36 Επιστροφή φόρων

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 επιλύονται διάφορα θέματα που προέκυψαν από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 του ν. 2120/1993 και την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 41 του ν. 1731/1987 και αναφέρονται στην επιστροφή φόρων.

Συγκεκριμένα:

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού επιλύονται διαδικαστικά θέματα και εκκρεμότητες που προέκυψαν από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 του ν. 2120/1993, με τις οποίες θεσπίστηκε το έντοκο της επιστροφής των φόρων και δασμών.

Τα θέματα που επιλύονται είναι το επιτόκιο με το οποίο γίνεται η έντοκη επιστροφή των φόρων, το οποίο και ορίζεται ότι είναι αυτό που ισχύει κατά την πρώτη ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής, το οποίο παραμένει σταθερό μέχρι την εξόφληση του τίτλου, χωρίς να επηρεαζεται αιτό τις μετέπειτα διακυμάνσεις του.

Επισης ορίζεται ότι η υποχρεωση του δημοσιου για έντοκο επιστροφή των φόρων συνεχίζεται μεχρι την

ημερομηνια που ο δικαιούχος ενω ειδοποιηθηκε, δεν εκτελέστηκε η επιστροφή, με δίκη του υπαιτιοτητα και ότι σε περίπτωση συμψφισμού το έντοκο της επιστροφής υπολογίζεται μεχρι την ημερομηνια συνάντησης των αμοιβών απαιτήσεων.

Καθορίζεται δε ως αρμόδια υπηρεσια, για την πληρωμή του αναλογούντος τόκου στο δικαιούχο, η ίδια υπηρεσια που θα προβει στην επιστροφή και των αχρεωστήτων καταβληθέντων ποσών.

Τέλος με τις ίδιες διατάξεις παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομικών ή στο εξουσιοδοτημένο από αυτόν όργανο, να αναστέλλει με απόφασή του, όταν πιθανολογείται βλάβη του Δημοσίου λόγω των ύψους των επιστρεφόμενων ποσών και της ειδικής κατάστασης του φορολογούμενου, (όπως επικείμενη πτώχευση, μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, μη διενέργεια ελέγχου για πολλά έπη κ.λ.π.), την πληρωμή των ποσών αυτών για χρονικό διάστημα μέχρι 18 μήνες το πολύ, χωρίς η αναστολή αυτή να επηρεάζει το έντοκο του ποσού που θα επιστραφει τελικά.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αναβιώνει η αξιωση των φορολογούμενων φυσικών προσώπων για συμψφισμό η επιστροφή του φόρου εισοδήματος που προκύπτει από την εκκαθάριση συμπληρωματικών - τροποποιητικών δηλώσεων.

Συγκεκριμένα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 41 του ν. 1731/1987 (ΦΕΚ Α' 161) σε περίπτωση υποβολής συμπληρωματικής - τροποποιητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων γίνεται διαγραφή του ποσού της οφειλής που προκύπτει από την αρχική δήλωση του υπόχρεου μετά την εκκαθάριση της συμπληρωματικής - τροποποιητικής δήλωσης και βεβαιώνεται το ποσό που προκύπτει από τη νέα εκκαθάριση.

Στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες έχουν υποβληθει από το έτος 1987 μέχρι το έτος 1992 αρκετές χιλιάδες τροποποιητικών - συμπληρωματικών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, που δεν είχαν εκκαθαριστει μέχρι το έτος 1993 και αφορούν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους μισθωτούς και συνταξιούχους. Με την εκκαθάριση των δηλώσεων αυτών που συνεχίζεται να γίνεται μέχρι σημερα δεν είναι δυνατή η επιστροφή η ο συμψφισμός των ποσών που προκύπτουν εξ αιτίας των εκκαθαρίσεων αυτών, επειδή με τις ισχύουσες διατάξεις των άρθρων 91 και 93 του ν.δ. 321/1969 ο χρόνος παραγραφής των χρηματικών αξιώσεων κατά του Δημοσίου για αχρεωστήτως καταβληθεντα ποσά είναι τρία έτη.

Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση η καθυστέρηση της εκκαθάρισης των συμπληρωματικών - τροποποιητικών δηλώσεων δεν αφέιλεται σε υπαιπότητα του φορολογούμενου αλλά σε αποκλειστική υπαιπότητα της υπηρεσίας, που λόγω του μεγάλου αριθμού των υποβληθεισών δηλώσεων και της σχετικης έλλειψης πρωσηπού ορισμένων Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών, δεν έγινε η εκκαθάριση αυτών μέσα στην τριετία. Με την προτεινόμενη διάταξη αναβιώνει η αξιωση του φορολογούμενου, φυσικού προσώπου, για την επιστροφή η συμψφισμό του φόρου εισοδήματος που προκύπτει από την εκκαθάριση των δηλώσεων αυτών.

Άρθρο 37 Δημοσίευση προγραμμάτων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται η μη δημοσίευση των προγραμμάτων πλειστηριασμού κατάρθρο 41 του ΚΕΔΕ στο Δελτίο του Ταμείου Νομικών.

Το άρθρο 3 παρ. 8 του ν. 1653/1986, η ισχύς του

οποίου άρχισε σύμφωνα με το άρθρο 12 αυτού από 1.1.1987 ορίζει ότι:

· Η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν.δ. 4114/1960 αντικαθίσταται ως εξής: Οι δημοσιεύσεις των προβλεπομένων περιλήψεων από το άρθρ. 960, 961, 999 του Κώδικα Πολ. Δικονομίας γίνονται διά της κατά την παρ. 1 εφημερίδας ή περιοδικού, εφόσον αυτές αφορούν πλειστηριασμούς ενεργούμενους στις περιφέρειες των Πρωτοδικείων Αθηνών και Πειραιώς.

Το ίδιο ισχύει και για τα από το άρθρο 41 του ν. 5230/1931 και από τα άρθρα 42 παρ. 2 και 59 παρ. 2 του ν.δ. της 17ης Ιουλίου/13 Αυγούστου 1923 προβλεπόμενα προγράμματα πλειστηριασμού και ειδοποίησεις.

Η κατάργηση από το παραπάνω άρθρο της διάταξης το ίδιο ισχύει και για τα από το άρθρο 41 του ν. 5230/1931 προβλεπόμενα προγράμματα πλειστηριασμού και ειδοποίησεις¹ κρίνεται απαραίτητη για τους παρακάτω λόγους:

Κατά τη δημοσίευση του παραπάνω νόμου (ν. 1653/1986), ήδη ισχυει το ν.δ. 356/1974 (Κώδικας Εισηράξεων Δημοσίων Εσόδων), στο άρθρο 41 του οποίου ορίζονται κατά τρόπο πλήρη τα της δημοσίευσεως των εκδόδων βάσει αυτού (ΚΕΔΕ) προγραμμάτων πλειστηριασμού, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 95 παρ. 2 αυτού, από της ισχύος του καταργήθηκε το π.δ. της 24/27.8.1931 (ΝΕΔΕ), στο οποίο είχαν κωδικοποιηθεί και οι διατάξεις του ν. 5230/1931.

Οι εκ τούτου πρόκειμφων αντιφατικές ερμηνείες περι της αληθούς εννοίας της διατάξεως αυτής και συγκεκριμένα:

Κατά την εκδίκαση ανακοπών κατά προγραμμάτων πλειστηριασμού ακινήτων στην περιφέρεια Αθηνών και Πειραιώς που επισπεύδουν οι Δ.Ο.Υ., τα δικαστήρια ακολουθούν ερμηνεία του άρθρου 3 παρ. 8 του ν. 1653/1986, κατά την οποία η αντικατάσταση της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν.δ. 4114/1960 έχει την έννοια ότι επιβάλλεται η δημοσίευση των προγραμμάτων του άρθρου 41 του ΚΕΔΕ στο Δελτίο του Ταμείου Νομικών (καταπόλιση του ΚΕΔΕ), η δε μνεία στη διάταξη αυτή όλων προισχυσσών διατάξεων οφείλεται σε παραδρομή του νομοθέτη.

Η ερμηνεία όμως αυτή είναι εκ διαφέτρου αντίθετη γρος την 157/1989 γνωμοδότηση της τότε Νομικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών, που εχει αποδεχθεί ο Υπουργός Οικονομικών, σύμφωνα με την οποία δεν απαιτείται η δημοσίευση των προγραμμάτων πλειστηριασμού κατά ΚΕΔΕ στο Δελτίο του Ταμείου Νομικών για το λόγο ότι το άρθρο 3 παρ. 8 του ν. 1653/1986 αναφέρεται σε διάταξη (άρθρο 41 ΝΕΔΕ) που έχει καταργηθεί από το 1974. Με την εφαρμογή δε της γνωμοδότησης αυτής από τη Δ.Ο.Υ. το κύρος των προγραμμάτων πλειστηριασμού ακινήτων (κατά τη διοικητική εκτέλεση) στην περιφέρεια Αθηνών και Πειραιώς καθίσταται μετέωρο, με όλες τις δυσμενείς συνεπειές για το Δημόσιο.

Επιπροσθετώς με την υποχρεωτική δημοσίευση των προγραμμάτων πλειστηριασμού στο Δελτίο του Ταμείου Νομικών, οι αφειλέτες του Δημοσίου θα επιβαρύνονται με πρόσθιτα έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, τα οποία, ως γνωστόν, προκαταβάλλει το Δημόσιο, σε πολλές δε περιπτώσεις δεν εισπραττεί, λόγω του επισφαλούς των απαιτήσεων.

Άρθρο 38

Εκποίηση πτωχευτικής περιουσίας και πτωχευτικός συμβιβασμός

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται η υποχρέωση κοινοποίησης των προγραμμάτων πλειστηριασμού περιουσίας πτωχεύσαντος στο Υπουργείο Οι-

κονομικών, η επισύναψη σ' αυτό πρόσφατης έκθεσης εκτίμησης, η γνωστοποίηση της επικειμενής απευθείας εκποίησης στις αρμόδιες Δημόσιες Υπηρεσίες (20) μέρες πριν την έναρξη της, η κατάργηση της απαιτούμενης έγκρισης για αναγκαστική εκτέλεση εκ μέρους του Δημοσίου και η δυνατότητα άσκησης εκ μέρους του Δημοσίου ανακοπής κατά Πτωχευτικού συμβιβασμού.

Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις διασφαλίζεται η έγκαιρη ενημέρωση των αρμόδιων Δημόσιων Υπηρεσιών στις περιπτώσεις εκποίησης περιουσιακών στοιχείων πτωχευσάντων.

Διασφαλίζονται ακόμη τα συμφέροντα των πιστωτών με την επισύναψη πρόσφατης έκθεσης εκτίμησης των εκποιουμένων. Επιτι θα αποφεύγεται η εκποίηση ακινήτων με τιμές οριζόμενες βάσει εκτίμησής τους η οποία είχε γίνει κατά την επιβολή κατάσχεσης σε αυτές πριν από χρόνια.

Με την κατάργηση της έγκρισης του Υπουργού Οικονομικών ή του Νομάρχη η οποία απαιτείται τώρα προκειμένου το Δημόσιο να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση της περιουσίας του πτωχεύσαντος, αποφεύγεται μια διοδικασία εξαιρετικά χρονοβάρα και αμφιβόληγη σκοπιμότητας.

Τέλος, παρέχεται στο Δημόσιο η δυνατότητα παρέμβασης ενώπιον του αρμόδιου Δικαστηρίου στις περιπτώσεις που με την επίτευξη πτωχευτικού συμβιβασμού θίγονται συμφέροντά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ Φ.Π.Α. ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΩΝ

Άρθρο 39
Απολλαγές

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού γίνεται επέκταση της αναστολής επιβολής του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), που δόθηκε στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 2 του ν.2187/1994 (ΦΕΚ 16 Α'), και στους κατά τόπους Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων (Ο.Ε.Β.) όλων των βαθμίδων (Ειδικοί, Γενικοί και Τοπικοί). Η αναστολή αυτή ισχύει από τις 25 Νοεμβρίου 1992, οπότε καταργήθηκε η απολλαγή από Φ.Π.Α. του μη εμφιαλωμένου νερού, που προβλεπόταν από την περιπτώση για την παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν. 1642/1986, η οποία καταργήθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου 2 του ν. 2093/1992 (ΦΕΚ 181/ 25.11.92 Τεύχος Α').

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής κρίθηκαν αναγκαίες για τους παρακάτω λόγους:

Με τις διατάξεις του ν. 2093/1992 (άρθρο 2, παραγρ. 10), καταργήθηκε από 25/11/92 η απολλαγή από Φ.Π.Α., που ισχυει για την παράδοση νερού μη εμφιαλωμένου, που προβλεπόταν από την παράγραφο 1γ, του άρθρου 18, του ν. 1642/1986. Κατά συνέπεια από την ανωτέρω ημερομηνία, η παράδοση νερού ανεξάρτητα από τον προορισμό και από το προσωπο που την πραγματοποιεί, υπάγεται σε Φ.Π.Α. με συντελεστή 18%.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι ανταποδοτικές εισφορές που επιβάλλονται στους Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων στα μέλη τους, υπάγονται στο φόρο γιατί, η δραστηριότητα αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πραγματοποιείται στα πλαίσια διάσκεψης δημόσιας εξουσίας και η τυχόν μη υπογεγόντη τους στο φόρο θα οδηγούσε σε στρεβλωση των όρων του ανταγωνισμού.

Κατά την εφαρμογή της διάταξης αυτής ανεκυρώνται πολλήματα επειδή οι Ο.Ε.Β. (Ειδικοί Οργανισμοί - ΓΟΕΒ - ΤΟΕΒ):

α) είναι οργανισμοί μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με

ερμοδιοτητα τη διοικηση, τη συντηρηση, τη λειτουργια και τη διαχειριση των εγγειοβελτικων εργων των οποιων η κυριοτητα ανηκει στο Δημοσιο.

β) οι πόροι τους προέρχονται από προυπολογιστικές εισφορές και συνίστανται από:

I. στρεμματική εισφορά και τέλος, ανεξάρτητα χρήσεως αρδευτικού ύδατος.

II. αρδευτικά τέλη ή το αντίτιμο χρήσεως αρδευτικού υδατος.

γ) η εισπραξη των εισφορών γίνεται μέσω της Α.Τ.Ε., για όσους συναλλάσσονται με αυτή και μέσω της Δ.Ο.Υ. για όσους δεν συναλλάσσονται με την Α.Τ.Ε. και

δ) η θεώρηση των λογιστικών βιβλίων που προάγουν γίνεται από το Ειφροδικείο ενώ η θεώρηση των γραμματίων και ενταλμάτων στην οικεία Δ/νση Εγγείων Βελτιώσεων.

Τα προβλήματα αυτά, δημιουργησαν τόσο τεχνικές δυσκολίες σχετικά με την επιβολή του Φ.Π.Α. και την απόδοσή του στο Δημόσιο από τους Ο.Ε.Β., δύο και τη δημιουργία άνισης μεταχειρίσης μεταξύ εκείνων που αρδεύονται με ύδατα ελεύθερης ροής και κατά συνέπεια δεν επιβαρύνονται με Φ.Π.Α. γιατί τη διαχείριση αυτών ασκούν οι Ο.Τ.Α. και εκείνων που αρδεύονται από συλλογικά δίκτυα γεωτρήσεων και επιβαρύνονται με Φ.Π.Α. γιατί τη διαχείριση αυτών πην έχει ο Ο.Ε.Β. (ΤΟΕΒ -ΓΟΕΒ).

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, γίνεται τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 22γ του ν. 1642/1986.

Η τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 22γ είναι απαραίτητη, προκειμένου να παρασχεθεί η ευχέρεια, η χώρα μας να εναρμονίζεται κάθε φορά με το κοινοτικό δίκαιο, δύον αφορά τις ατέλειεις των ταξιδιωτών των τρίτων χωρών, όπως αυτό διαμορφώνεται μετά την υιοθέτηση, από το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρότασης της Επιτροπής για αύξηση του δριών ατέλειας που δικαιούνται άτομα (ταξιδιωτές) τρίτων ή κοινοτικών χωρών, για αγορά αγαθών από τα καταστήματα αφορολόγητων ειδών στον ενδοκοινοτικό χώρο, εφόσον αυτά τα μεταφέρουν σε τρίτη χώρα. Ήδη με την Οδηγία 94/4/1994 της Ε.Ε. (L.60/3.3.94) τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου του σημείου 2α του άρθρου 2βα της Οδηγίας 77/388. Με τις νέες αυτές διατάξεις αυξήθηκε το παραπάνω δριό ατέλειας από 45 ECU σε 90.

3. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 4 έως και 6 του άρθρου αυτού επεκτείνονται στο ίδρυμα με την έπωνυμία ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ Ο ΛΙΝΔΙΟΣ ΜΝΗΜΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΧΡΥΖΑΝΘΗΣ ΠΑΠΑΤΩΑΝΝΟΥ - ΖΙΓΔΗ εφαρμόζονται οι φορολογικές απαλλαγές των διατάξεων του άρθρου 12 παράγραφος 1, του Οργανισμού Διοικησης και Διαχείρισης του ιδρύματος με την έπωνυμία ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΡΟΓΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ που κυρώθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου πρώτου του ν. 1610/1986, (ΦΕΚ 89/A 8.7.1986).

Ειδικότερα ως προς το Φ.Π.Α., ορίζεται ρητά ότι, οι προτεινόμενες απαλλαγές καταλαμβάνουν το φόρο για την εισαγωγή και την ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών που πραγματοποιεί το ίδρυμα καθώς και την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιούνται προς αυτό, μόνο δημος για αγαθά και υπηρεσίες για την ανέγερση των κτηριακών του εγκαταστάσεων και τον πάγιο εξοπλισμό αυτών. Επομένως, η χορηγούμενη απαλλαγή δεν καταλαμβάνει αγαθά και υπηρεσίες που προορίζονται να καλύψουν οποιανδήποτε άλλη ανάγκη του ιδρύματος, δεν αφορά τα αγαθά και λήψεις υπηρεσίες που προορίζονται να καλύψουν οποιανδήποτε άλλη ανάγκη του ιδρύματος, δεν αφορά και λήψεις

υπηρεσιών που προορίζονται για οποιαδήποτε άλλη ανάγκη.

Οι ανωτέρω απαλλαγές κρίνονται αναγκαίες για την επίτευξη των σκοπών του ανωτέρω ιδρύματος στα πλαίσια της κοινωφελούς αποστολής του.

4. Με τη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού, παρέχεται απαλλαγή, που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 1610/1986, στο κοινωφελές ίδρυμα ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΟΡΡΕ>.

Η απαλλαγή αυτή κρίθηκε αναγκαία λόγω της κοινωφελούς αποστολής του και για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού του.

5. Με τις διατάξεις των παραγράφων 8 και 9 του άρθρου αυτού απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου για τη χορήγηση αδειών παραμονής και εργασίας στη χώρα, οι ομογενείς Πόντιοι που παλιννοστούν από χώρες της τέως Ε.Σ.Σ.Δ..

Η ρύθμιση αυτή αποβλέπει στη διευκόλυνση των ανωτέρω προσώπων, κατά το πρώτο στάδιο της εγκαστάστασής τους στη χώρα μας, και αφορά μόνο τις αρχικά χορηγούμενες άδειες παραμονής και εργασίας διάρκειας έξι (6) μηνών.

Αντίθετα για τις ανανεώσεις - παρατάσεις αυτών, θα εξακολουθήσουν να καταβάλλονται τέλη χαρτοσήμου, έτοις ώστε οι παλιννοστούντες ομογενείς να κινούν γρηγορότερα τη σχετική διαδικασία για την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας.

Άρθρο 40 Προσουπογραφή δηλώσεων Φ.Π.Α. από το λογιστή

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, επιβάλλεται η υποχρέωση υπογραφής από τον προιστάμενο του λογιστηρίου, ή τον υπεύθυνο λογιστή ή από άλλο πρόσωπο που συμπράττει στη σύνταξη αυτών, των προσωρινών και εκκαθαριστικών δηλώσεων Φ.Π.Α. που οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να υποβάλλουν κατά φορολογική ή διαχειριστική περίοδο αντίστοιχα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ν. 1642/1986, καθώς και τους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες ενδοκοινοτικών παραδόσεων, που υποβάλλουν κάθε τρίμηνο οι επιχειρήσεις που πραγματοποιούν ενδοκοινοτικές παραδόσεις. Σημειώνεται ότι, η ίδια υποχρέωση υπάρχει και προκειμένου για δηλώσεις φόρου εισοδήματος και περικρατούμενων φόρων.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, ορίζεται ότι και στην περίπτωση της παραπάνω παραγράφου 1, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 2,3 και 4 του άρθρου 49 του ν. 2065/1992. Με τις διατάξεις των παραγράφων αυτών γίνεται αναφορά στα στοιχεία του υπογράφοντος, που πρέπει να αναγράφονται επί των εντύπων κάτω από την υπογραφή, στην ποινική ευθύνη των προσώπων αυτών κατά τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986, στην αναγκαίότητα της θέσπισης αυτών των διατάξεων, καθώς και στα θέματα διαδικασίας μέχρι την εκτύπωση νέων εντύπων με τις νέες ενδείξεις.

Άρθρο 41 Τέλη κυκλοφορίος οχημάτων

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 αποβλέπουν στην εξασφάλιση της εισπραξης των τελών κυκλοφορίας για όλα τα οχήματα, για τα οποία τα τέλη κυκλοφορίας καταβάλλονται με ειδικό σήμα, με τον καθορισμό υποχρέωσης καταβολής τελών κυκλοφορίας και επομένων εφοδιασμού με ειδικό σήμα, για τα οχήματα που δεν θα τεθούν σε ακίνησια για ολόκληρο το έτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 αποβλέπουν στην άρση αμφισβήτησεων που έχουν δημιουργηθεί ως προς τις συνέπειες της εκπρόθεσμης προμήθειας του ειδικού σήματος και της κυκλοφορίας των οχημάτων χωρίς το ειδικό σήμα, οι οποίες οδηγούν σε καταστραπήσεις των σχετικών διατάξεων.

Ειδικότερα αντιμετωπίζεται το φαινόμενο της μη επικόλλησης από τους κατόχους των οχημάτων των ειδικών σημάτων που προμηθεύτηκαν.

3. Με τις διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 προβλέπεται η μη επιβολή προστίμου σε όσους προμηθεύτηκαν τα ειδικά σήματα τελών κυκλοφορίας έτους 1994 από 1 μέχρι και 10 Φεβρουαρίου 1994, επειδή διαπιστώθηκαν προβλήματα για την κανονική (μέχρι 31.1.1994) προμήθεια αυτών.

4. Με τη διάταξη της παραγράφου 8, παρέχεται η ευχέρεια στον Υπουργό Οικονομικών να ορίζει με αποφάσεις ότι η κατασκευή του σήματος τελών κυκλοφορίας μπορεί να γίνει και εκτός Ελλάδος. Η θέσπιση της διάταξης αυτής κρίθηκε αναγκαία, γιατί δεν είναι βέβαιο αν είναι δυνατή, λόγω της έλλειψης σύγχρονου μηχανολογικού εξοπλισμού η κατασκευή του στην Ελλάδα.

Άρθρο 42

Ειδικός φόρος τηλεοπτικών διαφημίσεων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα του τρόπου απόδοσης του ειδικού φόρου (30%) που επιβάλλεται στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση.

Ειδικότερα επαναφέρεται ο τρόπος που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων των παρ.12 και 13 του άρθρου 17 του ν.2166/1993, οι οποίες και καταργούνται. Ο φόρος δηλαδή θα αποδίδεται στο Δημόσιο από τις τηλεοπτικές επιχειρήσεις και όχι από τις διαφημιστικές επιχειρήσεις ή τους διαφημιζόμενους, κατά περίπτωση, που προβλέπουν οι καταργούμενες διατάξεις.

Η επαναφορά του τρόπου απόδοσης κρίνεται αναγκαία, λόγω των προβλημάτων που δημιούργησαν οι ανωτέρω διατάξεις ως προς τον έλεγχο της κανονικής απόδοσης του φόρου με τον καθορισμό μεγάλου αριθμού υποχρεών.

Άρθρο 43

Ανταποδοτικά τέλη και εισφορές Κατάργηση κρατήσεων

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 31 του ν.1473/1984 ορίζεται ότι

“με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να επιβάλλονται περάσιλα ανταποδοτικά χαρακτήρα για προσφερόμενες υπηρεσίες από το Δημόσιο ή από οποιοδήποτε τρίτο σε αντικατάσταση δικαιωμάτων που υφίστανται και εισπράττονται μέχρι σήμερα με άλλο τρόπο, σε ώστε όμως οχι ανώτερο από αυτό που υπάρχει σήμερα. Παραβολα, τέλη, δικαιώματα και εισφορές, οποιοδήποτε μορφής ή ονομασίας ανταποδοτικής γενικά φύσης, που έχουν επιβληθεί ή επιβάλλονται υπέρ του Δημοσίου. ή οποιοδήποτε τρίτου αναπροσαρμόζονται, αναπροσδιορίζονται η καταργούνται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Οι πιο πάνω αποφάσεις δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως”.

Οι ανωτέρω διατάξεις δεν δίνουν τη δυνατότητα επιβολής νέων ανταποδοτικών τελών. Διαφοροί ομως φορείς του Δημοσίου, παρέχουν, ως γνωστόν υπηρεσίες που εξυπηρετούν το συμφέρον των ιδιωτών χωρίς παράλληλα να εισπράττουν κάποιο ανταποδοτικό τέλος.

με αποτέλεσμα να παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα εσόδων απαραίτητων για την επιβίωσή τους και για τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών τους.

Την ανάγκη αυτή καλύπτουν οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, με τις οποίες παρέχεται η δυνατότητα επιβολής ανταποδοτικής φύσης νέων τελών, εισφορών κ.λπ. από τον Υπουργό Οικονομικών και τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό, ύστερα και από έγκριση της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων.

2. Με τις διατάξεις του άρθρου 23 παράγραφος 2 του ν.4169/1961, ορίζεται ότι

“με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ο Ο.Γ.Α. οφείλει να υιμετέχει από του έτους 1964 και ενεπύθεν, μέχρι το ποσού των 225 εκατομμυρίων δραχμών, στην υπό του Δημοσίου (Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας) παρεχόμενη περιθαλψη ασθενείας στους ασφαλισμένους τους”.

Το ύμως του αποδιδόμενου αυτού ποσού για το οποίο δεν υπάρχει νομοθετική εξουσιοδότηση αναπροσαρμογής του, παραμένει το ίδιο από το 1964 μέχρι σήμερα και, φυσικά, δεν ανταποκρίνεται στη σημερινά δεδομένα.

Ο Ο.Γ.Α. πέρα από τους κοινωνικούς πόρους (ποσοστά στο φόρο εισοδήματος, στα τέλη χαρτοσήμου κ.λπ.) που του αποδίδονται μέσω του Τακτικού Προυπολογισμού (1990 - 57.900 εκατ.δρχ., 1991 - 68.239 εκατ.δρχ., 1992 - 65.727 εκατ.δρχ., 1993 - 82.497 εκατ.δρχ. εκτίμηση) δεν έχει άλλα έσοδα με αποτέλεσμα ολόκληρη η κατέτος προκύπτουσα σχετική αρνητική διαφορά μεταξύ των εσόδων και των δαπανών του Προυπολογισμού του να καλύπτεται από τον Τακτικό Προυπολογισμό με επιχορήγηση:

1990 - 117.975 εκ.δρχ. (Περιθαλψη - 25.000, Συντάξεις - 92.975)

1991 - 124.635 εκ.δρχ. (Περιθαλψη - 30.500, Συντάξεις - 94.635)

1992 - 168.230 εκ.δρχ. (Περιθαλψη - 35.000, Συντάξεις - 133.230)

1993 - 224.935 εκ.δρχ. (Περιθαλψη - 67.435, Συντάξεις - 157.500)

Συνεπώς, η συνέχιση συμμετοχής του Ο.Γ.Α. με 225 εκατ. δρχ. κατέτος στις δαπανές του Τακτικού Προυπολογισμού για την αιτία αυτή δεν εξυπρετεί κανένα σκοπό και μόνο γραφειοκρατικές διοικησίες δημιουργεί (διακίνηση Κοινής Απόφασης, Υπογραφές από τρεις Υπουργούς). Άλλωστε με την κατάργηση της συμμετοχής αυτής του Ο.Γ.Α. θα μειωθεί ισόποσα και το άνοιγμα του Προυπολογισμού του το οποίο καλείται να καλύψει ο Τακτικός Προυπολογισμός.

Για όλους τους παραπάνω λόγους καταργείται η ρύθμιση του ν. 4169/1961 και έτσι ο Ο.Γ.Α. δε θα επιβαρύνεται με τη συμμετοχή στην περιθαλψη ασθενείας των ασφαλισμένων του, αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου 1994.

3. Με το ν. 2749/1922 είχε επιτραπεί η επεβλητή πρόσθετη ποσοστού στα έσοδα από άμεσους και έμμεσους φόρους για την εξόφληση εσωτερικού αναγκαστικού δανείου.

Σύμφωνα με την παραπάνω εξουσιοδότηση επεβλήθη προσθέτο ποσοστό 40% στο δικαστικό ένσημο (αγωγοστρο), και ποσοστό 0.0024 ανά kg ανυδρου οινοπνεύματος στο φόρο οινοπνεύματος και οινοπνευματώδων ποτών κ.λπ.

Η εξόφληση του δανείου αυτού επρόκειτο να ολοκληρωθεί σε 20 χρονια, αλλά εξαιτίας της Διεθνούς Οικονομικής κρίσης του 1929 η χώρα βρέθηκε σε αδυναμία τοκοχρεωλυτικής εξυπηρετησης του από το έτος

1931 και των τοκων του υπό το έτος 1941.

Ο ν. 18/1944 που επακολουθησε υποστηρίζεται ότι θεωρούσε εξοφλημένες τις αναφερόμενες σε δραχμές αξίες. Όμως με διάταξη του ν. 4287/1963 που κύρωσε την αριθ. 131/62 Π.Υ.Σ., αποφασιστήκε η έκδοση νέου ομολογιακού δανείου (δάνειο ενοποίησης 1962) με σκοπό την αντικατάσταση των ομολογιών όλων των ομολογιακών δανείων σε δραχμές που είχαν εκδοθεί στο εσωτερικό μέχρι το έτος 1940.

Στα συνολικά 20 ενοποιηθέντα τέτοια δάνεια συμπεριελήφθη και το αναγκαστικό δάνειο του ν. 2749/1922 ύψους 778 εκατομμυρίων δραχμών τότε, για το οποίο είχαν επιβληθεί οι προαναφερθείσες επιβάρυνσεις.

Τα ενοποιηθέντα αυτά δάνεια εξευπηρετούνται από το 1963 κανονικά από την αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Σύμφωνα με στοιχεία της Διεύθυνσης αυτής, το προς εξόφληση υπόλοιπο των ενοποιηθέντων δανείων ανέρχεται στις 31/12/1993 σε 304.1 εκατομμύρια δραχμές και η ολοσχερής εξόφλησή τους προβλέπεται να περατωθεί μετά από 7 χρόνια περίπου.

Μετά το ν. 18/1944, στη διάρκεια της δεκατίας του 1950, αλλά και μετέπειτα, διάφοροι μεμονωμένοι δικηγόροι, δικηγορικοί σύλλογοι κ.λπ. αμφισβήτησαν έντονα τη νόμιμη είσπραξη του επί του δικαστικού ενσήμου επιβληθέντος ποσοστού επιβάρυνσης. Εκτοτε και μεχρι σήμερα διατυπώθηκαν νομικές απόψεις (Γνωμοδοτήσεις Εισαγγελέων του Αρείου Πάγου, Απόφαση Αρείου Πάγου, Γνωμοδοτήσεις Νομικών Συμβούλων της Διοίκησης, της Συνέλευσης των Προϊσταμένων των Νομικών Διεύθυνσεων κ.λπ.) αντιτιθέμενες μεταξύ τους αφού άλλες υπεστήριξαν την κατάργησή του (οι περισσότερες) και άλλες όχι.

Στο άρθρο 5 του ν. 1884/1990 'Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Νόμων' 'Περί φορολογίας αινιοπνεύματος (Β.Δ. 14/2/39, ΦΕΚ 77/18-2-39)' και άλλες διατάξεις', περιελήφθη, ύστερα από πρόταση του Γενικού Χημείου του Κράτους, διάταξη στην οποία (παράγραφος 1) αναφέρεται ότι 'Καταργείται η υποχρέωση καταβολής εισφοράς υπέρ αναγκαστικών δανείων, που προβλεπται από τις σχετικές διατάξεις του ν. 2749/1922 και τις σχετικές μεταγενέστερες διατάξεις' προφανώς με σκοπό, όπως τούτο προκύπτει και από την οικεία εισηγητική εκθεση, την κατάργηση της σχετικής επιβάρυνσης που είχε επιβληθεί στο οινόπνευμα λόγω της πολύ μικρής απόδοσής της (50.000 δρ., περίπου επτσίως).

Μερικοί δικηγορικοί σύλλογοι και ορισμένες Δ.Ο.Υ. επικαλούμενοι τη διάταξη αυτή και τις αποφάσεις του Αρείου Πάγου κ.λπ. που υποστηρίζουν την κατάργησή του, ζήτησαν και συνεχίζουν να ζητούν εγγράφων και τηλεφωνικών να γνωστοποιηθεί σε όλες τις Δ.Ο.Υ. όπου δεν θα πρέπει να εισπράττουν προσαυξημένα κατό 40% πλέον τα αντίτιμα των δικαστικών ενσήμων.

Υστέρα από τα παραπόνων και επειδή ουσιαστικά τα σχετικά έσοδα για την απόσβεση του δανείου έχουν ήδη εισπράχθει, αφού από το 1931 μέχρι το 1962, παρά την αναστολή της εξυπηρέτησης του εν λόγω δανείου, τα έσοδα αυτά εισπράττονταν κανονικά και συνεχίζουν να εισπράπονται έως σήμερα και επίσης η απώλεια έσδων του Κρατικού Προυπολογισμού θα είναι ασθμαντή (200 εκατ.δρ., περίπου επτσίως), με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, καταργείται η σχετική διάταξη του ν. 2749/1922.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Άρθρο 44

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται, αντικαθίστανται

και ουμπληρώνονται μερικες διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992).

Ειδικότερα:

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 επιβάλλεται, οτους επιπτδευματίες της δεύτερης κατηγορίας, η πρητηρία βιβλίου απογραφών μόνο των εμπορεύσιμων περιουσιακών στοιχείων. Η ρύθμιση αυτή υπαγορεύτηκε από την ανάγκη της διενέργειας φορολογικών επαληθεύσεων των επιπτδευματίων που προέρχονται από την πρητηρία βιβλίου απογραφών (εσόδων - εξόδων) και ιδίως σε ό.πι αφορά την απόδοχη του φόρου προσπθέμενης αξίας, γιατί σήμερα έχει παρατηρηθεί ότι, σε αρκετές περιπτώσεις, επιπτδευματίες της δεύτερης κατηγορίας εμφανίζουν επί σειρά ετών, πιστωτικό υπόλοιπο και ο φορολογικός έλεγχος αδυνατεί, χωρίς την πήρηση του βιβλίου απογραφών, να επαληθεύεται τα δεδομένα των επιπτδευματών.

Σημειώνεται ότι το βιβλίο απογραφών είχε επιβληθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του ν. 1882/1990, όμως οι διατάξεις αυτές δεν συμπεριλήφθηκαν στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, δηλαδή στο π.δ. 186/1992.

Με τη μεταβατική διάταξη του β' εδαφίου της παραγράφου αυτής ορίζεται ότι απαλλάσσονται από την πήρηση βιβλίου απογραφών, κατά την 31η Δεκεμβρίου 1994, οι επιπτδευματίες της δεύτερης κατηγορίας με ακαθάριστα έσοδα κάτω των 80.000.000 δρ.

Ακόμη με τις διατάξεις της παραγράφου 34 παρέχεται το δικαίωμα στον Υπουργό των Οικονομικών να απαλλάσσει από την υποχρέωση πήρησης βιβλίου απογραφών ορισμένες κατηγορίες επιπτδευματών σε ολόκληρη τη χώρα ή σε τμήματα αυτής, για τους επιπτδευματίες εκείνους, της δεύτερης κατηγορίας, που αντιτεωπίζουν αντικειμενικές δυσχέρειες στην πήρηση του βιβλίου απογραφών.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 ο τίτλος του άρθρου 8 διαφοροποιείται και συμπληρώνεται σε 'Βιβλίο αποθήκης, παραγωγής - κοστολογίου', επειδή προστέθηκε και το βιβλίο παραγωγής - κοστολογίου.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 η φράση 'είδη συσκευασίας', που περιλαμβάνεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 8, αντικαθίσταται με τη φράση 'άλικα συσκευασίας'. Η αντικατάσταση αυτή κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να εναρμονιστούν οι διατάξεις του Κ.Β.Σ., με αυτές του π.δ. 1123/1980, δηλαδή του Ε.Γ.Α..

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 επαναφέρεται το βιβλίο παραγωγής - κοστολογίου για τις μεγάλες βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις. Η πήρηση του βιβλίου αυτού κρίνεται αναγκαία, γιατί έτσι καθίσταται εφικτός ο έλεγχος του κόστους, οι ποσοτικές επαληθεύσεις καθώς και η φύρα παραγωγής. Σημειώνεται ότι το βιβλίο αυτά πρετεί από παλαιά μέχρι το έτος 1991 και καταργήθηκε από το έτος 1992 με το π.δ. 186/1992. Η επαναφορά και η πήρηση του βιβλίου αυτού δεν αποτελεί μεγάλη επιβάρυνση, γιατί ηδη οι επιχειρήσεις το προέρχονται για δική τους χρήση.

Ακομη προβλέπεται, για τις επιχειρήσεις που προέρχονται από την ομάδα 9 του Ε.Γ.Α.., να πήρουν μόνο βιβλίο τεχνικών προδιαγραφών, αντί της πήρησης του βιβλίου παραγωγής - κοστολογίου.

5. Με τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 επιβάλλεται η υποχρέωση πήρησης πρόσθετων βιβλίων σε ορισμένες νέες κατηγορίες επιπτδευματών. Οπως και για τους ήδη προέρχονται πρόσθετα βιβλία επιπτδευματίες, επιδιώκεται και για τις νέες κατηγορίες επιπτδευματών η καλύτερη παρακολούθηση της συναλλακτικής τους δραστηριότητας και ο πληρέστερος φορολογικός έλεγχος. Εποι επιβάλλεται η πήρηση των εξής προσθετών βιβλίων:

α) Βιβλίο ποσοτικής παραλαβής, για τους επισκευαστές ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών.

β) Βιβλίο εισερχομένων, για τους επισκευαστές σκαφών θαλάσσης.

γ) Βιβλίο πελατών, για τους φυσιοθεραπευτές. Σημειώνεται ότι το βιβλίο αυτό είχε επιβληθεί με τις διοτάξεις του π.δ. 386/1986 και καταργήθηκε με την Απόφαση του Υπ. Οικονομικών 1108367/752/ΠΟΔ.1223/10.10.1989 (ΦΕΚ Β' 797).

δ) Βιβλίο ασθενών, για τους οδοντογιατρούς. Σημειώνεται ότι το βιβλίο ασθενών, για τους γιατρούς, είχε επιβληθεί με τις διοτάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου 64 του ν.2065/1992 και δεν είχαν συμπεριληφθεί οι οδοντογιατροί.

ε) Βιβλίο παραγγελιών, για τους κατασκευαστές προκατασκευασμένων οικιών.

στ) Βιβλίο στάθμευσης, για τους εκμεταλλευτές χώρου στάθμευσης σκαφών.

6. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 8 καθιερώνεται για τις ανάγκες της φορολογίας εισοδήματος η υποχρέωση της αναγραφής του ονοματεπώνυμου του αγοραστή στις αποδείξεις λιανικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών όταν η αξία αυτών είναι πάνω από δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές.

Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα ελεγκτικών επαλήθευσεων για την έκπτωση δαπανών από το φορολογητέτο εισόδημα.

7. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 9 απλοποιείται η διαδικασία φορολογικής εμφάνισης των επαλαμβανόμενων πώλησεων και παροχών υπηρεσιών. Ειδικότερα με τη ρύθμιση αυτή δεν απαιτείται πλέον η σύνταξη αναλυτικής κατάστασης με τις επί μέρους παραδόσεις και η έκδοση τιμολογίου με αναλυτική περιγραφή, αλλά μπορεί είτε να εκδίδεται το τιμολόγιο με συνοπτική περιγραφή και να επισυνάπτεται η κατάσταση (στην οποία υπάρχει ανάλυση) ή να μη συντάσσεται καθόλου η κατάσταση, εφόσον εκδοθεί τιμολόγιο με αναλυτική περιγραφή.

8. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 10 καλύπτονται κενά των διοτάξεων του άρθρου 13 του Κ.Β.Σ..

Ειδικότερα:

α) Καθιερώνεται υποχρέωση αναγραφής στις αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, που εκδόουν δύο τηρουν προσθετό βιβλίο (συνεργεια. φροντιστηρια. ινστιτούτα αισθητικής, οίκοι ευγηρίας κ.λπ.) και του είδους των παρεχόμενων υπηρεσιών. Το μετρό αυτό αποσκοπεί στην καλύτερη φορολογική παρακολούθηση των συγκριμένων συναλλαγών, αφού έτσι θα είναι ευχερέστερο να γίνει έλεγχος της συνάφειας του ώμους της εμφανίζομενης αμοιβής προς τις παρασχεθείσες υπηρεσίες.

β) Διευκρινίζεται προκειμένου να μην υπάρχουν αμφιβολήσεις ότι ελεύθεροι επαγγελματίες εκδίδουν απόδειξη σε κάθε περίπτωση επογγελματικής τους εισπράξης, ώστε να μη υπάρχουν αμφιβολήσεις για εισπράξεις ποσών που δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν απόλυτα ως αμαβες (π.χ. εισπράξη απολημώσης από δικηγόρο που εργάζονταν με παγια αντιψιθια. εισπράξη τόκων υπερημερίας λόγω καθυστέρησης απόδοσης της αμοιβής κ.λπ.).

9. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 11 καθιερώνεται υποχρέωση αναγραφής του Αριθμού Φορολογικού Μητρώου στις εκδιδομένες τραπεζικές επιταγές που καλύπτουν εμπορικές συναλλαγές, του εκδότη αυτής, του εκάστοτε οπισθογράφου καθώς και του τελευταίου κομποτή. Επισης οναγραφεται υποχρεωτικά ο Α.Φ.Μ. του εκδότη της επιταγης, η οποία προσκομίζεται για εξόφληση αφεύλης προς το Δημόσιο ανεξαρτητως ποσού.

Η διοτάξη κρίθηκε αναγκαία. επειδή θα συμβαλλεί αποτελεσματικά στην περιστολή της φοροδιαφυγής κα-

θώς επίσης στη διασφάλιση της εισπραξης των Δημοσίων εσόδων, καθόδου παρουσιάζεται συχνά το φαινόμενο της κατάθεσης ακάλυπτων επιταγών για εξόφληση αφελών προς το Δημόσιο.

Για να λειτουργήσει η ανωτέρω διάταξη κρίνεται απαραίτητη προϋπόθεση της μερικής άρσης του τραπεζικού απορρήτου, ύστερα από ενέργειες του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ..

10. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 12 καθιερώνεται η έκδοση δελτίου κίνησης από τους εκμεταλλευτές τουριστικών λεωφορείων, το οποίο θα εκδίδεται σε κάθε εκδρομή ή απλή μεταφορά προσώπων είτε γίνεται για ίδιο λογαριασμό είτε για λογαριασμό οποιουδήποτε τρίτου.

Το μέτρο αυτό αποσκοπεί στην καλύτερη παρακολούθηση, αλλά και εμφάνιση των συναλλαγών των τουριστικών επιχειρήσεων και παράλληλα διευκολύνει τα τουριστικά - ταξιδιωτικά γραφεία γιατί δίνεται η δυνατότητα της κατάργησης του δελτίου εκδρομών, το οποίο λόγω αντικειμενικών δυσχερειών δεν εξεδίδετο σε όλες τις περιπτώσεις μεταφοράς προσώπων, με αποτέλεσμα και οι επιχειρήσεις αυτές να διευκολύνονται, αλλά και η προσπάθεια του Δημοσίου για περιορισμό της φοροδιαφυγής να επιτυγχάνεται.

11. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 13 παρέχεται η δυνατότητα μη έκδοσης στοιχείου αυτοπαράδοσης στις περιπτώσεις που εκδίδεται οποιοδήποτε στοιχείο αξίας του Κ.Β.Σ., εφόσον αναγράφεται επ' αυτού ότι εκδίδεται και ως στοιχείο αυτοπαράδοσης. Με τον τρόπο αυτόν απολλάσσονται οι φορολογούμενοι από την έκδοση δύο διοφορετικών στοιχείων, εφόσον μπορεί να καλυφθούν οι υποχρεώσεις τους από ένα και μόνο φορολογικό στοιχείο.

12. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 14 καθορίζεται ο χρόνος ενημέρωσης των βιβλίων που καθιερώνονται με τις διοτάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7.

13. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 15 ο χρόνος ενημέρωσης των βιβλίων του κεντρικού, με τις συναλλαγές του υποκαταστημάτος, για το οποίο δεν εξάγεται αυτοτελές αποτέλεσμα, σε μηχανογραφική τήρηση των βιβλίων, ορίζεται σε 15 ημέρες του επόμενου μήνα εκείνου που αφορούν οι συναλλαγές.

Με τις διοτάξεις αυτές καλύπτεται αβλεψία του νομόθετη που καθόριζε προθεσμία 20 ημερών και έτσι, σε μηχανογραφική τήρηση των βιβλίων, γίνεται εναρμόνιση του χρόνου ενημέρωσης (εισαγωγή των στοιχείων) των δεδομένων του υποκαταστημάτος, με βάση τις τεχνικές προδιαγραφές του άρθρου 23 του Κώδικα.

14. Με τις διοτάξεις της παραγράφου 16 καθιερώνεται υποχρέωση θεώρησης ορισμένων φορολογικών στοιχείων, το οποίο σήμερα εκδίδονται αθεωρητα, έτσι ώστε να αντιτελπίζονται ουκια παρόμοιες περιπτώσεις. Ή είναι καινούργια φορολογικά στοιχεία παράλληλα δε παρέχεται απολλαγή από την υποχρέωση θεώρησης στοιχείων για τα οποία η θεώρηση δεν εξυπηρετεί σε τίποτε.

Ειδικότερα:

(1) Εντάσσονται στα υποχρεωτικά θεωρημένα στοιχεία.

α.- Τα τιμολόγια αγοράς αγροτικών προιόντων και κάθε τιμολόγιο που εκδίδεται από τον αγοραστή ή τον δεχόμενο υπηρεσίες λόγω μη υποχρέωσης του αντισυμβαλλόμενου να εκδίδει στοιχεία ή λόγω άρνησής του ή λόγω έκδοσης ανακριβούς τιμολογίου με την προϋπόθεση ότι δεν εχει προηγηθεί η έκδοση αλλού θεωρημένου στοιχείου για την ίδια συναλλαγή (π.χ. δελτίου αποστολής, δελτίου ή απόδειξης ποσοστικής παραλαβής κ.λπ.)

β.- Οι αποδείξεις λιανικης πωλησης που εκδιδονται απο οσους για οποιονδηποτε λογο δεν εχουν ενταχθει στην υποχρειωμενη χρησης φορολογικης ταμειακης μηχανης (π.χ κυριως χονδροπαλητες, πωλουντες επι πιστωσει με βιβλια τριτης κατηγοριας κ λπ..)

γ.- Οι αποδείξεις ποδοστικης παραλαβής αγροτικών προϊόντων.

δ.- Τα δελτια κίνησης τουριστικών λεωφορείων (νέο στοιχείο).

(2) Απαλλάσσονται της θεώρησης τα εισιτήρια των πλοίων, εφόσον τα έσοδα από τη δραστηριότητα αυτη απαλλάσσονται από τον Φ.Π.Α. και στη φορολογία εισοδήματος φορολογουνται με ειδικό τρόπο (ν.27/1975).

Σημειώνεται ότι παρόμοια απαλλαγή είχε καθιερωθει για τις περιπτώσεις που προαναφέρονται με την απόφαση μας Σ. 2605/166/ΠΟΔ. 275/17.10.1988 (ΦΕΚ Β' 766) η οποία ισχυσε μέχρι 30.6.1992.

Με τη ρύθμιση αυτή ουσιαστικά καλύπτεται κενό του Κ.Β.Σ.

15. Με τις διατάξεις της παραγράφου 17 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 20 του Κ.Β.Σ. που αφορούν τα υποβαλλόμενα για διασταύρωση στοιχεία με σκοπό την αποτελεσματικότερη λειτουργία των διατάξεων αυτών.

Ειδικότερα:

α.- Επεκτείνεται η υποχρέωση υποβολής ουγκεντρωτικών καταστάσεων και για τις περιπτώσεις αγοράς αναλώσιμων αγαθών, τα οποία με βάση τις υφιστάμενες διατάξεις ήταν εκτός διασταύρωσης. Ο λόγος για τον οποίο επεκτείνεται και σε αυτές τις συναλλαγές η υπόψη υποχρέωση είναι η διασταύρωση σημαντικού ύψους συναλλαγών (π.χ. προμηθευτή Δημοσίου κ.λπ.) με φορολογικό ενδιαφέρον.

Παράλληλα δε στοχεύει στο να είναι συγκρίσιμα τα στοιχεία που υποβάλλουν για τις ίδιες συναλλαγές αγοραστές και πωλητές.

β.- Θεσπίζεται δριο απαλλαγής από την υποχρέωση υποβολής συγκεντρωτικών καταστάσεων. Δικαιολογητικός λόγος της ρύθμωσης αυτής είναι αφ'ενός μεν η απαλλαγή των φορολογούμενων από τη σημαντική αποσχόληση που συνεπαγεται η καταχώριση στις συγκεντρωτικές καταστάσεις μικροσυναλαγών όχι ιδιαίτερου ενδιαφέροντος και αφ'ετέρου ο περιορισμός του δύκου των διασταύρουμενων στοιχείων από το Κ.Ε.Π.Υ.Ο.. Το ύψος δε του ορίου αυτού κρίνεται εύλογο και ανάλογο του προισχύσαντος (μέχρι το 1992) ορίου με βάση τις διατάξεις του π.δ. 99/1977 (3.000 δρχ. και 6.000 δρχ. για την παροχή υπηρεσιών και την πώληση αγαθών αντίστοιχα).

16. Με τις διατάξεις των παραγράφων 18, 19, 20 και 21 επέρχονται ορισμένες μεταβολές στη μηχανογραφικη πτρηση των βιβλίων και ουσιαστικά, δια των διατάξεων αυτών, αφ'ενός μεν παρέχονται στους επιπτηδευματίες, που προύν τα βιβλία τους μηχανογραφικά, ορισμένες διευκολύνσεις, και αφ'ετέρου χωρίς να παρεμποδίζεται ή να δυσχεραίνεται ο φορολογικός έλεγχος απλοποιουνται παράλληλα οι κεφανες διατάξεις. Έτσι, με τις διατάξεις:

α) της παραγράφου 17, παρέχεται η δυνατότητα στους επιπτηδευματίες να μην εκτυπωνουν στο τέλος της χρήσης το βιβλιο αποθήκης και τα αναλυτικα καθολικά, με την προϋπόθεση ότι τα δεδομένα αυτών φυλάσσονται σε ηλεκτρομαγνητικά μέσα αποθήκευσης και υφίσταται δυνατότητα εκτύπωσης, όταν ζητηθει από το φορολογικό έλεγχο.

β) της παραγράφου 18, γίνεται εναρμόνιση, σε μηχανογραφική πτρηση των βιβλίων, του χρόνου ενημένωσης των δεδομένων του υποκαταντήματος (ειδουγωνή των στοιχείων και εκτύπωση), αε βάσει τις τεχνικές

προδιαγραφες του άρθρου 23.

γ) της παραγράφου 19, παρέχεται η δυνατότητα στον επιπτηδευματια σταν διαδετει κεντρικη μοναδα (Η.Υ) με απλή γνωστοποιηση στον προιστάμενο της Δ.Ο.Υ. της έδρας να εκτυπωνει τα βιβλια καθε επαγγελματικης του εγκαταστασης και να μην απαιτειται πλέον έγκριση, όταν η κεντρικη μοναδα ειναι εκτός χωρικης αρμοδιότητας η προκειται για Α.Ε. με εδρα την Αττικη ή τη Θεσσαλονικη, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα.

δ) της παραγράφου 20, παρέχεται η δυνατότητα στον επιπτηδευματια να εκτυπωνει θεωρημένο βιβλιο ή κατάσταση από το ίδιο θεωρημένο χαρτι, με την προϋπόθεση ότι πριν από την εκτύπωση του νέου βιβλιου θα το δηλώνει εγγράφως στον προιστάμενο της Δ.Ο.Υ., που θεωρησε το μηχανογραφικό χαρτι.

17. Με τις διατάξεις της παραγράφου 22 με τις οποιες τροποποιειται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 29, προβλέπεται και για τους πτυχιούχους του τμήματος Δημόσιας Διοίκησης του Πάντειου Πανεπιστημίου Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών να έχουν το δικαιωμα υπογραφής του ισολογισμού και του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης των επιχειρήσεων με ακαθάριστα έσοδα πάνω των 180.000.000 δρχ.

Η ρύθμιση αυτή κριθηκε αναγκαια γιατί οι πιο πάνω πτυχιούχοι έχουν τα ουσιαστικά προσόντα (διδάσκονται λογιστική και οικονομικά μαθήματα), όπως και οι λοιποί έχοντες σήμερα δικαιωμα υπογραφής ισολογισμού (ασκούντες οικονομολογικό επάγγελμα και Πτυχιούχοι Λογιστικής των Τ.Ε.Ι.).

Ακόμη σημειώνεται ότι οι πτυχιούχοι του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης του Πάντειου Πανεπιστημίου είχαν το παραπάνω δικαιωμα (υπογραφής ισολογισμού) με τις διατάξεις του π.δ. 356/1986 (άρθρο 11 παρ. 5) και έτσι δεν είναι λογικό να στερηθούν δικαιωματος που ήδη, επι σειρά ετών, το ασκούσαν. Επομένως, μπορει να θεωρηθει ότι με τις διατάξεις της παραγράφου αυτης καλύπτεται κενό που υπήρχε στο π.δ. 186/1992.

18. Με τις διατάξεις της παραγράφου 23 θεωρείται ανεπάρκεια και η περιπτωση που μη διαφύλαξης του νέου βιβλιου παραγωγής - κοστολογιου και του βιβλιου τεχνικών προδιαγραφων, όταν πρείται.

19. Με τις διατάξεις της παραγράφου 24 οριοθετούνται νέες περιπτωσεις ανακρίβειας του επιπτηδευματια που πρείται βιβλιο Γ' κατηγοριας, ήτοι:

α) Η μη εμφάνιση της πραγματικής κατάστασης της επιχειρήσης.

Σημειώνεται ότι η διάταξη αυτή υπήρχε στις διατάξεις του προηγούμενου Κώδικα (π.δ. 99/1977, άρθρο 43 παρ. 2 εδάφιο δεύτερο) και δεν αναγκαια γιατί σήμερα στις περιπτωσεις που οι επιχειρήσεις εμφανίζουν πιστωτικο ταμειο ή πιστωτικη αποθηκη (ελλειμματα) ο έλεγχος, με βάση τις υπάρχουσες διατάξεις. δεν μπορει να αμφισβητησει το κύρος των βιβλίων και

β) η μη πτρηση των προσθετων βιβλίων, λαμβανομένου υπόψη του σκοπου για τον οποιο, σε ορισμένες καηγοριες επιπτηδευματών, επιβλήθηκε η πτρηση των πρόσθετων βιβλίων, αφού είναι γνωστό ότι δια της πτρησεως των βιβλίων αυτών επιτυγχάνεται η περαιτέρω έκδοση των φορολογικων στοιχείων και η επαλήθευση της συναλλακτικης δραστηριοτητας των επιπτηδευματιων αυτών.

20. Με τις διατάξεις της παραγράφου 25 αλλάζει η σύνθεση της Επιτροπης του άρθρου 30 παρ. 5 του Κώδικα, που κρίνει το κύρος των βιβλίων των επιπτηδευματών και ουσιαστικα επαναφέρεται η διάταξη του άρθρου 109 του ν. 1892/1990. Η ρύθμιση αυτή κριθηκε αναγκαια διχι μονα για να επαναφερθουν οι διατάξεις του άρθρου 109 του ν. 1892/1990, αλλα κυριως να

αρθούν ενδεχομένως θέματα συνταγματικότητας της ήδη υφιστάμενης διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 30, δεδομένου ότι κατά το Σύνταγμα η φορολογική αξίωση του Δημοσίου ασκείται από όργανα του κράτους ή από συλλογικά όργανα όπου το Δημόσιο δια των εκπροσώπων του έχει την πλειοψηφία, ενώ με τις ισχύουσες διατάξεις έχει την μειοψηφία (ένας εκπρόσωπος στην Τριμελή Επιτροπή). Σημειώνεται ότι η θέση αυτή διατυπώθηκε και ως μειοψηφία, στο Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, που επεξεργάστηκε το σχέδιο του π.δ. 186/1992, όπου στο Τμήμα αυτό (με 3μελή Σύνθεση) ο Πρόεδρος αυτού εξέφρασε ακόμη και τη θέση ότι οι διατάξεις του άρθρου 109 του ν. 1892/1990 δεν μπορούσαν να τροποποιηθούν με προσδικό διάταγμα. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι η ανασύσταση της Επιτροπής κρίνεται αναγκαία και επιβεβλημένη.

21. Με τις διατάξεις της παραγράφου 28 υποχρεούνται οι προιστάμενοι Δ.Ο.Υ. να μην επιβάλλουν πρόστιμο Κ.Β.Σ. για περιπτώσεις εκ παραδρομής έκδοσης στοιχείων χωρίς τήρηση της ενιαίας αριθμησης εφόσον έχει εμπρόθεσμα καταχωρήσει αυτά στα τηρούμενα βιβλία και έχει δηλώσει το γεγονός στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Η ρύθμιση αυτή οποοσκοπεί στην εμπέδωση κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογούσας αρχής και φορολογουμένων, οι οποίοι εκ παραδρομής μπορεί να υποπέσουν σε εντελώς τυπικές παραβάσεις.

22. Με τις διατάξεις της παραγράφου 29 συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 33 παραγ. 1 περίπτ. α' του Κ.Β.Σ., έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται από άποψη επιβολής διοικητικών κυρώσεων με τον ίδιο τρόπο ίδιες περιπτώσεις, θεωρούμενες πλέον ως αυτοτελείς παραβάσεις δλες οι περιπτώσεις μη έκδοσης στοιχείων του Κ.Β.Σ. και όχι μόνο ορισμένες, όπως μέχρι τώρα ίσχει.

23. Με τις διατάξεις της παραγράφου 27 οριοθετείται ως ανακρίβεια, του επιτηδευματία που τηρεί βιβλίο δεύτερης κατηγορίας, και η περιπτώση της μη τήρησης των πρόσθετων βιβλίων, για τον ίδιο λόγο που εκτίθεται στην παραπάνω περιπτωσή μας 18 β.

24. Με τις διατάξεις της παραγράφου 30 τακτοποιείται θέμα ακριών περιπτώσεων επιβολής προστιών, σε μη ενημέρωση (καταχώριση) του βιβλίου διαθεσεως λαχείων. Σύμφωνα με τις ήδη ισχύουσες διατάξεις, σε μη καταχώριση καθενός λαχείου στο βιβλίο διάθεσης λαχείων, το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο του κατά περιπτώση ανώτερου ορίου προστίμου της παραγράφου 1 του άρθρου 32 του Κώδικα. Έτοιμη, για παράδειγμα επιτηδευματίας της δεύτερης κατηγορίας που δεν έχει καταχωρήσει 10 λαχεία, στο βιβλίο διάθεσης λαχείων, θα του επιβληθεί προστίμο $10 \times 200.000.2.000.000$ δρχ. χωρίς μάλιστα να υπάρχει δυνατότητα συμβιβασμού στο Προιστάμενο της Δ.Ο.Υ..

'Ηδη με τη νέα διάταξη παρέχεται τη δυνατότητα να επιβάλλεται προστίμο από 1 - 200.000 δρχ. για κάθε μία μη καταχώριση και με δικαιώμα συμβιβασμού. Επομένως εκλογικεύονται οι περιπτώσεις αυτες και θεραπεύονται ορισμένες ακροτητες'

Ακόμη με μεταβοτικές διατάξεις της παραγράφου αυτής λαμβάνεται μερινα και για τις ήδη έκκρεμεις παραβάσεις των περιπτώσεων αυτων

25. Με τις διατάξεις της παραγράφου 31 ορίζεται ότι δεν θεωρούνται βιβλία και στοιχεία του Κώδικα στον επιτηδευματία που προκειται να συστεγαστει με άλλον επιτηδευματία, εφόσον στο συγκειμένο των εργασιών του περιλαμβάνεται η παραγωγή η η εμπορία ομοιων αγαθών. Η ρύθμιση αυτη υπαγορευτηκε από το γεγονός ότι η συστέγαση των επιτηδευματίων, εκτος του οτι δεν διευκόλυνε το φορολογικο ελεγχο, απεβλεπε πολ-

λές φορές στην εικονική κυρίως διάσποση των επιχειρήσεων με απώτερο σκοπό την καταστραγήση των φορολογικών τους υποχρεώσεων. Για τις ήδη συστεγαζόμενες λειτουργούσες επιχειρήσεις λαμβάνεται μέριμνα ώστε, προκειμένου να ρυθμιστούν οι μισθωτικές τους σχέσεις, η εφαρμογή της διάταξης αυτής να ισχύσει από την 1η Ιουλίου 1995.

26. Με τις διατάξεις της παραγράφου 32 παρέχεται η δυνατότητα στον προιστάμενο της Δ.Ο.Υ. να ζητει, από τον επιτηδευματία εκείνο για τον οποίο υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για τη μη εκπλήρωση των φορολογικών του υποχρεώσεων, παροχή ασφάλειας, μέχρι και 20.000.000 δρχ. Η παροχή ασφάλειας γίνεται είτε με εγγραφή πρώτης υποθήκης σε ακίνητο, είτε με εγγυητική επιστολή Τράπεζας.

27. Με τις διατάξεις της παραγράφου 33 γίνεται ανασύσταση της Επιτροπής Λογιστικών Βιβλίων, για λόγους κυρίως λειτουργικούς. Έτσι πρόεδρος της Επιτροπής των Αθηνών ορίζεται ο Προιστάμενος της Διεύθυνσης Βιβλίων και Στοιχείων, όπως δηλαδή ορίζονται με τις πολαιές διατάξεις (ν.δ. 4/1968 και π.δ. 99/1977) σε αντίθεση με το π.δ. 186/1992 που δριες πρόεδρο το Γενικό Διευθυντή Φορολογίας και Δημόσιας Περιουσίας. Ακόμη προβλέπεται να συμμετέχει εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Φοροτεχνικών Υπαλλήλων, αντί φοροτεχνικού υπαλλήλου που ορίζονται από τον Υπουργό των Οικονομικών, όπως και αντιπρόσωπος του Εθνικού Συμβουλίου Λογιστικής (Ε.Σ.Υ.Λ.), αντί υπαλλήλου του Υπουργείου Εμπορίου.

28. Με τις διατάξεις της παραγράφου 35 καταργείται η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με αριθμό 10123858/230/ΠΟΔ.1062/23.3.1990, γιατί με την παράγραφο 12 αυτού του άρθρου θεσπίζεται υποχρέωση στους εκμεταλλευτές τουριστικών λεωφορείων να εκδίδουν δελτίο κίνησης σε κάθε μεταφορά προσώπων, δηλαδή αντιτεωπίζεται η διασφάλιση των συναλλαγών των τουριστικών επιχειρήσεων με άλλο τρόπο. Επίσης καταργείται η παράγραφος 1 της απόφασης 1115278/842/ΠΟΔ1292/8.9.1993 κατά το μέρος που ονοφέρεται στη μη τήρηση βιβλίων του Κ.Β.Σ. από ορισμένες κατηγορίες επιτηδευματών (πράκτορες λαχειών-λόττο, γρόπο κ.λπ.)

29. Με τις διατάξεις της παραγράφου 36 καθιερώνεται η υποχρέωση αναγραφής επί των φορτωτικών του Α.Φ.Μ. του καταβάλλοντος το κόμιστρο, για τις ανάγκες υποβολής φορολογικών στοιχείων για διασταύρωση.

Άρθρο 45 Εκκρεμείς στην ΥΠΕΔΑ αποφάσεις επιβολής προστίμων

Με τις διατάξεις της παραγράφου 39 καλύπτεται νομοθετικό κενό, προκειμένου να αρθούν αρμισθήτησεις που ενδεχομένως θα είχαν επιπτώσεις νομψότητας για πράξεις διοικητικες, αναφορικά με πρόστιμα Κ.Β.Σ. (διοικητική επίλυση της διοφοράς), βεβαιώση κ.λπ.

Ειδικότερα από 24.8.1993 με τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 10 και 11 του ν. 2166/1993, έπαινες η αρμοδιότητα της ΥΠΕΔΑ και των παραρτημάτων της νο επιβάλλουν προστίμα Κ.Β.Σ. (να εκδίδουν τις αποφάσεις επιβολής προστίμων) και να ολοκληρώνουν τις περαιτέρω διαδικασίες (κοινοποίηση, βεβαιώση, διοικητική επίλυση διαφοράς κ.λπ.).

Στην πράξη ομως υφιστανται πολλές υποθέσεις που νομοτυπο είχαν εκδοθει αποφάσεις επιβολής προστίμων Κ.Β.Σ. μεχρι και την προτεροια της προανοφερομένης νομοθετικής αλλαγής, αλλά η ολοκληρώση των περαιτέρω διαδικασιών εμπίπτει στο χρονικό διάστημα μετά την 24.8.1993.

Για τις υποθέσεις της κατηγορίας αυτής, τέθηκε θέμα ως προς την αρμόδια αρχή για την περαιτέρω ολοκλήρωση των διαδικασιών, μετά την έκδοση της απόφασης επιβολής προστιών.

Με την παρούσα διάταξη, ρυθμίζεται αυτό ακριβώς το θέμα και ορίζεται ότι αρμόδια αρχή για την ολοκλήρωση των διαδικασιών για τις εκκρεμείς αποφάσεις επιβολής προστήμων Κ.Φ.Σ. που είχαν εκδοθεί μέχρι και 23.8.1993, είναι ο Δ.Ο.Υ. των παραβατών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 46
Ειδικές περιπτώσεις φορολογίας
μεταβίβασης ακινήτων.
Απαλλαγή από φόρο για απόκτηση
πρώτης κατοικίας.

1. Επειδή διαιπιστώθηκε ότι υπάρχει ικανός αριθμός συμβολαιογραφικών προσυμφώνων που καταρτίστηκαν πριν από το ν. 2065/1992, που παρατόθηκε με το ν. 2093/1992 χωρίς να έχουν υπογραφεί μέχρι σήμερα τα οριστικά συμβόλαια μεταβίβασης της κυριότητας, για λόγους πέρα και ανεξάρτητους από τη βούληση των ενδιαφερομένων, σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις έχει αποπληρωθεί το τίμημα και έχει παραδοθεί η νομή και η χρήση στους εκ προσυμφώνου αγοραστές, κρίθηκε αναγκαία η λήψη μέτρων με τα οποία οι αγοραστές θα μπορέσουν να καταρτίσουν τα οριστικά συμβόλαια για να αποκτήσουν οριστικό τίτλο κυριότητας. Η ρύθμιση αυτή θα αποβεί ωφέλιμη για το Δημόσιο το οποίο θα εισπράξει φόρο από συμβάσεις οι οποίες - ίσως - και να μην καταρτίζονταν ποτέ.

Για το λόγο αυτό με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 54 του παρόντος, θεσπίζεται η σχετική διάταξη.

2. Επειδή διαιπιστώθηκε από την Υπηρεσία μας ότι υπάρχουν περιοχές στο λεκανοπέδιο της Αττικής καθώς και σε όλη την Ελλάδα και ειδικότερα τουριστικές περιοχές, στις οποίες παρουσιάζεται το φαινόμενο να μεταβιβάζονται ακίνητα, για τα οποία οι πωλητές επικαλούνται τους όρους της τακτικής ή έκτακτης χρησικτησίας και τα ακίνητα αυτά σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο βρίσκονται σε δήμους ή κοινότητες κάτω των 5.000 κατοίκων και δεν είναι στο σύνολό τους ή μερικώς μέσα σε ζώνη ακτίνας 500 μέτρων από το χειμερινό κύμα, δεν υποχρεούνται σε καταβολή φόρου χρησικτησίας.

Επειδή οι αξίες των ακινήτων αυτών είναι πολύ μεγάλες με αποτέλεσμα το Δημόσιο να έχει σημαντική απώλεια εσόδων, προτείνεται η διάταξη της παραγράφου 3 του παρόντος, σύμφωνα με την οποία δεν θα υποχρεούνται στο εξής σε καταβολή φόρου, κατά την επίκληση χρησικτησίας, οι πωλητές ακινήτων, τα οποία βρίσκονται σε περιοχές δήμων ή κοινοτήτων μέχρι 2.000 κατοίκους, καθώς και κατά την μεταγραφή δικαστικής απόφασης που αναγνωρίζει την κτήση κυριότητας με τακτή ή έκτακτη χρησικτησία.

3. Από τις ισχύουσες διατάξεις περί απαλλαγής πρώτης κατοικίας, προκύπτει ότι ο αγοραστής ακινήτου, για να τύχει απαλλαγής από το Φ.Μ.Α. πρέπει να μην έχει στην κυριότητά του, αυτός ή η σύζυγος ή τα παιδιά του ακίνητο, που να πληρεί τις στεγαστικές τους ανάγκες, ή δικαιώματα πλήρους κυριότητας ή επικαρπίας, επί οικοπέδου οικοδομήσου, που βρίσκεται σε πόλη με πληθυσμό άνω των 3.000 κατοίκων ή σε τουριστικές περιοχές.

Κατά την εφαρμογή του νόμου αυτού δημιουργήθηκαν

ερωτηματα για το αν απαλλάσσεται από το Φ.Μ.Α. κατά την αγορά ακινήτου ως πρώτης κατοικίας και ο κύριος ποσοστού οικοπέδου.

Η Διοικηση με εγκύλιο της έχει αποφανθεί ότι εφόσον στο ποσοστό του οικοπέδου που έχει ο αγοραστής αντιστοιχεί κτίσμα που πληρεί τις στεγαστικές ανάγκες του, δεν μπορεί να τύχει απαλλαγής κατά την αγορά πρώτης κατοικίας.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι δεν μπορεί να τύχει απαλλαγής ο αγοραστής ακινήτου που είναι κύριος ποσοστού οικοπέδου, μόνο στην περίπτωση που μετά από αυτούσια διανομή του οικοπέδου αυτού, το ποσοστό που του αντιστοιχεί, είναι οικοδομήσιμο.

Επειδή κατά την εφαρμογή της απόφασης του Σ.Τ.Ε. διαιπιστώθηκε ότι χορηγείται απαλλαγή σε πρόσωπα που έχουν στην κυριότητά τους ποσοστό οικοπέδου που σε περίπτωση αυτούσιας διανομής δεν είναι μεν οικοδομήσιμο, το εμβαδόν όμως του κτίσματος που αντιστοιχεί στο ποσοστό αυτό υπερκαλύπτει τις στεγαστικές τους ανάγκες, προς αποφυγή καταστρατήγησης του νόμου "περί αγοράς πρώτης κατοικίας" προτείνεται η παράγραφος 4 του παρόντος.

4. Για τους λόγους που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο 4 του παρόντος, προτείνεται η παράγραφος 5 που αναφέρεται σε απαλλαγή από φόρο αιτία θανάτου της πρώτης κατοικίας κληρονόμου (ή κληροδόχου) ο οποίος είναι κύριος ποσοστού οικοπέδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 47
Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας περί προδρόμων ουσιών προς τις διατάξεις της οδηγίας 92/109/EOK του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14.12.1992 (L370/76)

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αποτελούν την εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας στην Οδηγία 92/109/EOK του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου για την παρασκευή και την διάθεση στην αγορά ουσιών που χρησιμοποιούνται στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών.

Η Οδηγία αυτή καλύπτει μόνο το ενδοκανονικό εμπόριο των ουσιών αυτών καθώς το εξωτερικό εμπόριο καλύπτεται από τον κανονισμό Ε.Ο.Κ. 3677/1990, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό Ε.Ο.Κ. 900/1992 και τον κανονισμό εφαρμογής 3769/92 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό Ε.Ο.Κ. 2959/1993.

Επειδή οι ουσίες αυτές αποτελούν αντικείμενο νόμου εμπορίου που η εκτροπή τους μπορεί να οδηγήσει σε παράνομη παρασκευή ναρκωτικών, επιβάλλεται ο έλεγχος της παρασκευής και της εμπορίας των ουσιών αυτών.

Το άρθρο αυτό αναφέρεται στην υποχρέωση πληροφοριών αποραίτητων εγγράφων και επίθεσης ετικετών κατά την εμπορία των ουσιών της κατηγορίας 1 και 2 του παραπήματος 1.

Στο ίδιο άρθρο αναφέρεται η υποχρέωση των επιχειρηματών που παρασκευάζουν ή εμπορεύονται στην Κοινότητα τέτοιες ουσίες να κατέχουν έγκριση από την αρμόδια αρχή και να παραδίδουν τις ουσίες αυτές μόνο στα πρόσωπα που έχουν ειδική άδεια.

Τέλος το άρθρο αυτό αναφέρεται στις ποινές και προβλέπει την έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας. Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τη ρύθμιση όλων των διαδικασιών διακίνησης και ελέγχου των προδρόμων ουσιών, που κα-

λύπτουν τόσο το ενδοκοινοτικό εμπόριο όσο και το εξωτερικό εμπόριο.

Άρθρο 48

Μετασκευασθέντα παρανόμως αυτοκίνητα και πρόστιμο εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης αυτοκινήτου

1.- Με τις διατάξεις του υπόψηση άρθρου παρέχεται η δυνατότητα στους κυρίους οχημάτων που μετασκευάσθηκαν σε επιβατικά ή μικτής μεταφοράς, χωρίς την προηγούμενη άδεια της Τελωνειακής Αρχής και χωρίς την προηγούμενη καταβολή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, όπως προβλέπεται από τις ισχύουσες κατά περίπτωση διατάξεις, να καταβάλουν επιβάρυνση οριζόμενη ως εξής: α) για τα αυτοκίνητα τύπου jeer στο ποσό των 300 δρχ. ανά C/C του κυλινδρισμού του κινητήρα και β) για τα λοιπά αυτοκίνητα (πλην τύπου jeer) στο ποσό των 200 δρχ. ανά C/C του κυλινδρισμού του κινητήρα, εφόσον τα αυτ/τα αυτά επαναφερθούν στην αρχική μορφή που είχαν κατά το χρόνο του τελωνισμού τους.

Η πιο πάνω ρύθμιση κρίνεται αναγκαία για τη δίκαιη αντιμετώπιση, μεμονωμένων περιπτώσεων μετασκευασθέντων ελαφρών φορτηγών αυτοκινήτων ανοικτού ή κλειστού τύπου που εκκρεμούν στις Τελωνειακές Αρχές καθώς και στα Ποινικά και Διοικητικά Δικαστήρια.

Το μέτρο αυτό, εκτός από την άρση της αδικίας, αναμένεται να επιφέρει έσοδα στο Δημόσιο και παράλληλα αποσυμφόρηση των Τελωνειακών Αρχών και Δικαστικών Αρχών από τις εκκρεμείς υποθέσεις.

2.- Με τον προτεινόμενο τρόπο υπολογισμού του προστίμου στις περιπτώσεις εκπρόθεσμης υποβολής της Ειδικής Δήλωσης για την καταβολή των φόρων αυτοκινήτων που προέρχονται από χώρες της ΕΟΚ σκοπείται η εκλογικευση του προβλεπόμενου με την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 88 του ν. 2127/1993 συστήματος.

Ειδικότερα με την ισχύουσα σημερα διάταξη προβλέπεται ότι για την εκπρόθεσμη υποβολή της Ειδικής Δήλωσης επιβάλλεται πρόστιμο 1% των οφειλόμενων φόρων για κάθε ημέρα καθυστέρησης.

Η διάταξη αυτή κατά την οποία σημερα εφαρμογή της στην πράξη δημιουργήσει σοβαρά ποιβλήματα από το γεγονός ότι αντιβατώπιζε δυσμενέστερα τα αυτοκίνητα που πρέχονται από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από εκείνα των τρίτων χωρών.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση λαμβάνεται πρόνοια ώστε το ύμιος του προστίμου να είναι λογικό και ανάλογο με τη δυναμικότητα του κινητήρα του μεταφορικού μέσου.

Άρθρο 49

Αυτοκίνητα μετοικούντων

1. Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 7 της Απόφασης Δ.245/1988, τις διατάξεις του άρθρου 34 της ίδιας Απόφασης και τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 4 της Απόφασης Δ.246/1988, παρέχεται η ευχέρεια, κατά παρέκκλιση των διατάξεων και ύστερα από έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής αρχής, να οδηγούν τα αυτοκίνητα, που έχουν εισάγει με μερική ή ολική απαλλαγή οι μετοικούντες πολύτεκνοι και οι Ναυτικοί, και τα ακόλουθα συγγενικά τους πρόσωπα:

- τα άγαμα ή έγγαμα παιδιά τους και οι σύζυγοι αυτών
- οι γονείς τους
- τα άγαμα ή έγγαμα αδέλφιά τους και οι σύζυγοι αυτών.

Με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καταργείται η δυνατότητα οδήγησης του αυτοκινήτου από τα συγγενικά πρόσωπα, κατά το περιοριστικό διάστημα που ισχύει αντίστοιχα σε κάθε κατηγορία, προς περιορισμό των καταστρατηγήσεων, ιδίως στην κατηγορία των μετοικούντων.

Η διατήρηση της δυνατότητας οδήγησης του αυτοκινήτου και από άλλα συγγενικά πρόσωπα, πλην των άμεσων μελών της οικογένειας του δικαιούχου προσώπου, διευκολύνει την καταστρατήση των διατάξεων, γι' αυτό και κρίνεται απαραίτητη η κατάργησή της.

Μετά την κατάργηση, της κατά παρέκκλιση δυνατότητας οδήγησης του αυτ/του, θα επιτρέπονται να οδηγούν το αυτοκίνητο, κατά το αντίστοιχο κατά κατηγορία περιοριστικό διάστημα και χωρίς να απαιτείται έγκριση, μόνο τα άμεσα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου (ήτοι ο ή η σύζυγος και τα άγαμα παιδιά), πληρουμένου έτοι ακρβώς και του σκοπού για τον οποίο χορηγούνται οι απαλλαγές, ήτοι για τις ανάγκες του δικαιούχου και της οικογένειάς του και χωρίς να υφίστανται παρεκκλίσεις που διευκολύνουν τις καταστρατηγήσεις.

2. Με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, ορίζεται ότι, οι εγκρίσεις που έχουν χορηγηθεί από τις αρμόδιες Τελωνειακές αρχές, πριν από την εφαρμογή του παρόντος νόμου, σχετικά με την οδήγηση του αυτοκινήτου κατά το περιοριστικό διάστημα από τα συγγενικά πρόσωπα του δικαιούχου, εξακολουθούν να ισχύουν. Σύμφωνα με τις διατάξεις που χορηγήθηκαν, και οι οποίες ήδη καταργούνται με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Στις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 1921/1991 (ΦΕΚ 12 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 27 του ν. 1954/1991 (ΦΕΚ 97 Α'), ορίζεται ότι τα αυτοκίνητα που έχουν εισαχθεί ή εισόδημα από 1-3-1988 με τις απαλλαγές του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' ή Η' της Απόφασης Δ.245/1988 (μετοικεσία), είναι δυνατό να μεταβιβάζονται μετά την παρέλευση του επίσημου περιοριστικού διαστήματος, μόνον ύστερα από έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής αρχής και αφού προηγουμένως καταβληθεί ποσό στης οικογένειας επιβάρυνσης, ανάλογα με το διάστημα που έχει παρέλθει από της εισαγωγής του αυτοκινήτου. ποσοστό το οποίο μετά τη συμπλήρωση πενταετία, είναι μηδενικό.

Για να ενεργοποιηθεί η διαδικασία για τη χορήγηση της έγκρισης αυτής, απαιτείται προηγουμένως να υποβάλλει σχετική αίτηση αυτοπροσώπως το δικαιούχο ατελείας πρόσωπο, στην αρμόδια Τελωνειακή αρχή.

Με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου ρυθμίζεται η δυνατότητα παροχής της έγκρισης από την αρμόδια Τελωνειακή αρχή, όταν το σχετικό αίτημα υποβάλλεται από πρόσωπο το οποίο είναι εξουσιοδοτημένο από το δικαιούχο, για τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου.

Σε αυτή την περίπτωση, για να χορηγηθεί η έγκριση, πρέπει προηγουμένως να καταβληθεί το διπλασίο ποσό από αυτό που θα κατεβάλετο αν κατέθετε την αίτηση αυτοπροσώπως το δικαιούχο πρόσωπο και πάντως το ποσό αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο του ενδός (1) εκοτομημένου δραχμών, έστω και αν έχει παρέλθει πενταετία από της εισαγωγής του αυτοκινήτου.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται σκόπιμη γιατί σε μερικές ακραίες περιπτώσεις υφίσταται αντικειμενική αδυναμία αυτοπροσώπης παρουσίας του δικαιούχου πρόσωπου στην αρμόδια Τελωνειακή αρχή.

Παράλληλα όμως, είναι γνωστό ότι σε πολλές περιπτώσεις, τα δικαιούχα πρόσωπα δια συμβολαιογραφικού εγγράφου καθιστούν ως αντιπρόσωπο τους για τη μεταβίβαση του αυτ/του, δια μη δικαιούχα πρόσωπα

αποβλεποντας δια του τροπου αυτου στην καταστρα-
πήση των διατάξεων.

Επειδή η καταστολή και ο εκ των υστέρων έλεγχος
έχει αποδειχθεί ότι έχει πάντοτε περιορισμένα αποτε-
λέσματα, αφού είναι ανθρωπινώς αδύνατο να διερευ-
νηθούν σε βάθος όλες οι υποθέσεις και ο έλεγχος
περιορίζεται σε μικρό ποσοστό του συνόλου των υπο-
θέσεων αυτών, είναι βέβαιο ότι η διαιώνιση των εκκρε-
μοτήτων δεν αποτελεί ικανοποιητική λύση και συνήθως
καταλήγει σε παραγραφή των απαιτήσεων του Δημο-
σίου.

Με τη ρύθμωση της παραγράφου 3 του παρόντος
άρθρου παρέχεται η ευχέρεια να παρουσιαστούν αυτο-
βούλως τα πρόσωπα εκείνα, που είναι εξουσιοδοτημένα
από τα δικαιούχα ατελείας πρόσωπα για τη μεταβίβαση
του αυτοκινήτου και να ζητήσουν με αίτησή τους προς
την αρμόδια Τελωνειακή αρχή την έγκριση που απαι-
τείται κατά το άρθρο 18 του ν. 1921/1991, προκειμένου
στη συνέχεια να είναι δυνατή η μεταβίβαση του συγκε-
κριμένου αυτοκινήτου.

Ευνόητο είναι βεβαίως ότι, σε περιπτώσεις κατά τις
οποίες ήδη έχει διαπιστωθεί απλή ή επί λαθρεμπορία
παράβαση των διατάξεων περί μετοικεσίας ή υφίστανται
στοιχεία για το χαρακτηρισμό μιας υπόθεσης ως παρά-
βασης, πρέπει οι υπόχρεοι να καταβάλουν προηγουμέ-
νως τα οφειλόμενα ανάλογα με το χαρακτηρισμό της
παράβασης και σύμφωνα ενδεχομένως με τις ρυθμίσεις
των επόμενων άρθρων του παρόντος νόμου για την
τακτοποίηση των παραβάσεων αυτών και στη συνέχεια
θα έχουν την ευχέρεια να ζητήσουν την έγκριση που
απαιτείται κατά το άρθρο 18 του ν. 1921/1991, όπως
τροποποιείται με την παράγραφο 3 του παρόντος νό-
μου.

Άρθρο 50

Ρύθμιση ορισμένων απλών τελωνειακών
παραβάσεων των διατάξεων της Δ.245/1988 ΑΥΟ

1. Σπην παρ. 1 του άρθρου 7 της Απόφασης Δ.
245/1988, ορίζονται οι περιορισμοί που ισχύουν για
επήσιο διάστημα από την εισαγωγή του αυτοκινήτου
το οποίο παρελήφθη με απαλλαγή από τις δασμοφο-
ρολογικές επιβαρύνσεις κατά τις διατάξεις του ΚΕΦΑ-
ΛΑΙΟΥ Β' ή Η της Απόφασης Δ.245/1988 (μετοικεσία).

Κατά το επήσιο περιοριστικό διάστημα, δεν επιτρέ-
πεται, με οποιονδήποτε τρόπο, τυπικό ή άτυπο, να
μεταβιβαστεί το αυτοκίνητο, ή να παραχωρηθεί ο χρήση
του ή να οδηγηθεί από τρίτο πρόσωπο κ.λπ..

Η παράβαση των περιορισμών της παρ. 1 του άρθρου
7, κατά το επήσιο περιοριστικό διάστημα, χαρακτηρίζεται
ως απλή τελωνειακή παράβαση σύμφωνα με τις παρα-
γράφους 1 έως και 10 του άρθρου 9 της Απόφασης Δ.
245/1988 ΑΥΟ, και συνεπάγεται, αφ' ενός την εισπραξή
του συνόλου των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων για
τις οποίες χορηγήθηκε απαλλαγή, προσαυξημένες με
τέλη εκπροθέσμου καταβολής από την εισαγωγή του
αυτοκινήτου και αφετέρου την εισπραξή προσθέτου
τέλους ίσο με το σύνολο στο ακέραιο των δασμοφο-
ρολικών επιβαρύνσεων.

2. Οι προβλεπόμενες απαλλαγές, παρέχονται στα
δικαιούχα πρόσωπα υπό τον όρο ότι θα μεταφέρουν
πραγματικά τη συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα και
θα εγκατασταθούν πλέον μόνιμα στην χώρα μας (παρ.
1 άρθρου 3 και παρ. 3 άρθρου 4 της Δ.245/1988 ΑΥΟ).

Υφίστανται περιπτώσεις κατά τις οποίες, τα δικαιούχα
πρόσωπα είχαν αρχικώς την πρόθεση να μεταφέρουν
πραγματικά τη συνήθη κατοικία τους, αλλά για διάφο-
ρους λόγους αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στο εξω-
τερικό όπου είχαν και συνεχίζουν να έχουν τη συνήθη

κατοικία τους.

Στις περιπτώσεις αυτές και εφόσον δεν διαπιστώ-
νεται δόλος, δεν γίνεται διώξη με τις διατάξεις περί
λαθρεμπορίας, αλλά με απόφαση της αρμόδιας Τελω-
νειακής αρχής, γίνεται άρση της χορηγηθείσης απαλ-
λαγής και βεβαίωση του χρέους λόγω μη πήρησης του
αναγκαίου για την απαλλαγή όρου, του αναγομένου
στην πραγματική μεταφορά της συνήθους κατοικίας
στην Ελλάδα.

Το χρέος αυτό ισούται προς το σύνολο των δασμο-
φορολογικών επιβαρύνσεων για τις οποίες χορηγήθηκε
απαλλαγή κατά την εισαγωγή του αυτοκινήτου.

Επίσης, όφεται προς της χορηγηθείσης απαλλαγής γίνεται,
όταν υφίστανται πραγματική μετοικεσία, αλλά το αυτο-
κίνητο ουσιαστικά ή και τυπικά μεταβιβάζεται μετά το
επήσιο περιοριστικό διάστημα, χωρίς την πήρηση των
προαπαιτούμενων διατυπώσεων που ορίζονται στο άρ-
θρο 18 του ν. 1921/1991, αλλά πάντως χωρίς να δια-
πιστωτεί η ύπαρξη δόλου.

3. Με το παρόν άρθρο προτείνεται η τακτοποίηση
μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 1994 των τελωνειακών πα-
ραβάσεων που χαρακτηρίζονται από τις αρμόδιες τε-
λωνειακές αρχές ως απλές καθώς και των υπόθεσεων
περί άρσης της χορηγηθείσης απαλλαγής, σε οποιοδή-
ποτε στάδιο κι αν αυτές ευρίσκονται (προκαταρκτικό,
έκδοσης καταλογιστικής πράξης ή έκδοσης απόφασης
άρσης απαλλαγής, εκδίκαση προσφυγής σε πρώτο βαθ-
μό), υπό τον όρο ότι δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη δι-
καιοπική απόφαση.

Η τακτοποίηση αυτή συνιστάται στην κατάργηση των
παραβάσεων και των πράξεων των τελωνειακών αρχών,
που έχουν εκδοθεί σε εκτέλεση διοικητικών κυρώσεων.

4. Για την τακτοποίηση απαιτείται προηγουμένως:

α) να καταβληθεί ολοσχερώς (όχι με δόσεις), ποσό
ισο με το ήμισιο του συνόλου των δασμοφορολογικών
επιβαρύνσεων για τις οποίες είχε χορηγηθεί απαλλαγή
κατά την εισαγωγή του αυτ/του, χωρίς προσαυξήσεις
εκπροθέσμου καταβολής και πάντως ποσό όχι μικρότερο
την δύο (2) εκατομμυρίων δραχμών, ή να συμψη-
φιστεί το ποσό αυτό, με το ποσό τα οποία τυχόν ήδη
έχουν εισπραχθεί. λόγω του ότι αυτά τα ποσά είχαν
καταλογιστεί ή βεβαιώθηκε σε εκτέλεση πράξεων διοικη-
τικών κυρώσεων για την ίδια υπόθεση, αποκλειούμενης
της επιστροφής των επί πλέον ποσών που τυχόν ήδη
έχουν εισπραχθεί και σε περίπτωση κατά την οποία με
το συμψηφισμό δεν καλύπτεται το παραπάνω ποσό πρέ-
πει να καταβληθεί η διαφορά, και

β) ο υπόχρεος να παραιτηθεί κάθε ένδικου μέσου
και διεκδίκησης σχετικά με τη ρύθμιση και τις συνέπειες
που επέρχονται με την εφαρμογή του παρόντος άρ-
θρου.

5. Η εισπραξή ή ο συμψηφισμός του οριζόμενου πο-
σού, προς τακτοποίηση της υπόθεσης, γίνεται με από-
φαση της αρμόδιας Τελωνειακής αρχής, αφού προη-
γουμένως ο υπόχρεος καταθέσει σχετικό αίτημα με το
οποίο να ζητά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου,
παραιτούμενος κάθε ένδικου μέσου για τις συνέπειες
από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και αφού
προσκομίσει πιστοποιητικό από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. περί
τακτοποίησης τυχόν άλλων χρεών προς το Δημόσιο.

6. Οι περισσότερες των περιπτώσεων αυτών που
εμπίπτουν στη ρύθμιση του παρόντος άρθρου, αφορούν
σε αυτοκίνητα, τα οποία έχουν εισαχθεί την περίοδο
1989 - 1990, κατά την οποία εμφανίζεται αυξημένη
εισαγωγή αυτ/των.

Οι συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης
αυτοκινήτων, που ισχυαν κατά την περίοδο εκείνη, είναι
πολλαπλάσιοι των συντελεστών που καθορίστηκαν με-
ταγενέστερα για τα αντίστοιχα καινουργή αντηρυπα-

ντικής τεχνολογίας αυτοκίνητα (π.χ. για αυτοκίνητο δυναμικότητας 2.000 κ.εκ. ο ειδικός φόρος κατανάλωσης ήταν περίπου 300% και ήδη για καινουργές αντιφρυπαντικής τεχνολογίας αυτοκίνητο αντίστοιχης δυναμικότητας ο φόρος αυτός είναι σήμερα 45%).

Επομένως η απαλλαγή που εχοργείτο κατά την περίοδο εκείνη, από δασμούς Φ.Π.Α. και Ε.Φ.Κ. για αυτοκίνητα 2.000 κυβ. εκ., που αποτελούσαν και την πλειοψηφία των εισαγόμενων αυτοκινήτων, ανερχόταν περί τα 10-15 εκατομμύρια δραχμές κατά μέσο όρο συνήθως.

Υπό τα δεδομένα αυτά, στις απλές Τελωνειακές παραβάσεις, καλούνται οι υπόχρεοι να καταβάλουν σήμερα σημαντικά ποσά που ανέρχονται στα 20-30 εκατομμύρια δραχμές προκειμένου για αυτοκίνητα δυναμικότητας 2.000 κ.εκ. και στις περιπτώσεις άρσης της χορηγθείσης απαλλαγής περί τα 10-15 εκατομμύρια δραχμές, με αποτέλεσμα στο σύνολό τους σχεδόν οι απλές αυτές παραβάσεις να εκκρεμούν στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια.

7. Με τη ρύθμιση του παρόντος άρθρου επιτυχάνεται, αφ' ενός, η καταβολή για απλές παραβάσεις ικανοποιητικού ποσού, που αντικατοπτρίζει τη σημερινή κατάσταση όπως αυτή έχει διαμορφωθεί ως προς το ύψος των φορολογικών επιβαρύνσεων, χωρίς να παραβλέπεται και η ωφέλεια από την άμεση εισπραξη του καθοριζόμενου ποσού αυτού, αφού η παρούσα ρύθμιση ισχύει μέχρι 30/9/1994, και αφ' ετέρου απεγκλωβίζεται μεγάλος αριθμός υπολλήλων που ασχολείται με τις υποθέσεις αυτές, προκειμένου να κατευθυνθεί στην έρευνα και διωγή άλλων αντικειμένων μεγαλύτερης βαρύτητας.

Άρθρο 51

Ρύθμιση ορισμένων τελωνειακών περιλαθρεμπορίας παραβάσεων, των διατάξεων της Δ.245/1988 ΑΥΟ

1. Σε αρκετές περιπτώσεις τα δικαιούχα πρόσωπα ασκούν το δικαίωμα της μετοικεσίας, εισάγοντας απελώς το αυτοκίνητο, χωρίς να έχουν πρόθεση να μεταφέρουν πραγματικά τη συνήθη κατοικία τους και να εγκατασταθούν μονίμως στην Ελλάδα. Στις περισσότερες των περιπτώσεων αυτών ασκείται το δικαίωμα εικονικά, προκειμένου να διατεθεί παρανομώς σε τρίτους το εισαχθεν απελώς αυτοκίνητο.

Σε όλες περιπτώσεις το δικαιούχο πρόσωπο εγκαθίσταται πραγματικά στην Ελλάδα, αλλά το αυτ./το. εισάγεται εξ υπαρχής για λογαριασμό τρίτου μη δικαιούχου προσώπου, φαινόμενο το οποίο παρουσιάσθηκε σε πολύ μεγάλη έκταση την περίοδο 1989-1990 και έλαβε ευρεία δημοσιότητα στον ημερήσιο τύπο.

Επίσης, υφίστανται περιπτώσεις, κατά τις οποίες το απελώς εισαχθέν αυτοκίνητο διατίθεται δολίως, μετά την παρέλευση του ετήσιου περιοριστικού διαστήματος, συνήθως δι' ανεκκλήτων πληρεξουσιών, χωρίς να καταβληθεί η προβλεπομένη επιβαρυνση.

'Όλες αυτές οι περιπτώσεις, δώκονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα, περί λαθρεμπορίας, κατέφαρμογήν της παραγράφου 11 του άρθρου 9 της Απόφασης Δ.245/1988 και σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Α.Ν. 896/1937, σύμφωνα με σχετική Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αριθ. 163 της 23/2/1993.

2. Με το παρόν άρθρο προτείνεται η τακτοποίηση, μέχρι την 30η Σεπτεμβρίου 1994, των Τελωνειακών παραβάσεων που χαρακτηρίζονται ως λαθρεμπορία, τόσο ως προς το διοικητικό μέρος (καταλογισμό πολλού-

πλού τέλους και δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων), όσο και ως προς το ποινικό μέρος.

Η τακτοποίηση αυτή συνίσταται:

- Ως προς το διοικητικό μέρος στην κατάργηση της τελωνειακής παράβασης και της τυχόν εκδοθείσης καταλογιστικής πρόξης, σε οποιοδήποτε στάδιο και αν ευρίσκεται η υπόθεση, υπό τον όρο ότι δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

- Ως προς το ποινικό μέρος, δεν ασκείται ποινική δίωξη ή η ασκηθείσα καταργείται, υπό τον όρο ότι δεν έχει εκδοθεί οριστική δικαστική απόφαση.

3. Για την τακτοποίηση απαιτείται προηγουμένων:

α) να καταβληθεί ολοσχερώς (όχι με δόσεις), ποσό ίσο με το σύνολο των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων για τις οποίες είχε χορηγηθεί απαλλαγή κατά την εισαγωγή του αυτ./του, χωρίς προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής και πάντως ποσό δχι μικρότερο των τεσσάρων (4) εκατομμυρίων δραχμών, και

β) ο υπόχρεος, να παραιτηθεί κάθε ένδικου μέσου και διεκδίκησης σχετικά με τη ρύθμιση και τις συνέπειες που επέρχονται με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Με την εισπραξη του οριζόμενου ποσού αίρεται αυτοδικαιώσα και η τυχόν κατάσχεση του αυτοκινήτου, εφόσον αυτό δεν έχει εκποιηθεί ή διατεθεί.

Αντί της καταβολής του οριζόμενου ποσού, αυτό, είναι δυνατό με απόφαση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, είτε να συμψηφιστεί με την τιμή εκκίνησης που έχει οριστεί για την πρώτη δημοπρασία του αυτοκινήτου εφόσον αυτό έχει εκποιηθεί ή διατεθεί, είτε να συμψηφιστεί με τα ποσά τα οποία ήδη έχουν εισπραχθεί σε εκτέλεση πρόξεων διοικητικών κυρώσεων για τις παραβάσεις αυτές, είτε να συμψηφιστεί αθροιστικά με την τιμή εκκίνησης και τα τυχόν ήδη εισπραχθέντα ποσά, αν δεν αρκεί το ένα εκ των δύο, άλλα πάντως δεν επιστρέφεται ούτε αποδίδεται τυχόν επιπλέον διαφορά.

Σε περιπτωση κατά την οποία με τη συμψηφισμό δεν καλύπτεται το οριζόμενο ποσό, καταβάλλεται η διαφορά.

4. Η εισπραξη ή ο συμψηφισμός του οριζόμενου ποσού, προς τακτοποίηση της υπόθεσης, γίνεται με απόφαση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, αφού προηγουμένων ο υπόχρεος κατεβάσει σχετικό αίτημα με το οποίο να ζητεί την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, παρατούμενος καθε ένδικου μέσου για τις συνέπειες από την εφαρμογή αυτού και αφού προσκομίσει πιστοποιητικό από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. περί τακτοποίησης τυχόν άλλων χρεών προς το Δημόσιο.

5. Υπό τα δεδομένα που ισχουν κατά την περίοδο 1989-1990 και προαναφέρθηκαν στο προηγούμενο άρθρο, κατά την οποία περίοδο συντελέστηκαν οι περισσότερες παραβάσεις, καλούνται οι υπόχρεοι να καταβάλλουν πολλαπλούν τέλος κατά τις διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα περί λαθρεμπορίας μέχρι του δεκαπλασίου των συναλογούντων δασμών και φορών, με αποτέλεσμα στο σύνολο τους οι περιπτώσεις αυτές λόγω και του υπέρογκου της αποίτησης να εκκρεμούν στο αρμόδια δικαστηρία, χωρίς να έχει εκδοθεί ακόμη τελεσίδικη δικαστική απόφαση ως προς το διοικητικό μέρος και παράλληλα χωρίς να έχει εκδοθεί στις περισσότερες περιπτώσεις οριστική απόφαση από τα ποινικά δικαστήρια.

6. Με τη ρύθμιση του παρόντος άρθρου και για τους λογούς που προαναφέρθηκαν στο προηγούμενο άρθρο, θεωρείται ικανοποιητική για τα συμφερόντα του Δημοσίου η τακτοποίηση όλων αυτών των εκκρεμοτητών.

Άρθρο 52
Φορολογική μεταχείριση πετρελαίου θέρμανσης που χρησιμοποιήθηκε παράνομα

1.- Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αντιμετωπίζονται εισεργετικά για τους φορολογούμενους τα προβλήματα που είχαν ανακύψει από τη μη νόμιμη χρησιμοποίηση του πετρελαίου θέρμανσης.

Συγκεκριμένα, ενώ είχε παραληφθεί με το χαμηλό συντελεστή φόρου που προβλέπεται για εκείνο που προορίζεται για τη λειτουργία των κεντρικών συστημάτων θέρμανσης, τελικά καταναλώθηκε σε άλλες χρήσεις (κινητήρες, μαγειρεία, φούρνοι, κ.λπ.) για τις οποίες ο προβλεπόμενος φόρος είναι πολύ υψηλότερος.

2.- Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να καταβάλουν τη διαφορά των παραπάνω φορολογιών και να απαλλαγούν από τις προβλεπόμενες κυρώσεις (ποινικές, διοικητικές).

Η ρύθμιση αυτή υπαγορεύτηκε από την ανάγκη που απορρέει από τις αρχές της χρηστής διοικησης, καθόσον οι ενδιαφερόμενοι υπέπεσαν, κατά το πλείστον στις σχετικές παραβάσεις, από όγνοια και σύγχιση ως προς την ευρύτητα της έννοιας του όρου 'πετρέλαιο θέρμανσης' και όχι από πρόθεσή τους να καταστραγγίσουν τις σχετικές διατάξεις.

Άρθρο 53
Εκποίηση περιουσιακών στοιχείων επιχειρήσεων του άρθρου 9 του ν.1386/1983 (ΦΕΚ 107 Α').

Η ειδική εκκαθάριση των άρθρων 9 του ν. 1386/1983 και 46α του ν. 1892/1990 συνιστά νεοπαγή θεσμό συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης. Η θέσπιση του υπαγορεύθηκε αφ' ενός από την αναγκαιότητα της ταχύτηρης, σε σχέση με τις παραδοσιακές μορφές συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης (π.χ. πτώχευση κ.α.), ρευστοποίησης του ενεργητικού των επιχειρήσεων και συνεπώς, ικανοποιήσεως των πιστωτών και αφετέρου από την προσπική διαπρήσεως, κατά το δυνατόν, της λειτουργικής ενότητας του παραγωγικο-εμπορικού δυναμικού των επιχειρήσεων. Ο εκκαθαριστής, συνεπώς, των ανωτέρω επιχειρήσεων έχει εκ του νόμου υποχρέωση να υπηρετήσει τους παραπάνω σκοπούς, κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων της υπό εκκαθάριση επιχειρήσεων, τα οποία υποχρεούται να εκποιήσει ταχέως και, κατά το δυνατόν, ως σύνολο ο εκκαθαριστής, περιλαμβάνονται και κινητά, τα οποία, γρήγορα από την υπαγωγή της επιχειρήσης στην εκκαθάριση, είχαν εισαχθεί με προσωρινή ατέλεια και για τα οποία, λόγω ακριβών της υποχρέωσης και των λοιπών ιδιαιτεροτήτων της επιχειρήσης, βεβαιώθηκαν δασμοί φόροι, πρόστιμα και κάθε είδους προβλεπόμενες προσαυξήσεις. Η καταβολή των ποσών αυτών, ως προϋπόθεση, εκποιήσεως των κινητών, οδηγεί στην πλήρη αδυναμία εξυπρέπησης των ανωτέρω σκοπών και συνεπώς άσκησης εκ μέρους του εκκαθαριστή των εκ του νόμου επιβαλλόμενων υποχρεώσεών του και φυσικά στην αναίρεση του θεσμού της ειδικής εκκαθάρισης των ανωτέρω άρθρων. Πράγματος ο εκκαθαριστής είτε ευρίσκεται σε εκ του νόμου αδυναμία να καταβάλει τα ποσά αυτά (αφού οι διατάξεις των προναφερθέντων άρθρων του επιβάλλουν, εντασσόμενες στο σύστημα της συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης, την ικανοποίηση όλων των πιστωτών μόνο μέσω του πίνακος κατάταξης), είτε αδυνατεί να τα καταβάλλει ελλείμει χρηματικών μέσων της υπό εκκαθάριση επιχειρησης. Η προσφορά τους άλλωστε βεβαιώμενή με τα προαναφερόμενα ποσά οδηγεί στη βεβαιοποίηση της έλ-

λεψης εκδήλωσης αγοραστικού ενδιαφέροντος, δεδομένου ότι συνήθως οι επιβαρύνσεις υπερβαίνουν κατά πολύ την αξία των υπό εκποίηση στοιχείων. Τέλος, η τυχόν εξαίρεσή τους από τα εκποιούμενα λοιπά στοιχεία, εκτός του ότι εμποδίζει την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης και οδηγεί στη διαιώνιση της εκκρεμότητας, αποδυναμώνει συχνά και την προσπική αγοράς των λοιπών στοιχείων, λόγω της διάσπασης του επιχειρησιακού, παραγωγικού και λειτουργικού συνδόλου.

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου επιδιώκεται η άρση του προβλήματος αυτού, στο οποίο συνυπάρχουν συγκρούσεις διατάξεων νόμων και αλυσιτέλειες πρακτικής φύσεως.

Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου επιδιώκεται η στοίχιση προς το πνεύμα και τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1, δεδομένου ότι δεν είναι δυνατόν να επιβάλλονται διοικητικής, αστικής ή ποινικής φύσεως κυρώσεις στον εκκαθαριστή για την μη καταβολή ποσών, τα οποία από λοιπές διατάξεις νόμων κωλύεται να καταβάλει και εν πάσῃ περιπτώσει είναι γνωστό ότι και πρακτικώς αδυνατεί να καταβάλει. Η ικανοποίηση του Δημοσίου για τις απαιτήσεις αυτές επιδιώκεται με την προνομιακή κατάταξη τους στο σχετικό πίνακα, λόση η οποία μεταξύ άλλων θα οδηγήσει στην είσπραξη σημαντικών ποσών για το Δημόσιο έναντι της βεβαίως αδυναμίας του (νομικής και πραγματικής) είσπραξης με το σημερινό αδιέξοδο καθεστώς.

Τέλος, η παράγραφος 3 επιδιώκει την εξομάλυνση καταστάσεων που το σημερινό καθεστώς έχει δημιουργήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΙΟΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΛΑΚΟΟΛΗΣ-ΑΛΚΟΟΛΟΥΧΩΝ ΠΟΤΩΝ

Άρθρο 54
Ταινίες ποιοτικού ελέγχου και φορολογίας

Με τις διατάξεις του υπό ψήφιση άρθρου καθορίζεται ότι τα αλκοολούχα ποτά που διατίθενται για κατανάλωση στο εσωτερικό της χώρας, θα φέρουν επικολλημένη επί της συσκευασίας λιανικής πώλησης ειδική ταινία ελέγχου και φορολογίας, προκειμένου να διασφαλίζεται η γνησιότητα και ποιότητά τους καθώς και η καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Από την υποχρέωση αυτή εξαιρούνται οι ποσότητες των αλκοολούχων ποτών που εισάγονται από φυσικά πρόσωπα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και προορίζονται για ατομή χρήσης.

Με το ίδιο άρθρο παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομικών, να εξαρεί ορισμένα προϊόντα του άρθρου 24 του ν. 2127/1993, από την υποχρέωση επικόλλησης των ειδικών αυτών ταινιών.

Επίσης με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι προδιαγραφές των ταινιών ποιοτικού ελέγχου και φορολογίας και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής του υπό ψήφιση άρθρου.

Άρθρο 55
Δικαιώμα υπέρ Ε.Τ.Ε.Π.Π.Α.Α.

Με την προτεινόμενη τροπολογία επεκτείνεται το ποσοστό δικαιώματος και εποπτείας υπέρ του Ειδικού Ταμείου Ελέγχου Παραγωγής και Ποιότητος Αλκοόλης, Αλκοολούχων Ποτών (Ε.Τ.Ε.Π.Π.Α.Α.) και στα υπόλοιπα αλκοολούχα ποτά του άρθρου 24 του ν. 2127/1993, στα οποία επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης, με σκοπό τη μερική κάλυψη του κόστους ελέγχου των προϊόντων αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ' ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Άρθρο 56 Σύσταση Ειδικού Νομικού Γραφείου Φορολογίας

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται η σύσταση Ειδικού Νομικού Γραφείου Φορολογίας, που αποτελεί υπηρεσιακή μονάδα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, προκειμένου να εξασφαλισθεί η κατά το δυνατόν αναγκαία υποστήριξη σε νομικά επίπεδο των φορολογικών και τελωνειακών υποθέσεων. Προβλέπεται επίσης επαρκής κάλυψη των ανογκών του ως άνω Γραφείου σε επίπεδο στελέχωσης, οργάνωσης και λειτουργίας, προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που προκύπτουν από το μέγεθος των αρμοδιοτήτων του. Τέλος, προβλέπεται ανάλογη αύξηση των θέσεων του κύριου προσωπικού του Ν.Σ.Κ., ώστε να καταστεί δυνατή η κάλυψη των οργανικών θέσεων του εν λόγω γραφείου.

Άρθρο 57 Συμβούλιο Δημοσιονομικών μελετών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται να συσταθεί 'ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ' προκειμένου να αντιμετωπισθεί κατά συστηματικό τρόπο η μελέτη των δημοσιονομικών θεμάτων με σκοπό τον εκσυγχρονισμό του δημοσιονομικού μας συστήματος.

Για να εξασφαλισθεί η αξιοπιστία και το κύρος του συμβουλίου αυτού προβλέπεται η στελέχωσή του με ικανά πρόσωπα από το χώρο της δημοσιονομικής επιστήμης και πράξης.

Άρθρο 58 Σύσταση Τράπεζας Φορολογικών Δεδομένων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται να συσταθεί 'ΤΡΑΠΕΖΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ' ως αυτοτελής υπηρεσιακή μονάδα του Υπουργείου Οικονομικών. Με τη λειτουργία αυτής της τράπεζας επιδιώκεται η υποβοήθηση του φορολογικού ελέγχου. Πράγματι, με τα στοιχεία και τις πληροφορίες που θα συγκεντρώνονται και που ούντομα θα καλύψουν κάθε πλευρά που συνδέεται με τη φοροδοτική ικανοτητά, τις φορολογητές πράξεις και τη φοροδιαφυγή, θα παρέχεται στο αρμόδιο ελεγκτικό όργανο επαρκές πληροφοριακό υλικό. Εξάλλου, με την αξιοποίηση του υλικού αυτού εξασφαλίζεται η δυνατότητα κατεύθυνσης του φορολογικού ελέγχου προς τις εστίες της φοροδιαφύγης.

Άρθρο 59 Γενικοί Γραμματείς

Με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1835/1989 (ΦΕΚ 76 Α') ορίζεται ότι σε θέσεις γενικών γραμματέων Υπουργείων, γενικών γραμματέων προϊσταμένων γενικών γραμματειών και ειδικών γραμματέων επιτρέπεται ο διορισμός υπαλλήλων και λειτουργών του κατά το άρθρο 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α') δημοσίου τομέα στον οποίο υπηρετούν, ανεξάρτητα από τη σχέση με την οποία υπηρετούν σε αυτόν.

Επίσης με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 150 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχυει μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 58 του ν. 1943/1991, επιτρέπεται η απόσπαση υπαλλήλων υπουργείων, ν.π.δ.δ., ο.τ.ο., επιχειρησεων κοινής αφελείας, τραπεζών ελεγχομένων από το κράτος καθώς και λοιπών

εποπτευομένων από το κράτος νομικών προσώπων ίδιωτικού δικαιου ή επιχειρήσεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε όλα υπουργεία ή ν.π.δ. για αντιμετώπιση υπηρεσιακών αναγκών, κατά παρέκκλιση τυχόν ειδικών διατάξεων μετά από σύμφωνη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου της υπηρεσίας, στην οποία αποσπάται ο υπάλληλος.

Όμως, μετά την επανορισθήση του δημοσίου τομέα με το ν. 1892/1990, αμφισβητήθηκε η δυνατότητα διορισμού στις ανωτέρω θέσεις, καθώς και απόσπασης υπαλλήλων του ευρύτερου δημοσίου τομέα στο Δημόσιο και τα ν.π.δ.δ..

Όπως όμως είναι προφανές ο διορισμός ή απόσπαση υπαλλήλων του ευρύτερου δημοσίου τομέα στο Δημόσιο και τα ν.π.δ.δ. είναι επωφελής γιατί οι υπάλληλοι αυτοί μεταφέρουν την εμπειρία τους και την εξειδίκευση στα αντικείμενα στη δημόσια διοίκηση. Είναι δηλαδή αναγκαίος ο εμπλουτισμός της δημόσιας διοίκησης με στελέχη του δημοσίου τομέα για να μεταφέρεται η γνώμη και η εμπειρία στα στελέχη της δημόσιας διοίκησης.

Για τους λόγους αυτούς πρέπει να θεσπισθούν διατάξεις με τις οποίες να επιτρέπεται ο διορισμός ή η απόσπαση στελέχών του ευρύτερου δημοσίου τομέα στο Δημόσιο και τα ν.π.δ.δ. και μάλιστα σε ειδικές θέσεις. Προτείνεται συνεπώς να θεσπιστεί η κατωτέρω διάταξη:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60 Συνοδευτικά στοιχεία Κρατικού Προυπολογισμού

Με το άρθρο αυτό θεσπίζεται υποχρέωση κατάθεσης στη Βουλή, ταυτόχρονα με την κατάθεση του Κρατικού Προυπολογισμού, ειδικού προσαρτημένου προύπολογισμού φορολογικών δαπανών. Στον προυπολογισμό αυτό παρέχονται πληροφορίες και εκτιμήσεις για τη κάθε μορφής φορολογικές ελαφρύνσεις (απαλλαγές, μειώμενοι φορολογικοί συντελεστές κ.τ.λ.), η παροχή των οποίων συνεπάγεται κόστος για το Δημόσιο και κατ' επέκταση επιβαρύνει το κοινωνικό σύνολο.

Αντιστοχός προυπολογισμού καταρτίζεται σε όλες σχεδόν τις οικονομικά προηγμένες χώρες (π.χ. στη Γερμανία από το 1959, στις Η.Π.Α. από το 1958, στη Γαλλία από το 1972 κ.ο.κ.). Η καθίερωση του στη χώρα μας αποτελεί ένα σημαντικό θεσμικό μέτρο που εξυπηρετεί τη διαφάνεια και το δημοσιονομικό έλεγχο. Ειδικότερα, με την υποχρέωση κατάθεσης εποιών προυπολογισμού φορολογικών δαπανών:

α) Ενημερώνονται οι φορολογούμενοι και τα μέλη του Κοινοβουλίου για τις δαπάνες που γίνονται μέσω του φορολογικού συστήματος.

β) Γίνεται περισσότερο γνωστός ο ρόλος του Κράτους και διαπιστώνονται ευκολοτερά οι μεταρρυθμίσεις που εισάγονται.

γ) Δίνεται η δυνατότητα στην Κυβέρνηση, το Κοινοβούλιο και την κοινή γνώμη να αξιολογήσουν κάθε χρόνο τις φορολογικές δαπάνες, οπως ακριβώς κάνουν και με τις άμεσες δαπάνες του προυπολογισμού.

δ) Δίνεται έμφαση στη δομή του φορολογικού συστήματος και ιδιαιτέρα στο κριτήριο της φορολογικής δικαιοσύνης και αποτελεσματικότητας.

ε) Παρέχονται στοιχεία για τη μελέτη των επιδράσεων που οφείλονται σε φορολογικές δαπάνες στη διανομή του ειασδήματος και στην κατεύνωμή των φορολογικών βαρών.

στ) Δίνεται η δυνατότητα συνεκτίψησης των φορολογικών ελαφρύνσεων που παρέχονται σε διάφορες

κοινωνικές ή επαγγελματικές ομάδες με τις αντίστοιχες συμεσες δαπάνες, με συνέπεια την δύσκηση ορθολογικότερης πολιτικής.

Αθήνα, 8 Απριλίου 1994

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Αν. Πεπονής Α. Παπαδόπουλος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Γ. Κουβελάκης

ΠΙΝΑΚΑΣ

Διατάξεις που καταργούνται ή τροποποιούνται ή συμπληρώνονται με το σχέδιο νόμου 'Αντικειμενικό σύστημα φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

(Άρθρα 1 έως 11 νομοσχεδίου)
Νέες διατάξεις

(Άρθρο 12 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Πρώτο εδάφιο περίπτωσης α' παραγράφου 2 άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955.

α) Το ετήσιο τεκμαρτό ή καταβαλλόμενο μίσθιμα για δευτερεύουσα κατοικία γενικά πάνω από εκατόν πενήντα (150) τετραγωνικά μέτρα το οποίο πολλαπλασιάζεται με συντελεστή δύο (2).

(Άρθρο 12 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Υποπεριπτώσεις αα', ββ', γγ' και δδ' περίπτωσης β' παραγράφου 2 άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955.

αα') δέκα τοις εκατό (10%) για χρονικό διάστημα πάνω από πέντε (5) μέχρι δέκα (10) έτη, ββ') είκοσι τοις εκατό (20%) για χρονικό διάστημα πάνω από δέκα (10) έτη και γγ') τριάντα τοις εκατό (30%) για το αυτοκίνητο που έχει αγοραστεί από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) και δδ') σε πενήντα τοις εκατό (50%), όταν πρόκειται για επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης τα οποία είναι ειδικά διασκευασμένα για να χρησιμοποιείται από αναπήρους.

(Άρθρο 12 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Πρώτη περίοδος τρίτου εδαφίου και υποπεριπτώση ή περίπτωσης β' παραγράφου 2 άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955.

Στις περιπτώσεις ομόρρυθμων, ετερόρρυθμων, αστικών, περιορισμένης ευθύνης και ανώνυμων εταιριών, που έχουν στην κυριότητα ή την κατοχή τους επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, η τεκμαρτή δαπάνη που αναλογεί σε αυτά λογίζεται ως τεκμαρτή δαπάνη των:

ι) Ομόρρυθμων ή απλών εκτός των ετερόρρυθμων εταιριών, φυσικών προσώπων, μεριζόμενη μεταξύ αυτών κατό το ποσοστό συμμετοχής τους στην εταιρία προκειμένου περι ομόρρυθμων ή ετερόρρυθμων ή αστικών εταιριών.

(Άρθρο 12 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Υποπεριπτώση υπ' τετραρτου εδαφίου περίπτωσης β' παραγράφου 2 άρθρου 5 ν.δ. 3323/1955.

iii. Των εντεταλμένων συμβούλων, διοικητών ανώνυμων εταιριών και προέδρων των διοικητικών συμβούλων τους, μεριζόμενη ισομερώς μεταξύ τους.

(Άρθρο 12 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 12 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 12 παράγραφος 7 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 4 άρθρου 5 ν.δ. 3323/1955.

Α. Το ετήσιο συνολικό ποσό τεκμαρτής διαβίωσης που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να αμφισβηθεί από τα αφορολογύμενα:

α) Όταν έγινε λανθασμένος υπολογισμός της τεκμαρτής δαπάνης.

β) Όταν η πραγματική δαπάνη του φορολογούμενου και των μελών που τον βαρύνουν είναι μικρότερη από την τεκμαρτή δαπάνη, όπως αποδεικνύεται από τον υπόχρεο σε βάση πραγματικά περιστατικά.

Η επικλήση των περιστατικών αυτών μπορεί να είναι μόνο από τους υπόχρεους οι οποίοι:

αα) Υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους στις ένοπλες δυνάμεις.

ββ) Είναι φυλακισμένοι.

γγ) Νοσηλεύονται σε νοσοκομείο ή κλινική.

δδ) Μετοικούν μόνιμα στην Ελλάδα και οι οποίοι ήσαν μετανάστες ή πολιτικοί πρόσφυγες στο εξωτερικό και μετέφεραν επιβατικό αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσης για το οποίο κατέβαλαν κατά την εισαγωγή του μειωμένου δασμού. Οι υπόχρεοι αυτοί μπορούν να επικαλούνται το περιστατικό αυτό για τρία (3) έτη από το έτος του εκτελωνισμού του αυτοκινήτου.

εε) Είναι άνεργοι και για το χρονικό διάστημα που δικαιούνται βοηθημάτος ανεργίας.

στ) Συγκατοικουν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης γιατί αποδεικνύεται ότι στις δαπάνες συμβάλλουν οι συγγενείς αυτοί οι οποίοι πραγματοποιούν εισόδημα από εμφανείς πηγές.

ζζ) Είναι ορφανοί ανήλικοι οι οποίοι έχουν στην κυριότητά τους επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης από κληρονομία του πατέρα ή της μητέρας τους.

ηη) Όσαι προσκομίζουν στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι από γεγονότα ανώτερης βίας πραγματοποιήσαν δαπάνη μικρότερη από την τεκμαρτή.

Στην περίπτωση λανθασμένου υπολογισμού της τεκμαρτής δαπάνης, ο οικονομικός έφορος προβαίνει στη διάρθρωση του λάθους.

Όταν συντρέχει μια ή περισσότερες από τις υποπεριπτώσεις αυτής της παραγράφου, ο φορολογούμενος υποχρεούτων να υποβάλει μαζί με τη δήλωσή του και τα αναγκαία δικιολογητικά για την απόδειξη των ισχυρισμών του. Ο προιστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ελέγχει την ακρίβεια των ισχυρισμών από τα αποδεικτικά στοιχεία του φορολογούμενου και μειώνει ανάλογα την ετήσια τεκμαρτή δαπάνη στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία.

(Άρθρο 12 παράγραφος 8 νομοσχεδίου)

Περίπτωση α' παραγράφου 5 άρθρου 5 ν.δ. 3323/1955.

α) Αγορά αυτοκινήτων, δίτροχων ή τρίτροχων αυτοκινούμενων οχημάτων, πλοιών αναψυχής ή λοιπών ακαφών αναψυχής και αεροσκαφών. Εξαιρούνται όσα απο-

τελούν το άμεσο αντικείμενο εμπορικής δραστηριότητας και τα αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης.

(Άρθρο 12 παράγραφοι 9 και 12 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο περίπτωσης β' παραγράφου 5 άρθρου 5 ν.δ. 3323/1955.

Εξαιρείται η αγορά ομολόγων του Δημοσίου ή τίτλων εταιριών στις οποίες μετέχει το Δημόσιο κατά ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%), καθώς και η αγορά μετοχών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο ή μετοχών που έχει εγκριθεί η εισαγωγή τους σε αυτό, ύστερα από έγκριση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, καθώς και κάθε άλλου τίτλου που είναι διαπραγματεύσιμος στο Χρηματιστήριο.

(Άρθρο 12 παράγραφος 10 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 12 παράγραφος 11 νομοσχεδίου)

Τελευταίο εδάφιο παραγράφου 5 άρθρου 5 ν.δ. 3323/1955.

'Οσοι δεν αναγράφουν στη δήλωση την αγορά ή ανέγερση των ακινήτων υπόκεινται στις κυρώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 73α.

(Άρθρο 12 παράγραφος 12 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 6 άρθρου 5 ν.δ. 3323/1955.

Το τεκμήριο προσδιορισμού της επήσιας δαπάνης δεν εφαρμόζεται:

α) ('Έχει καταργηθεί').

β) Προκειμένου για τεκμαρτή δαπάνη η οποία προκύπτει βάσει επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης αναπτήρου, το οποίο απαλλάσσεται από τα τέλη κυκλοφορίας.

γ) Προκειμένου για αλλοδαπά προσωπικό που δε διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα ή ημεδαπό προσωπικό που διαμένει μόνιμα στο εξωτερικό και απασχολούνται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις που υπάγονται στις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ Α' 132), του α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ Α' 82) και του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (ΦΕΚ Α' 77), για το ποσό της επήσιας τεκμαρτής δαπάνης, η οποία προκύπτει βάσει του επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης ή του ενοικίου.

δ) ('Έχει ήδη καταργηθεί')

ε) ('Έχει ήδη καταργηθεί').

στ) Προκειμένου για τη δαπάνη, που καταβάλλεται για την αγορά κτηματικών ομολόγων του Δημοσίου, για την αγορά δημόσιων κτημάτων, εφόσον αυτά εκποιούνται σε δημόσιο πλειστηριασμό από την Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου, καθώς και για την αγορά δημόσιων εκτάσεων κατά τις διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 1947/1971 (ΦΕΚ 70Α').

ζ) ('Έχει ήδη καταργηθεί').

(Άρθρο 12 παράγραφος 13 νομοσχεδίου)

Υποπερίπτωση ββ' περίπτωσης δ' παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν.δ. 3323/1955.

ββ) που είχαν διαμείνει τουλάχιστον επί τρία (3) έτη στην αλλοδαπή και η δαπάνη για την απόκτηση του περιουσιακού στοιχείου γίνεται μέσα σε πέντε (5) χρόνια από τη μόνιμη μετοίκεσια τους στην Ελλάδα.

(Άρθρο 12 παράγραφος 14 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 12 παράγραφος 15 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 11 άρθρου 5 ν.δ. 3323/1955.

11. Σε περίπτωση ανακριβούς αναγραφής στοιχείων σχετικών με τον προσδιορισμό της τεκμαρτής δαπάνης και με τον περιορισμό ή την κάλυψη αυτής, το ποσό της τεκμαρτής δαπάνης ή αυτό που αναφέρεται στον περιορισμό αυτής και αφορά το ανακριβές στοιχείο προσαρτάνεται ή μειώνεται, κατά περίπτωση, κατά ποσοστά πενήντα το εκατό (50%).

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
Ι ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ**

(Άρθρο 13 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 13 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Υποπερίπτωση εε' περίπτωσης ψ' παραγράφου 6 άρθρου 8 ν.δ. 3323/1955.

εε') τα έξοδα νοσοκομειακής περίθαλψης των τέκνων που είναι άγαμα ή διοισυγένενα ή τελούν σε κατάσταση χρείας, εφόσον το επήσιο φορολογούμενο και απαλλασσόμενο εισόδημά τους δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000) δραχμών που πάσχουν από ανιάτο νόσημα, καθώς επίσης και με τις ίδιες προυποθέσεις η δαπάνη για την περίθαλψη με οποιοδήποτε τρόπο των τυφλών, κωφαλάλων ή διανοητικά καθυστερημένων τέκνων του φορολογούμενου, όπως και η δοπάνη αυτών για δίδακτρα ή τροφεία που καταβάλλονται για αυτά τα τέκνα σε ειδικές για την πάθησή τους σχολές ή θεραπευτήρια.

(Άρθρο 13 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Πέμπτο και έβδομο εδάφιο περίπτωσης ιγ' παραγράφου 6 άρθρου 8 ν.δ. 3323/1955.

εδάφιο 5. Σε όλες τις παραπόνω περιπτώσεις, αν το ποσό της δωρεάς υπερβαίνει το συνολικό επήσιο πραγματικό εισόδημα του δωρητή, το υπόλοιπο που απομένει μεταφέρεται διαδοχικώς, κατά το ποσό που απομένει κάθε φορά, στα επόμενα πέντε (5) οικονομικά έτη, αθροιζόμενο με τα χρηματικά ποσά τυχόν άλλων χορηγιών σε αυτά τα έτη με τον περιορισμό που αναφέρεται στο πέμπτο εδάφιο του παρόντος.

εδάφιο 7. Αν το ποσό αυτής της χορηγίας υπερβαίνει το 15% του επήσιου συνολικού πραγματικού εισοδήματος του χορηγού, το υπόλοιπο που απομένει μεταφέρεται διαδοχικώς κατά το ποσό που απομένει κάθε φορά, στα επόμενα τρία οικονομικά έτη, αθροιζόμενο με τα χρηματικά ποσά τυχόν άλλων χορηγιών σε αυτά τα έτη με τον περιορισμό που αναφέρεται στο πέμπτο εδάφιο του παρόντος.

Τέταρτο εδάφιο προστίθεται μετά το τρίτο. Νέα διάταξη.

(Άρθρο 13 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Περίπτωση ιδ' παραγράφου 6 άρθρου 8 ν.δ. 3323/1955.

ιδ) Το ποσό των δεδουλευμένων, μέσα στην κρίση περιόδο, τόκων, που καταβάλλονται από το φορολογούμενο κατά τη διάρκεια της για:

αα) στεγαστικό δάνειο που έχουν χορηγηθεί στο φορολογούμενο με υποθηκή η με προσμείωση από τράπεζες, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανειών, τα Ταχυδρομικά Ταμεία πιστωτικούς οργανισμούς, εφόσον οφείλονται από αυτόν και η υποθηκή

η προσπειωση έχει εγγραφεί σε ακίνητο του ή του άλλου συζύγου ή των τέκνων τους που τους βαρύνουν.

ββ) χρέη προς το Δημόσιο από φόρο κληρονομιάς, δωρεάς και γονικής παροχής που οφείλονται από αυτόν.

γγ) προκαταβολές που χορηγούνται από τα Ταμεία Αλληλοβοθείας Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν.δ. 398/1974 (ΦΕΚ Α' 116) για απόκτηση στέγης από τους βοηθηματούχους.

Το αφαρούμενο συνολικό ποσό για τους τόκους, που καταβάλλονται από το φορολογούμενο, δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να είναι ανώτερο από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του συνολικού οικογενειακού εισοδήματος, που δηλώνεται με την εμπρόθεσμη αρχική δήλωση του υποχρέου. Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει για τόκους δανείων για απόκτηση πρώτης κατοικίας. Το ποσό αυτής της δαπάνης δεν πρέπει να εκπεσθεί με βάση άλλη διάταξη του παρόντος.

(Άρθρο 13 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 13 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 10 άρθρου 8 ν.δ. 3323/1955.

·10. Όταν ο ένας από τους συζύγους δεν έχει εισόδημα φορολογούμενο ή αυτό που έχει είναι κατώτερο από τα ποσά των δαπανών της περίπτωσης ως της παραγράφου 6, και της παραγράφου 7, που αφορούν αυτόν προσωπικά και τα πρόσωπα που τον βαρύνουν, τότε ολόκληρο το ποσό των δαπανών ή η διαφορά προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου. Όταν το σύνολο των δαπανών του ενός συζύγου είναι ανώτερο από το φορολογούμενο εισόδημά του, τότε η διαφορά που προκύπτει και μέχρι το θέρισμα των δαπανών της περίπτωσης ως της παραγράφου 6 και της παραγράφου 7, προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου·.

(Άρθρο 13 παράγραφος 7 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 13 παράγραφος 8 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο περίπτωσης δ' παραγράφου 3 άρθρου 40 ν.δ. 3323/1955.

Ο φόρος υπολογίζεται με βάση την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 9, στο καθαρό ποσό της αποζημίωσης και παρακρατείται κατά την πληρωμή της στο δικαιούχο.

(Άρθρο 14 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 1 και 2 άρθρου 9 ν.δ. 3323/1955.

·1. Το εισόδημα που απομένει μετά την αφάρεση των ποσών των μειώσεων και των δαπανών από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου υποβάλλεται σε φόρο με βάση την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο	Φορ/κος	Φόρος	Σύνολο	
εισοδ/τος	συντελ.	κλιμακίου	εισόδηματος	φόρου
1.000.000	0	0	1.000.000	0
1.500.000	5	75.000	2.500.000	75.000
1.500.000	15	225.000	4.000.000	300.000
3.000.000	30	900.000	7.000.000	1.200.000
Υπερβάλλον	40			

2. Για το φορολογουμένο που αποκτά εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και τον βαρύνουν τέκνα το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την πιο πάνω κλίμακα σε αυτό το εισόδημα μειώνεται ως εξής:

α) για το φορολογουμένο που είναι έγγαμος ή άγαμος ή χήρας ή διαζευγμένος στον οποίο έχει ανατεθεί επιπλέον τέκνων, ως το ακόλουθα ποσά:

αα) είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές για κάθε ένα τέκνο του όταν έχει μέχρι δύο τέκνα που τον βαρύνουν.

ββ) τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές για κάθε ένα τέκνο του όταν έχει τρία τέκνα που τον βαρύνουν.

γγ) σαράντα χιλιάδες (40.000) δραχμές για κάθε ένα τέκνο του, όταν έχει τέσσερα τέκνα κι πάνω που τον βαρύνουν.

Αν ο φορολογούμενος αποκτά εισόδηματα και από άλλες κατηγορίες, τα πιο πάνω ποσά μειώσης του φόρου υπολογίζονται μόνο στο ποσό του φόρου που αντιστοχεί επιφεροτικώς στο ποσό του καθαρού εισόδηματος από μισθωτές υπηρεσίες.

Για το φορολογούμενο που αποκτά εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, εφόσον αυτός προσφέρει υπηρεσίες ή κατοικεί για εννέα (9) τουλάχιστον μήνες μέσα στο έτος που απέκτησε το εισόδημα αυτό στους νομούς Ξάνθης, Ροδόπης, Έβρου, Λέσβου, Χίου, Σάμου και Δωδεκανήσου, καθώς και σε περιοχή των νομών Θεσπρωτίας, Ιωαννίνων, Καστοριάς, Φλώρινας, Πέλλης, Κιλκίς, Σερρών, και Δράμας, η οποία περιλαμβάνεται σε ζώνη βάθους είκοσι (20) χιλιομέτρων από τη μεθοριακή γραμμή τα ως άνω ποσά μειώσεως του φόρου προσαυξάνονται σε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές για κάθε ένα τέκνο που βαρύνει το φορολογούμενο.

Αν από την αφαίρεση αυτών των ποσών προκύπτει πιστωτικό υπόλοιπο, αυτό δεν επιστρέφεται ούτε συμψηφίζεται με την οφειλή από τυχόν άλλα εισόδηματα του υποχρέου ούτε μεταφέρεται για να συμψηφιστεί με την οφειλή που προκύπτει στα εισόδηματα του άλλου συζύγου.

Το ποσό που απομένει ύστερα από τις ανωτέρω μειώσεις, εποτελεί το φόρο που αναλογεί στο συνολικό κεθαρό εισόδημα του φορολογουμένου·.

(Άρθρο 14 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 14 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Περιπτώσεις α' και β' πρώτου εδαφίου παραγράφου 4 άρθρου 9 ν.δ. 3323/1955.

α) στις αμοιβές που καταβάλλονται από τον εργοδότη σε ένον νόμσημα, με αναλογικό συντελεστή πέντε τα εκατό (5%).

β) στις αμοιβές που καταβάλλονται από τον εργοδότη σε δραχμές, με αναλογικό συντελεστή τρία τα εκατό (3%).

(Άρθρο 14 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 14 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 14 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)

Δεύτερο και τρίτο εδάφια παραγράφου 6 άρθρου 59 ν.δ. 3323/1955.

Στην περίπτωση των δεν επιτεύχθηκε διοικητική επιλογή της διαφοράς και υσκήθηκε από το νομικό πρό-

σωπο ή την ένωση προσώπων εμπρόθεσμη προσφυγή κατά της πράξης που εκδόθηκε με βάση το άρθρο 16α, το ποσοστό αυτό βεβαιώνεται στο όνομα των μελών της ομόρρυθμης, ετερόρυθμης και περιορισμένης ευθύνης εταιρίας, της κοινοπραξίας, κοινωνίας και αστικής εταιρίας κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Για τον προσδιορισμό του αμφισβητούμενου φόρου, λαμβάνονται υπόψη τα καθαρά κέρδη ή οι ζημιές του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων που καθορίζονται με την πράξη του προισταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και αναλογούν σε κάθε μέλος.

(Άρθρο 15 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 15 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 15 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 16 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Τρίτο εδάφιον περίπτωσης γ' παραγράφου 1 άρθρου 16α ν.δ. 3323/1955.

Τα ποσοστά αυτά δεν ισχύουν για τις εταιρίες του άρθρου 13 του ν. 718/1977 (ΦΕΚ 304 Α'), και της παραγράφου 7 του άρθρου 7 του ν. 1963/1991 (ΦΕΚ 138 Α').

(Άρθρο 16 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 12 άρθρου 16α ν.δ. 3323/1955.

12. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 5 αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται για υπόχρεους, που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 3, οι οποίοι εκμεταλλεύονται ένα αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης.

(Άρθρο 16 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 16 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Τελευταίο εδάφιο περίπτωσης γ' παραγράφου 1 άρθρου 16α ν.δ. 3323/1955.

Η επιλογή αυτή δηλώνεται με την οικεία αρχική εμπρόθεσμη δηλωση της εταιρίας και δεν ανακαλείται.

(Άρθρο 16 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 17 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο περίπτωσης β παραγράφου 1 άρθρου 35 ν.δ. 3323/1955.

Ειδικά, οι δαπάνες ουντηρησης, λειτουργίας, επι-σκευής, κυκλοφορίας και αποσβεσεων των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως με κυλινδρισμό κινητήρα μέχρι δύο χιλιόδες (2.000) κυβικά εκατοστά, που έχουν στην κυριοτητά τους οι επιχειρήσεις ή που έχουν μισθωμένα από τρίτους, εκπιπτουν μέχρι ογδόντα τοις εκατό (80%) του συνολικού ύψους αυτών. Εφόσον χρηματοποιούνται για τις ανάγκες της επιχείρησης.

(Άρθρο 17 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Περίπτωσης Θ' παραγράφου 1 του άρθρου 35 ν.δ. 3323/1955.

Θ) Τα ποσά των προβλέψεων για απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων. Το ποσό της πρόβλεψης αυτής υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επι της αναγραφόμενης στα τιμολόγια πώλησης ή παροχής υπηρεσιών αξίας, μετά την αφαίρεση των επιστροφών ή εκπτώσεων, βάσει των τηρουμένων βιβλίων. Το ποσό αυτό για κάθε διαχειριστική χρήση δεν μπορεί να υπερβεί το πενήντα τοις εκατό (50%) του συνολικού χρεωστικού υπολοίπου του λογαριασμού "πελάται", όπως αυτό εμφανίζεται στην απογραφή τέλους χρήσης.

Στον υπολογισμό του ποσοστού 1% δεν περιλαμβάνεται η αξία των πωλήσεων ή παροχής υπηρεσιών προς το Δημόσιο ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Η έκπτωση της δαπάνης αυτής εμφανίζεται στα βιβλία της επιχείρησης σε ειδικό λογαριασμό "Προβλέψεις για απόσβεση επισφαλών αποιήσεων".

Πέραν της πιο πάνω σχηματιζόμενης πρόβλεψης, ουδέν άλλο ποσό αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα για απόσβεση επισφαλών αποιήσεων.

(Άρθρο 17 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο παραγράφου 2 άρθρου 35 ν.δ. 3323/1955.

Σε ακαθάριστα έσοδα μέχρι δύο (2) δισεκατομμύρια δραχμές, ποσοστό έκπτωσης τρισ τοις εκατό (3%), σε ακαθάριστα έσοδα από δύο (2) δισεκατομμύρια και μέχρι πέντε (5) δισεκατομμύρια δραχμές, ποσοστό έκπτωσης δύο τοις εκατό (2%) και σε ακαθάριστα έσοδα δύο των πέντε (5) δισεκατομμυρίων δραχμών, ποσοστό έκπτωσης ένα τοις εκατό (1%).

(Άρθρο 18 νομοσχεδίου)

Όγδοο και έννατο εδάφιο παραγράφου 1 άρθρου 36α ν.δ. 3323/1955.

Η αντικεφενική αξία ή η πραγματική, κατά περίπτωση, των αυτοτελών οικοδομών, διαμερισμάτων, καταστημάτων, γραφείων αποθηκών, και λοιπών χώρων που περιέχονται κατά το χρόνο της διάλυσης στο μέλλον της ομόρρυθμης, ετερόρυθμης και περιορισμένης ευθύνης εταιρίας ή κοινοπραξίας ή κοινωνίας ή αστικής εταιρίας κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Θεωρείται ως ακαθαριστό έσοδο της εταιρίας η κοινοπραξίας ή κοινωνίας κατά το χρόνο της διάλυσης αυτής. Το καθαρό κέρδος που προκύπτει με βάση τα έσοδα αυτά φορολογείται στο όνομα των εταιρίων ή μελών της κοινοπραξίας ή κοινωνίας και κατά το υπόλοιπο στο αμέσως επόμενο έτος.

(Άρθρο 19 παραγραφος 1 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο παραγράφου 1 άρθρου 29 ν.δ. 3323/1955.

Ομοίως, δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου στα διανεμόμενα κέρδη από πμεδαπά αμιθεία κεφάλαια και σπό Εταιρίες Επενδύσεων Χαρτοφυλακίου.

(Άρθρο 19 παραγραφος 2 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 19 παραγραφος 3 νομοσχεδίου)

Περίπτωση α' παραγραφου 5 άρθρου 29 ν.δ. 3323/1955

α) Για τα εισοδήματα των περιπτώσεων α', β' και γ' της προηγουμένης παραγράφου, η ημεδαπή ονώνυμη εταιφία που τα καταβάλλει.

(Άρθρο 19 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 19 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Πρώτο εδάφιο περίπτωσης β' παραγράφου 1 άρθρου 37α ν.δ. 3323/1955.

β) Στα εισοδήματα εργοληπτών κατασκευής κάθε είδους τεχνικών έργων και ενοικιαστών δημόσιων, δημοτικών, κοινοτικών ή λιμενικών προσόδων με συντελεστή δύο τα εκατό (2%) που υπολογίζεται στην αξία του κατασκευαζόμενου έργου ή του μισθώματος.

(Άρθρο 19 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 19 παράγραφος 7 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη (Διάταξη ισχύος).

(Άρθρο 19 παράγραφος 8 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 19 παράγραφος 9 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 5 άρθρου 37α ν.δ. 3323/1955.

5. Όσοι παρακρατούν φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων β', γ', δ' και στη της παραγράφου 1 και της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου, υποχρεούνται να αποδίδουν αυτόν με σχετική δηλωση, που πρέπει να υποβάλλουν μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επομένου από την παρακράτηση μήνα, στη δημόσια οικονομική υπηρεσία, στην περιφέρεια της οποίας έγινε η καταβολή των ποσών για τα οποία παρακρατηθήκε ο φόρος, ο οποίος αποδίδεται εφάπαξ με την υποβολή της οικείας δηλωσης.

(Άρθρο 19 παράγραφος 10 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 20 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Πρώτο εδάφιο και περιπτώσεις αυτού α' έως και ε' παραγράφου 5 άρθρου 46 ν.δ. 3323/1955.

5. Κατεξαίρεση, για αμοιβές αρχιτεκτόνων και μηχανικών για την σύνταξη μελετών και σχεδίων οικοδομικών και λοιπών τεχνικών έργων, την επιβλεψη της εκτελεστής τους, την διεύθυνση εκτέλεσης (διοίκηση του έργου) και την ενέργεια πραγματογνωμοσυνών και διαιτησών σχετικών με αυτά τα έργα, το καθαρό εισόδημα εξευρίσκεται με τη χρήση συντελεστή στις ακαθάριστες αμοιβές του, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι πάστης φύσεως τόκοι υπερημερίας λόγω καθυστέρησης στην καταβολή των πιο πάνω αμοιβών, ως εξής:

α) Τριάντα πέντε τα εκατό (35%) για μελέτη-επιβλεψη κτηριακών έργων.

β) Δεκαεπτά τα εκατό (17%) για μελέτη-επιβλεψη χωροταξικών, πολεοδομικών, συγκονωνιακών, μδρουλικών έργων και για ακαθάριστες αμοιβές από διεύθυνση εκτέλεσης έργου.

γ) Είκοσι ένα τα εκατό (21%) για μελέτη-επιβλεψη ηλεκτρομηχανολογικών εργών.

δ) Δεκατρία τα εκατό (13%) για μελέτη-επιβλεψη τοπογραφικών έργων.

ε) Πενήντα πέντε τα εκατό (55%) για ακαθάριστες αμοιβές αρχιτεκτόνων και μηχανικών που προσφέρουν ανεξάρτητες υπηρεσίες σε οργανωμένα γραφεία και για την ενέργεια πραγματογνωμοσυνών και διαιτησιών σχετικών με αυτά τα έργα.

(Άρθρο 20 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 21 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο άρθρου 1 της Ε' 3789/128/15.3.1988 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 22 του ν. 1796/1988 (ΦΕΚ Α' 152).

Δεν επιβάλλεται έκτακτη εισφορά στα κέρδη των επιχειρήσεων που προέρχονται από εξαγωγική δραστηριότητα.

(Άρθρο 21 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 21 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη.

(Άρθρο 22 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Δεύτερο και επόμενα εδάφια παραγράφου 1 άρθρου 5 του Ζ' ψηφίσματος του έτους 1975 (ΦΕΚ Α' 23) της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής.

β) Το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν.δ. 3323/1955 στο κατά τις διατάξεις του άρθρου 8 του ίδιου νομοθετήματος συνολικό αφορολόγητο ποσό του Βουλευτή, μεώνει το άθροισμα των ποσών του φόρου, που προκύπτουν με βάση την ίδια κλίμακα: α) στο μέρος της Βουλευτικής αποζημιώσης, που, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου, υπόκειται σε αυτοτελή φορολογία και β) στο τυχόν λαοπό συνολικό καθαρό εισόδημα του δικαιούχου, το οποίο φορολογείται με τις γενικές διατάξεις.

Στην περίπτωση των εγγάμων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των τελευταίων εδαφίων των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 8 του ν.δ. 3323/1955, που προβλέπουν την προσήκη αφορολόγητων ποσών του ενός συζύγου στο αφορολόγητο ποσό του άλλου συζύγου, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

Για τις συγκρίσεις μεταξύ αφορολόγητων ποσών και φορολογούμενου εισοδήματος που προβλέπονται στις παραγράφους αυτές, ως φορολογούμενο εισόδημα του Βουλευτή θεωρείται το άθροισμα του τμήματος της βουλευτικής αποζημιώσης που υπόκειται σε φόρο αυτοτελώς και το σύνολο των τυχόν άλλων εισοδημάτων του που φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις.

Κατά τον επιμερισμό του συνολικού αφορολόγητου ποσού, σύμφωνα με την παραγράφο 6 του άρθρου 8 του ν.δ. 3323/1955, ως φορολογούμενο εισόδημα του Βουλευτή θεωρείται το άθροισμα του τμήματος της βουλευτικής αποζημιώσης που υπόκειται σε φόρο αυτοτελώς και το σύνολο των τυχόν άλλων εισοδημάτων του που φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις.

(Άρθρο 22 παράγραφοι 2 και 6 νομοσχεδίου)

Νέες διατάξεις.

II. ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Άρθρο 23

Ρυθμίσεις στη φορολογία εισοδήματος νομικών προσώπων

(Άρθρο 23 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 1 άρθρου 10 ν.δ. 3843/1958.

1. Ο φόρος υπολογίζεται στο συνολικό φορολογητέο εισόδημα του υπόχρεου νομικού προσώπου με συντελεστή τριάντα πέντε τοις εκατά (35%).

(Άρθρο 23 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 4 άρθρου 8Α ν.δ. 3843/1958.

4. Αφορολόγητα αποθεματικά ανωνύμων εταιρειών, εταιρειών περιορισμένης ευθύνης ή συνεταιρισμών, ανεξάρτητα του χρόνου σχηματισμού τους, διανεμόμενα ή κεφαλαιοποιούμενα οποτεδήποτε, προστίθενται στα φορολογητέα κέρδη του νομικού προσώπου κατά το χρόνο διανομής ή κεφαλαιοποίησης και φορολογούνται με βάση τις διατάξεις του παρόντος, με εξαίρεση τα αφορολόγητα αποθεματικά, για την κεφαλαιοποίηση των οποίων ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1473/1984 (ΦΕΚ 127 Α') και του άρθρου 101 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α').

Τα ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση διανομής ή κεφαλαιοποίησης αφορολογήτων αποθεματικών που έχουν σχηματίσει μέχρι το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, με εξαίρεση τα σχηματισθέντα βάσει αναπτυξιακών νόμων αποθεματικά.

(Άρθρο 23 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Τέταρτο εδάφιο παραγράφου 5 άρθρου 8Α ν.δ. 3843/1958.

"Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής καθώς και της προηγούμενης παραγράφου 4 του παρόντος, έχουν ανάλογη εφαρμογή και επι των επιχειρήσεων της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου αυτού, σε περίπτωση πιστωσης του κεντρικού καταστήματος ή αναληψης ή εξανωγής στο εξωτερικό κερδών ή αποθεματικών, που δεν έχουν φορολογηθεί στο όνομα του νομικού προσώπου ή έχουν φορολογηθεί κατ' ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, ανεξάρτητα του χρόνου σχηματισμού τους".

(Άρθρο 23 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Νέες διατάξεις

(Άρθρο 23 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Τελευταίο εδάφιο παραγράφου 2 άρθρου 10 ν.δ. 3843/1958.

Η επιλογή αυτή δηλώνεται με την οικεία αρχική εμπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος της εταιρείας και δεν ανακαλείται.

(Άρθρο 23 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο παραγράφου 2 άρθρου 13 ν.δ. 3843/1958.

Σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής της συνολικής οφελής, δεν παρέχεται καμία έκπτωση.

(Άρθρο 23 παράγραφος 7 νομοσχεδίου)

Δεύτερο εδάφιο παραγράφου 2 άρθρου 15 ν.δ. 3843/1958.

Εξαιρετικά, αν ο δικαιούχος του εισοδήματος από κινητές αξίες, εκτός μερισμάτων και τόκων από μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους, που προέρχονται από τα διανεμόμενα κέρδη ημεδαπής ανώνυμης εταιρείας, είναι πρόσωπο από τα αναφερόμενα στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3, το οποίο δημιών δεν έχει μόνη εγκατάσταση στην Ελλάδα, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε τριάντα πέντε τοις εκατά (35%) στο εισόδημα αυτό και ο αλλοδαπός δικαιούχος δεν υποχρεούται στην υποβολή της ετήσιας φορολογικής δήλωσης για το πιο πάνω εισόδημα.

(Άρθρο 23 παράγραφος 8 νομοσχεδίου)

Περιπτώσεις α', β' και γ' παραγράφου 5 άρθρου 15 ν.δ. 3843/1958.

α) Τρία και μισό τοις εκατό (3.5%) στη συνολική ακαθάριστη αξία των έργων του Δημοσίου, δήμων και κοινοτήτων, δημόσιων επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων, οργανισμών ή επιχειρήσεων κοινής αφέλειας και νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου γενικά, ανεξάρτητα αν τα έργα εκτελούνται με υλικά του εργολήπτη ή όχι.

β) Τέσσερα και είκοσι τοις εκατό (4.20%) στη συνολική ακαθάριστη αξία των ιδιωτικών έργων, γενικά.

γ) Οκτώ και εβδομήντα πέντε τοις εκατό (8.75%) στη συνολική ακαθάριστη αξία των έργων χωρίς την αξία των υλικών για έργα που αναφέρονται στην πιο πάνω περίπτωση β', για τα οποία ο εργολήπτης δεν χρησιμοποιεί δικά του υλικά.

(Άρθρο 23 παράγραφος 9 του νομοσχεδίου)

Νέες διατάξεις

(Άρθρο 23 παράγραφος 10 του νομοσχεδίου)

Παράγραφος 7 άρθρου 8 ν.δ. 3843/1958

7. Προς εξεύρεσιν του φορολογητέου εισοδήματος εφαρμοζούνται κατ' αναλογίαν αι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του υπ' αριθμ. 3323/1955 Ν. Διατάγματος, ως τούτο ετροποποιηθή και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, επι του εξωλογιστικού δε προσδιορισμού των εξ εμπορικών εν γένει επιχειρήσεων κέρδους αι διατάξεις του άρθρου 36 του αυτού ως άνω Ν. Διατάγματος.

(Άρθρο 23 παράγραφος 11 νομοσχεδίου)

Νέες διατάξεις

(Άρθρο 23 παραγράφος 12 νομοσχεδίου)

Παραγραφος 2 άρθρου 11 ν.δ. 3843/1958

2. Τα δεύτερο και τρίτο εδάφια και η περίπτωση ζ της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 3323/1955 εφαρμοζούνται ανάλογα και στα νομικά πρόσωπα παραγράφου 1 του άρθρου 3 του παρόντος.

(Άρθρο 23 παραγραφος 13 νομοσχεδίου)

Παραγραφος 5 άρθρου 43 ν. 2065/1992

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 10, 11 και 12 του άρθρου 29 του ν.δ. 3323/1955 και της παραγράφου 1

του άρθρου 15 του ν.δ. 3843/1956 εξακολουθούν να ισχύουν για την εφαρμογή των προβλεπομένων από τις παραγράφους 1 έως και 4 του παρόντος άρθρου.

(Άρθρο 23 παράγραφος 14 νομοσχεδίου)

Άρθρο 16 ν. 1969/1991

1. Τα εισπραττόμενα από τους μετόχους της εταιρίας επενδύσεων χαρτοφυλακίου μερίσματα απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος.

2. Οι εταιρείες επενδύσεων χαρτοφυλακίου απαλλάσσονται παντός φόρου, τέλους, χαρτοσήμου, εισφοράς, δικαιώματος ή οποιαδήποτε άλλης επιβαρύνσεως, υπέρ του Δημοσίου ή τρίτου, επί του αρχικού κεφαλαίου τους και επί των αυξήσεων αυτού, καθώς και επί του συνολικού εισοδήματός τους, διανεμομένου ή μη, με εξαίρεση το φόρο συγκεντρώσεως κεφαλαίου και το φόρο προστιθέμενης αξίας.

Κατά την εισπραξη τόκων από εταιρείες επενδύσεων χαρτοφυλακίου, διενεργείται από τον καταβάλλοντα παρακράτηση φάρου εισοδήματος σύμφωνα με τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση από το άρθρο 21 του ν. 1921/1991 και το άρθρο 29 του ν.δ. 3323/1955.

Με την παρακράτηση αυτήν επέρχεται εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων για το εισόδημα αυτό.

3. Οι πράξεις συστάσεως, το καταστατικό των εταιρίων επενδύσεων χαρτοφυλακίου, οι εκδιδόμενες υπ' αυτών μετοχές και οι πράξεις μεταβιβάσεως τούτων εν ζωή εξ οιασδήποτε αιτίας ή αιτία θανάτου, απαλλάσσονται παντός φόρου, τέλους, χαρτοσήμου, εισφοράς, δικαιώματος ή οιασδήποτε άλλης επιβαρύνσεως υπέρ του Δημοσίου ή τρίτου, εξαιρουμένων των φόρων συγκεντρώσεως κεφαλαίου και προστιθέμενης αξίας και της νόμιμης προμήθειας του χρηματοπιστή.

(Άρθρο 23 παράγραφος 15 νομοσχεδίου)

Άρθρο 18 ν. 1969/1991

1. Η πράξη συστάσεως αμοιβαίου κεφαλαίου και η διάθεση, εξαγορά και μεταβίβαση εν ζωή ή αιτία θανάτου μεριδίων, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εισφορά. δικαίωμα ή οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση, υπέρ του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου και γενικών τρίτων.

2. Κατά την εισπραξη τόκων επ' ονόματι και για λογαριασμό του αμοιβαίου κεφαλαίου διενεργείται από τον καταβάλλοντα παρακράτηση φάρου εισοδήματος σύμφωνα με τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση από το άρθρο 21 του ν. 1921/1991 και το άρθρο 29 του ν.δ. 3323/1955. Με την παρακράτηση αυτήν επέρχεται εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων για το εισόδημα αυτό. Τα λοιπά εισοδήματα που κτώνται οι μεριδιούχοι από το αμοιβαίο κεφάλαιο απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος.

3. Η πρόσθετη αξία που προκύπτει επ' αφελεία των μεριδιούχων από την εξαγορά μεριδίων σε τιμή ανώτερη της τιμής κτήσεως, απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εισφορά. δικαίωμα ή οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου και γενικών τρίτων.

4. Τα κέρδη, που διανέμονται από το αμοιβαίο κεφάλαιο στους μεριδιούχους, απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος.

5. Επί απωλείας τίτλων μεριδίων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 12α του κ.ν. 2190/1920.

6. Οι τίτλοι μεριδίων δύνανται να ενεχυρασθούν για

εξασφάλιση απαιτήσεως σύμφωνα με τους όρους των παραγραφών 1-2 του άρθρου 3 του α.ν. 1818/1951 περί τροποποίησεως και συμπληρωσεως διατάξεων αφορώσαν την ονομαστικοποίησην των μετοχών και το χρηματιστήριον αξιών¹ (ΦΕΚ 149 Α) και των άρθρων 1244 επ. του Αστικού Κώδικα. Η ενεχυραση ισχύει κατά της Α.Ε. Διαχειρίσεως, αφότου αυτή ανακοινωθεί στην τελευταία από τον ενεχυρούχο δανειστή.

(Άρθρο 24 νομοσχεδίου)

Ονομαστικοποίηση μετοχών ανώνυμων εταιριών

Νέες διατάξεις

(Άρθρο 25 νομοσχεδίου)

Εγκατάσταση στην Ελλάδα γραφείων ή υποκαταστήμάτων αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων

Άρθρο 25 ν. 27/1975

1. Γραφείο ή υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων οι οικουδήποτε τύπου ή μορφής, ασχολούμενα αποκλειστικώς με την διαχείρισην, εκμετάλλευσην, ναύλωσιν, ασφάλισην, διακανονισμόν αβαριών, μεσιτείαν αγοραπωλησιών ή ναυπηγήσεων ή ναυλώσεων ή ασφαλίσεων πλοίων υπό Ελληνικην ή ξένην σημαίαν άνω των πεντακοσίων (500) κόρων ολικής χωρητικότητος, εξαιρέσει των επιβατηγών ακτοπλοϊκών πλοίων, ως και με την αντιπροσώπευσην επιχειρήσεων, εχουσών ως αντικείμενον εργασιών τας αυτάς ως άνω δραστηριότητας, δύνανται να εγκαθίστανται εν Ελλάδι δυνάμει αδειάς παρεχομένης δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού και Εμπορικής Ναυτιλίας, δημοσιευμένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Τα ως άνω γραφεία ή υποκαταστήματα, απολαμβάνουν των εν παραγράφῳ 3 του καλύπτουν άρθρου διευκολύνσεων και απαλλαγών, εφ' όσον καλύπτουν & εισαγωγής συναλλάγματος μη υποχρεωτικώς εκχωρητήσου: α) τας εν Ελλάδι επηρίσιας δοπάνας λειτουργίας των δια ισοπόσου τουλάχιστον πεντηκοντά χιλιάδων (50.000) δολλαρίων Η.Π.Α. και β) τας εν Ελλάδι εν γένει πληρωμάς δια λογαριασμόν των ή δια λογαριασμόν τρίτων.

Δι' αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας ρυθμίζονται αι λεπταρέμερεια της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσης παραγράφου.

2. Δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, δημοσιευμένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύνανται να αεδνεται το υπό της προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον κατώτατον όριον εισαγωγής συναλλάγματος δια καλύψιν δαπάνων λειτουργίας γραφείων ή υποκαταστημάτων, εγκατασταθησομένων μετά την έναρξην της ισχύος της αποφάσεως ταύτης.

3. Αι περί αν η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου διευκολύνσεις και απαλλαγαί είναι:

α) Απαλλαγή από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεως υπέρ του Δημοσίου ή οικουδήποτε τρίτου δια το εισόδημα αυτών, το κτώνενον εξ εργασιών ή παροχής υπηρεσιών, περί αν η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου. Ωσαύτως παρέχεται απαλλαγή από του φόρου κύκλου εργασιών, των τελών χαρτοσήμου αντικειμενικώς και οιασδήποτε κρατήσεως ή τέλους υπέρ τρίτου, πλην των ανταποδοτικών, των συμβάσεων, των εισπράξεων και πληρωμών και γενικώς οιωνδήποτε πράξεων διενεργουμένων υπό των ως άνω γραφείων ή υποκαταστημάτων, ή δια λογαριασμόν των αντιπροσω-

πευμένων υπό τούτων επιχειρήσεων, εν τη σακήσει των εργασιών ή εν τη παροχή υπηρεσιών περί ων η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου.

β) Χορηγείται εις το πάσης φύσεως αλλοδαπόν πρωτικόν των επιχειρήσεων τούτων όδεια εργασίας εν Ελλάδι δια χρονικόν διάστημα μέχρι δύο ετών. Η όδεια αυτή δύναται να παρατείνεται ανά διετίαν απεριορίστως και εφ' δύον ισχύει η υπαγωγή των επιχειρήσεων τούτων εις τας διατάξεις του παρόντος άρθρου. Η περι παροχής αδείας εργασίας και παραμονής ή παρατάσεως της ήδη χορηγηθείσης τοιαύτης αδείας αίτησις, δέον να συνοδεύεται και από υπεύθυνον δήλωσιν της επιχειρήσεως διότι ο αιτών αλλοδαπός ανήκει εις το προσωπικόν αυτής και εργάζεται αποκλειστικώς δι' αυτήν.

γ) Επιτρέπεται η ταχυδρόμησης συστημένων επιστολών εις το εξωτερικόν, άνευ προσκομίσεως των εις το Ταχυδρομείον προς έλεγχον, εφ' δύον επὶ του φακέλλου αναγράφεται η επωνυμία του αποστολέως, έχει τεθή η σφραγίς της επιχειρήσεως και η μονογραφή του Διευθυντού του εγκατασταθέντος γραφείου ή υποκαταστήματος.

4. Εις την δια της ως άνω κοινής αποφάσεως παρεχομένην όδειαν εγκαταστάσεως καθορίζονται το είδος των εργασιών ή υπηρεσιών, τας οποίας παρέχει το γραφείον ή υποκατάστημα και οι όροι της εν γένει λειτουργίας αυτού. Το είδος και το ποσόν της εγγυήσεως προς το Δημόσιον διά την συμμόρφωσιν του γραφείου ή υποκαταστήματος προς τους όρους της κοινής Αποφάσεως, καθορίζεται δια κοινών Αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυπλίας, του ποσού της εγγυήσεως μη δυναμένου να είναι κατωτέρου των πέντε χιλιάδων (5.000) δολαρίων Η.Π.Α. ή τους εις δραχμάς ισοτίμου.

5. Η δια της κοινής Αποφάσεως παρεχομένη όδεια εγκαταστάσεως είναι ισχύος πέντε (5) ετών και δεν δύναται να ανεκλήθη προ της παρόδου του χρόνου τούτου αρχομένου από τη δημοσιεύσεως της δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Κατά το αυτό ως άνω χρονικόν διάστημα δεν δύναται να μεταβληθούν οι όροι, υφ' ους παρεχόταν η όδεια εγκαταστάσεως, άνευ συναινέσεως της περι ης η όδεια επιχειρήσεως. Εις περίπτωσιν παραβάσεως όρου τινός της αδείας εγκαταστάσεως των Α.Ν. 89/1957 'περι εγκαταστάσεως εν Ελλάδι αλλοδαπών Εμποροβιομηχανικών Εταιρειών' και 378/1968 'περι συμπληρωσεως του Α.Ν. 89/1957 περι εγκαταστάσεως εν Ελλάδι αλλοδαπών Εμποροβιομηχανικών Εταιρειών', η των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εκ μέρους της επιχειρήσεως περι ης η όδεια, δύναται αυτή να ανοικλήται δια κοινής Αποφάσεως των εκδόντων τούτην Υπουργών, αιρούμένων εν προκειμένω, των εν τη περιπτώσει α' της παραγράφου 3 απαλλαγών αφ' ης ετελέσθη η παράβασις.

6. Πάσο διαφορά ανακύπτουσα μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της αλλοδαπής επιχειρήσεως, αναγομένη εις την ερμηνείαν ή εις κενά της ως άνω κοινής Αποφάσεως η την ανακλησιν της αδείας εγκαταστάσεως, περι της οποίας η προηγουμένη παράγραφος, λύεται αποκλειστικώς δια διαιτησίας ενώπιον δύο διαιτητών, εξ αυτού ο εις ορίζεται υπό του Ελληνικού Δημοσίου, ο δε έτερος υπό της αλλοδαπής επιχειρήσεως. Ως διαιτητής του Ελληνικού Δημοσίου ορίζεται υπό της Ολομελείας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Σύμβουλος ή Παρέδρος αυτού. Εις την περίπτωσιν το έτερον των ανωτέρω μερών προσκαλούμενον υπό του επισπεύδοντος την διενέργειαν της διαιτησίας ήθελε βοαδύνει πέρον των τριάκοντα (30) ημερών από της προς τούτο κοινοποίησεως της προς διαιτησίαν αιτήσεως να προβῇ εις διορισμόν διαιτητού, ούτος διορίζεται υπό του Ναυτικού Επιψελητηρίου Ελλάδος, αιτήσει του επισπεύδο-

ντος. Η προς το Δημόσιον πρόσκλησις προς διαιτησίαν υποβάλλεται εις το Υπουργείον Εμπορικής Ναυτιλίας μη απαιτούμενης της κοινοποίησεως ταύτης εις έτερα Υπουργεία.

Εν περιπτώσει διαφωνίας των διαιτητών, ορίζεται υπό τούτων επιδιαιτητής και εν διαφωνία των διαιτητών, ως προς το πρόσωπον του επιδιαιτητού, ούτος ορίζεται επὶ τη αιτήσει οιουδήποτε εκ των ενδιαφερομένων μερών υπό του Προέδρου του Αρείου Πάγου, εκ των μελών του Δικαστηρίου τούτου. Η απόφασις της διαιτησίας είναι αμετάκλητος και εκτελεστή. Εκτελείται δε χωρίς να είναι ανάγκη να περιαφθή τον τύπον της εκτελέσεως. Ουδεμία αναστολή ή αναβολή εκτελέσεως της διαιτητικής αποφάσεως ή της λοιπής διαδικασίας επιτρέπεται. Τα έξοδα της διαιτησίας προκαταβάλλονται υπό του αιτούντος, βαρύνουν δύμας τελικώς τον ηττηθέντα διάδικον.

7. Αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως υπό τας αυτός προυποθέσεις και επὶ των ημεδαπών επιχειρήσεων, των εχουσών ως αντικείμενον εργασιών αποκλειστικώς τας εν παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου εργασίας ή υπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

(Άρθρο 26 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 26 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Παράγραφος 5 άρθρου 50 ν.δ. 3323/1955

5. Τα δικαιώματα ελέγχου που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 3 και 4 έχουν και οι επιθεωρητές των δημοσίων οικονομικών υπηρεσιών. Επίσης, ο αρμόδιος επιθεωρητής των δημοσίων οικονομικών υπηρεσιών μπορεί να διατάσσει επανέλεγχο για οποιαδήποτε φορολογική υπόθεση με υπαλλήλους της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή με άλλους υπαλλήλους των δημοσίων οικονομικών υπηρεσιών που εποπτεύει, οι οποίοι μετακινούνται για το σκοπό αυτό με απόφασή του.

Τα δικαιώματα ελέγχου, που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 3 και 4 έχουν και οι γενικοί διευθυντές Φορολογίας και Δημόσιας Περιουσίας και Επιθεώρησης και Ελέγχων, οι οποίοι μπορούν να εκδίδουν εντολές διενέργειας ελέγχων με φοροτεχνικούς υπαλλήλους οποιοσδήποτε Δ.Ο.Υ. και Υ.Π.Ε.Δ.Α..

(Άρθρο 27 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 28 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Προστίθενται δύο νέα εδάφια μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.δ. 1809/1988.

(Άρθρο 28 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Αντικαθίσταται το άρθρο 2 του ν.δ. 1809/1988

Άρθρο 2

1. Οι ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές του προηγουμένου άρθρου, για να χρησιμοποιηθούν για την έκδοση αποδείξεων λιανικής πώλησης από επιτηδευματίες που υποκείνται στις διατάξεις του νόμου αυτού, πρέπει να

είναι εφοδιασμένες με άδεια καταληλότητας. Την αδεια αυτή χορηγεί η επιτροπή του άρθρου 7 ύστερα από αιτηση του ενδιαφερόμενου κατασκευαστη. Για την έκδοση της αδειας καταληλοτητας η επιτροπη εκτιμά ιδιως: α) αν το δείγμα της ηλεκτρονικής ταμειακής μηχανής, το οποίο υποχρεούται να προσκομισει ο κατασκευαστής πριν από την εξέταση της αίτησης του, ανταποκρίνεται στις ιδιότητες και τα τεχνικά χαρακτηριστικά που θα καθοριστούν με την απόφαση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, β) αν ο κατασκευαστής διαθέτει στην Ελλάδα άρτιο δίκτυο επισκευής και συντήρησης των ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών και εξασφαλίζει τα αναγκαία αποθέματα ανταλλακτικών και εξαρτημάτων στην Ελλάδα, γ) αν ο κατασκευαστής είναι φερέγγυος και δ) αν είναι δυνατή η παρακολούθηση από την επιτροπή στο στάδιο της κατασκευής όπι οι παραγόμενες ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές συμφωνούν με το δείγμα.

Για να είναι δυνατός ο πιο πάνω έλεγχος πρέπει οι ταμειακές μηχανές να εισάγονται σε τμήματα και τουλάχιστον το 35% του κόστους αυτών να καλύπτουν από εγχώρια προσπιθέμενη αξία. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν ισχύουν για μηχανές, εξαρτήματα και ανταλλακτικά αυτών που προέρχονται από κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, θεωρούμενα τα είδη αυτά ως εγχώρια για τον υπολογισμό της εγχώριας προστιθέμενης αξίας.

2. Ο αριθμός και η χρονολογία της άδειας καταληλότητας αναγράφεται στην ειδική μεταλλική επικέτα κάθε μηχανής του συγκεκριμένου τύπου, μαζί με τα άλλα στοιχεία ταυτότητάς της.

3. Η επιτροπή, με τη διαδικασία της παραγράφου 1, εξετάζει ηλεκτρονικές μηχανές που στις 25 Μαΐου 1988 χρησιμοποιούνταν από επιτρεματίες που τηρούσαν υποχρεωτικά ή προαιρετικά βιβλία δεύτερης ή τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων (Κ.Φ.Σ.) για την έκδοση αποδειξεων λιανικής πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, εφ' άσον η χρησιμοποίηση αυτή αποδεικνύεται από την εγγραφές των προσωμένων βιβλίων Κ.Φ.Σ. ή από οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που βρίσκεται στο αρχείο της οικονομικής εφορίας. Αν η επιτροπή διεπιστώσει ότι οι μηχανές αυτες διασέτουν τις ιδιότητες και τα τεχνικά χαρακτηριστικά που προβλέπονται από τις τεχνικές προδιαγραφές, χορηγεί στους ενδιαφερομένους άδεια καταληλότητας για περαιτέρω χρησιμοποίηση τους. Η σφράγιση των μηχανών αυτών γίνεται με τη διαδικασία που ορίζεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 6.

(Άρθρο 28 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Το πρώτο εδάφιο της παραγρ. 1 και η παραγρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 1809 αντικαθίστανται

1. Ο πωλητής των ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών εκδίδεται το τιμολόγιο πώλησης ή το τιμολόγιο πώλησης-δελτίο αποστολής με ένα επι πλέον αντίτυπο με την ένδειξη για την οικονομική εφορία του αγοραστή.

το οποίο παραδίδει στον αγοραστή.

2. Ο αγοραστής υποχρεούται να παραδώσει το πιο πάνω αντίτυπο του τιμολογίου στην οικονομική εφορία στην οποία υπάγεται μέσα σε δεκα ημέρες από τη λήψη του, με υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1588/1986 (ΦΕΚ 75), στην οποία αναγράφεται ο ακριβής τόπος (διεύθυνση του κεντρικού καταστήματος, υποκαταστήματος ή άλλου χώρου, στον οποίο θα εγκαταστήσει και θα λειτουργήσει τη συγκεκριμένη μηχανή). Σε περίπτωση μεταφοράς και λειτουργίας της μηχανής σε άλλο τόπο, ο χρήστης υποχρεούται να δηλώσει τη μεταβολή αυτή μέσα στην πιο πάνω προθεσμία και κατά τον ίδιο τρόπο. Μέσα στην ίδια προθεσμία από την παροχή της άδειας καταληλότητας και κατά τον ίδιο τρόπο γνωστοποιούνται στην αρμόδια οικονομική εφορία τα στοιχεία ταυτότητας των ηλεκτρονικών μηχανών της παραγράφου 3 του άρθρου 2.

(Άρθρο 28 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του ν. 1809/1988 αντικαθίσταται και προστίθεται νέα παράγραφος 3

2. Η πιο πάνω επιτροπή μπορεί να εξουσιοδοτεί τα μέλη της ή άλλα συγκεκριμένα πρόσωπα να ενεργούν έλεγχο για την ύπαρξη ή εφαρμογή των τεχνικών προδιαγραφών και της καταληλότητας σε κάθε συγκεκριμένο τύπο ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών ή και σε καθεμία ηλεκτρονική ταμειακή μηχανή, στην οποία πρέπει να χορηγείται σχετικό πιστοποιητικό.

Οι δοπόνες που προκαλούνται από τον έλεγχο αυτό βαρύνουν τους κατασκευαστές των μηχανών που ελέγχονται.

(Άρθρο 28 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 11 του ν. 1809/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

Όπου αναφέρεται στον παρόντα νόμο η λέξη κατασκευαστής, νοείται η επιχειρηση που έχει λάβει άδεια καταληλότητας από την αρμόδια επιτροπή για συγκεκριμένο ή συγκεκριμένους τύπους ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών.

(Άρθρο 29 νομοσχεδίου)

Περιπτώσεις γ, δ και ε' πρώτου εδαφίου παραγράφου 2 και τρίτο εδάφιο ίδιας παραγράφου άρθρου 48 ν. 2065/1992

γ. το Γενικό Διευθυντή Φορολογίας και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών.

δ. το Γενικό Διευθυντή Επιθεώρησης και Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών.

ε. έναν ορκωτό ελεγκτή που ορίζεται από τον Υπουργό Οικονομικών.

Χρέη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος της Διεύθυνσης Βιβλίων και Στοιχείων του Υπουργείου Οικονομικών.

(Άρθρο 30 νομοσχεδίου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΚΥΡΩΣΕΙΣ

ΆΡΘΡΟ 67 ⁽¹⁾ Ν.Δ. 3323/1955

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ
(ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΦΟΡΟΙ)

1. Οι υπόχρεοι που υποβάλλουν εκπρόθεσμη δήλωση ή δεν υποβάλλουν δήλωση ή υποβάλλουν ανακριβή δήλωση υπόκεινται σε πρόσθετο φόρο, ο οποίος υπολογίζεται σε ποσοστό δυόμισι τοις εκτό (2,5%), επί του οφειλόμενου με τη δήλωση φόρου, για κάθε μήνα καθυστέρησης⁽²⁾.

2. Προκειμένου για υπόχρεους σε παρακράτηση φόρων, το παραπόνω ποσοστό αυξάνεται σε τέσσερα τοις εκατό (4%).

Απαγορεύεται η με οποιονδήποτε τρόπο επίφριψη αυτής της προσαύησης από τον υπόχρεο σε παρακράτηση στο φορολογούμενο που βαρύνει πραγκατικώς με το φόρο⁽²⁾.

3. Τα ποσοστά προσαύξησης, που ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους, υπολογίζονται σε περίπτωση μη υποβολής δήλωσης ή υποβολής ανακριβών δήλωσης επί του οφειλόμενου φόρου, για κάθε μήνα που μεσολαβεί από την υποβολή της δήλωσης μέχρι την οριστικοποίηση της οικείας καταλογιστικής πράξης, με διοικητική επίλυση της διαφοράς ή με αμετάκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Στις περιπτώσεις αυτές η διαφορά του πρόσθετου φόρου καταλογίζεται με συμπληρωματική πράξη του προιστάμενου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας⁽²⁾.

4. (Καταργήθηκε).

5. Οι πρόσθετοι φόροι και τα πρόστιμα που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου αυτού και του άρθρου 73 καθώς και του άρθρου 32 του ν. 820/1978 επιβάλλονται χωρίς να εξετάζεται η ύπαρξη δόλου ή αμέλειας ή αν ο υπόχρεος παρεμήνευσε τις σχετικές διαιτάξεις.

6. Όσοι έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν δήλωση, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 11, ευθύνονται αλληλεγγύως με τους φορολογουμένους για την καταβολή των πρόσθετων φόρων και των προστίμων που ορίζονται στο παρόν άρθρο. Ειδικά, η ευθύνη των κληρονόμων του φορολογουμένου εκτείνεται μόνο μέχρι το ποσά της κληρονομικής μερίδας που περιήλθε σε καθέναν από αυτούς.

(1) Το άρθρο 67 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 παρ. 1 του ν. 1828/1989. Οι διατάξεις του νέου τούτου άρθρου ισχύουν για τις φορολογικές υποθέσεις οικονομικού έτους 1989 και μετά.

Ειδικώς αι παρ. 1, 2, 3 του άρθρου 67 τίθενται όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 13 παρ. 1 του ν. 2065/1992.

(2) Νόμος 2065/1992, άρθρο 13 παρ. 5. Η διατάξη της παρ. 1 του άρθρου 67 του Ν.Δ. 3323/55, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, εφαρμόζεται σε υποθέσεις του οικονομικού έτους 1993, για τους φόρους που παρακοστούνται από τους υπόχρεους από την ημερομηνία αυτήν και μετά.

Η διατάξη της παραγράφου 2 του άρθρου 67 του ν.δ. 3323/55, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, εφαρμόζεται από 1η Ιανουαρίου 1993, για τους φόρους που παρακοστούνται από τους υπόχρεους από την ημερομηνία αυτήν και μετά.

(3) Η παρ. 4 καταργήθηκε με το άρθρο 13 παρ. 1 του ν. 2065/1992.

7. Κατά τον καθορισμό του πρόσθετου φόρου και του προστίμου, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του άρθρου, ως δηλούμενο θεωρείται το ποσό του συνολικού καθαρού εισοδήματος του φορολογουμένου, το οποίο λαμβάνεται υπόψη για τη βεβαίωση του φόρου που προκύπτει στο εισόδημα σύμφωνα με το άρθρο 9 είτε το εισόδημα αυτό εξευρίσκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 με την άθροιση των επι μέρους εισοδημάτων από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' είτε καθορίζεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 5.

Αντικαθίσταται ν. 2120/1993, άρθρο 3

Ελλιπής δήλωση:

Νόμος 820/1978, άρθρο 32 παρ. 1 ⁽¹⁾. - Οι υπόχρεοι που υποβάλλουν ελλιπή δήλωση υπόκεινται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται στο 90% της διαφοράς του κυρίου φόρου. Στην περίπτωση αυτή δεν επιβάλλονται πρόστιμα και δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 67 και 73β του ν.δ. 3323/55 και του άρθρου 31 του ν. 1591/1986.

παρ. 2. Ως ελλιπής θεωρείται η δήλωσης φόρου εισοδήματος, οσάκις η διαφορά μεταξύ του δηλουμένου συνολικού εισοδήματος και του προσδιοριζόμενου τοιούτου δεν υπερβαίνει κατά ποσοστό δέκα πέντε επί τοις εκατόν (15%) το δηλωθέν εισόδημα, μέχρι δε ποσού των διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών ανεξαρτήτως ποσοστού διαφοράς επί του δηλωθέντος εισοδήματος. Ωσαύτως ελλιπής λογίζεται η δήλωσης, οσάκις η διαφορά μεταξύ δηλουμένου και προσδιοριζόμενου εισοδήματος οφείλεται εις λογιστικής διαφοράν. Ως λογιστική διαφορά νοείται η μείωσης του δηλουμένου εισοδήματος εξ εμπορικών επιχειρήσεων, οφειλόμενη εις προφανή παραδρομήν ή εις εσφαλμένον χαρακτηρισμόν πραγματικών περιστατικών ή εις ουσιώδη πλάνην περί το δίκαιον, όνει της οποίας ο φορολογούμενος δεν θα προέβαινε επί τη βάσει της καλής πίστεως και των συναλλακτικών ηθών εις την μείωσιν του δηλουμένου εισοδήματος εξ εμπορικών επιχειρήσεων. Τοισάντη λογιστική διαφορά λογίζεται ίδια εκείνη, η ερειδομένη επί βιβλίων της επιχειρήσεως μη χαρακτηριζόμενων ως ανακριβών ή ανεπαρκών βάσει των διατάξεων του άρθρου 43 του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, εκτός εάν η μείωσης του δηλουμένου εισοδήματος εξ εμπορικών επιχειρήσεων εγένετο κατά παράβασιν ρητής διατέξεως νομού η κατά ηθελημένον διάφορον χαρακτηρισμόν των πραγματικών περιστατικών.

Δεν επιβάλλεται πρόσθετος φόρος όταν υποβάλλονται συμπληρωματικές δηλώσεις αποδοχές τεκμαρτού εισοδήματος από οικοδομές:

Νόμος 2065/1992, άρθρο 63 παρ. 1.- Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 67 του ν.δ. 3323/55 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση υποβολής συμπληρωματικών δηλώσεων, με τις οποίες ο υπόχρεος αποδέχεται το τεκμαρτό ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές, όπως αυτή έχει προσδιοριστεί με βάση τα στοιχεία έγγραφης πρόσκλησης του αρμόδιου προιστάμενου της οικείας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 19 του ν.δ.

(1) Η παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 820/1978 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 παρ. 2 του ν. 1828/1989 (ισχύς επί φορολογικών υποθέσεων οικον. έτους 1989 και μετά) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 παρ. 9 του ν. 1882/1990, με το οποίο οντικαταστάθηκε το πρώτο εδαφίο αυτής οπως έχει στο κεντρό.

Από λόθος ο νομος αναφέρει το πρώτο εδαφίο της παρ. 2, ενώ προφανώς προκειται για την παρ. 1. Από λόθος επισης, αναφέρεται ως παρ. 9 αντί της ορθης 7.

3323/55. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτης έχουν εφαρμογή από 1 Ιουλίου 1991.

(Άρθρο 31 νομοσχεδίου)

ΑΡΘΡΟ 73⁽¹⁾ Ν.Δ. 3323/1955

ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑ

1. Τα πρόσωπα που παραβαίνουν τις διατάξεις των άρθρων 5, 12, 14, 16α, 29, 30, 50α, 69 παράγραφοι 7 και 8, 70, 71 και 72 υπόκεινται για κάθε παράβαση σε πρόστιμο έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές.

2. Τα πρόστιμα που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 67 και του παρόντος άρθρου επιβάλλονται με το οικείο φύλλο ελέγχου ή με ιδιαίτερη πράξη του αρμόδιου προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά περίπτωση. Κατά τη διοικητική επίλυση της διαφοράς το πρόστιμο που επιβλήθηκε περιορίζεται στο ένα τρίτο (1/3) αυτού.

3. Για την κοινοποίηση της πράξης και για την εν γένει διαδικασία βεβαίωσης του προστίμου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του παρόντος.

Πρόστιμα για παράβαση του νόμου:

Νόμος 820/1978, άρθρο 36 (παράλειψη υποβολής δηλώσεως κυρίων μετοχών ή υποβολής φευδούς δηλώσεως) παρ. 1.- Εις τον ενεργούντα την εξαργύρωσιν των μερισματοδειξεων άνευ υποβολής υπό του υποχρέου της προβλεπομένης υπό του άρθρου 22 υπεύθυνον δηλώσεως, επιβάλλεται πρόστιμον από πέντε χιλιάδες (5.000) έως εκατόν χιλιάδες (100.000) δραχμάς δι' εκάστην παράβασιν.

παρ. 2. Ο μη υποβάλλων ή υποβάλλων ψευδή υπεύθυνον δηλώσιν του Ν.Δ. 105/1969 μέτοχος εκτός των προβλεπομένων υπό του νόμου αυτού κυρώσεων, υπόκειται και εις πρόστιμον από δραχμάς δέκα χιλιάδες (10.000) έως διακοσίας χιλιάδες (200.000). Εις την περίπτωσιν αυτήν τα ποσά των μερισμάτων, τα οποία είχον απαλλαγή του φόρου βάσει των ισχυουσών διατάξεων, προστίθενται εις τα εισόδημα του πραγματικού μετόχου κατά το έτος κατά το οποίον διεπιστώθη η παραβασίς και φορολογούνται βάσει των ισχυουσών διατάξεων εις την φορολογίαν εισόδηματος φυσικών και νομικών προσώπων.

Άρθρο 39 (παράλειψη υποβολής στοιχείων σε ανέγερση πολυωρόφου οικοδομής και αναθέσεως εργασιών σε εργολάβους). - Ο αρνούμενος να συμμορφωθεί προς τας διατάξεις των άρθρων 18 και 19⁽²⁾ υπόκειται εις πρόστιμον από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμάς.

Νόμος 1884/1990, άρθρο 35 παρ. 21 (επιβολή προστίμου).- Τα πρόσωπα που παραβαίνουν τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 1882/1990 η δηλώσιν ανακριθή στοιχεία υπόκεινται για κάθε παράβαση σε πρόστιμο που ορίζεται στο άρθρο 73 του ν.δ. 3323/1955.

Αντικαθίσταται ν. 2120/1993 άρθρο 3.

(Άρθρο 33 παραγρ. 1 νομοσχεδίου)

Άρθρο 45 ν.δ. 3323/1955

Ποινικές και διοικητικές κυρώσεις για μη απόδοση παρακρατούμενων φόρων

1. Όποιος δεν υποβάλλει ή υποβάλλει εκπρόθεσμη δηλώση, μετά την παρέλευση τριών μηνών από τη λήξη της νόμιμης προθεσμίας ή υποβάλλει ανακριθή δηλώση, με βάση τα δεδομένα των υπό αυτού προσύμενων βιβλίων και στοιχείων, που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις για την απόδοση στο Δημόσιο του φόρου προστιθέμενης αξίας ή άλλων φόρων, τελών και εισφορών, που παρακρατούνται ή εισπράττονται για να αποδοθούν στο Δημόσιο τιμωρείται, εάν μεν ενηργησε από δόλο, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, εάν δε ενήργησε από αμέλεια, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών.

2. Δεν διώκεται ο υπόχρεος, εφόσον το ποσό των φόρων, τελών και εισφορών, που είχε υποχρέωση κάθε φορά να δηλώσει και να αποδώσει στο Δημόσιο, είναι κατώτερο των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών ή, σε περίπτωση ανακριθούς δηλώσης, εφόσον το ποσό αυτό είναι κατώτερο του είκοσι τοις εκατό (20%) του οφειλόμενου ποσού και όχι ανώτερο των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.

(Άρθρο 33 παραγρ. 2 και 3 νομοσχεδίου)

Άρθρο 45 παρ. 8 και 9 ν.δ. 3323/1955

8. Για τη διωξη του αδικήματος του άρθρου αυτού δεν απαιτείται οριστικοποίηση της πράξης της φορολογίας αρχής ή υπηρεσίας, η οποία καταλογίζει την οικεία φορολογική παράβαση, ούτε περαιώση της τυχόν κυρίας ή συναφούς φορολογικής ή άλλης δίκης, αλλά αρκεί η έκδοση της πράξης κατελογισμού του παρακρατούμενου φόρου. Τυπικές πλημμελείς της πιο πάνω πράξης δεν οσκούν επιφροή στην ποινική υπόθεση. Η άσκηση προσφυγής ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου δεν αναστέλλει την εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης.

9. Η διοικητική επίλυση της διαφοράς, σύμφωνα με τις σχετικές φορολογικές διατάξεις, δεν ασκεί επίδραση στην ποινική υπόθεση του άρθρου αυτού.

Σε περίπτωση επίτευχης διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, αν ο υπόχρεος καταβάλλει εφάπαξ το σύνολο των οφειλόμενων ποσών μέχρι την ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσης, η καταγγινωσκόμενη ποινή μπορεί να μετατραπεί σε χρηματική.

(Άρθρο 34 παραγρ. 1 νομοσχεδίου)

Άρθρο 44 παρ. 4 και 5 ν. 2065/1992

4. Η αρμόδια φορολογική αρχή υποχρεούται να ενεργήσει τον κατά νόμο έλεγχο και να περιστώσει αυτόν, με έκδοση των σχετικών φύλλων ελέγχου ή άλλων φορολογικών πράξεων, εντός έξι (6) μηνών από την έκδοση της πιο πάνω ειδικής έκθεσης ελέγχου. Εάν μέσα στην προθεσμία αυτή δεν έχουν εκδοθεί τα φύλλα ελέγχου ή οι πράξεις, αίρονται αυτοδικαίως οι συνέπειες και απαγορεύσεις που καθορίζονται με το άρθρο αυτό.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1ης Ιουνίου 1991, η δε προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου λήγει, για υποθέσεις που είναι ήδη εκκρεμείς έξι (6) μήνες μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

(1) Το άρθρο 73 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 παρ. 3 του ν. 1828/1989 (ισχύς από 3/1/1989). Η αντικαταστάθηκε διάταξη προέβλεπε επιβολή προστίμου δχι λιγότερο από 5.000 και ούτε μεγαλύτερο από 200.000 δραχμές.

(2) Εννοεί τα άρθρα 18 και 19 του ν. 820/1978.

(Άρθρο 34 παραγρ. 2, 3 και 4 νομοσχεδίου)

Άρθρο 46 ν. 2065/1992
Τροποποίηση και συμπλήρωση του ν. 1867/1989

1. Για τα ληξιπρόθεσμα προς το Δημόσιο χρέη, που βεβαιώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α') καθώς και για τα ληξιπρόθεσμα προς το I.K.A. χρέη, εκτός των φόρων μεταβίβασης ακινήτων και κληρονομιών, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 1867/1989 (ΦΕΚ 227 Α') με τις ακόλουθες παρεκκλίσεις:

α) Η αίτηση του προισταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. για τα παραπάνω χρέη εκδικάζεται από τον πρόεδρο του οικείου διοικητικού πρωτοδικείου, σύμφωνα με τη διαδικασία 'περί ασφαλιστικών μέτρων' (άρθρα 686 και επόμενα του Κ.Πολ.Δ.).

β) Ο καταδικασθείς σε προσωπική κράτηση συλλαμβάνεται από αστυνομικό δρόγανο, που του επιδίει την απόφαση του δικαστηρίου και συντάσσει σχετική έκθεση.

γ) Τα άρθρα 2 παράγραφοι 1 και 3, 3 παράγραφοι 3, 4 και 5, 4 παράγραφος 1 περιπτώσεις γ., θ' και τ', 5 παράγραφοι 1 και 2 εδάφιο πρώτο, 7 παράγραφος 1 περίπτωση γ., 9 και 12 του ν. 1867/1989 δεν εφαρμόζονται εν προκειμένω.

δ) Τα ως άνω προβλεπόμενα εφαρμόζονται για οφελές πάνω από εκατό χιλιόδες (100.000) δραχμές.

(Άρθρο 36 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 36 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 36 παράγραφος 3)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 37 παράγρ. 1 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

Άρθρο 38

Τροποποιεί την παρ. 8 του αρ. 3 του Ν. 1653/1986 το οποίο αντικατέστησε την παρ. 3 του αρ. 11 του ν.δ. 4114/60, το οποίο από παραδρομή αναφέρεται στο αρ. 41 του Ν. 5230/1931 το οποίο ήδη έχει καταργηθεί με το ν.δ. 356/74.

(Άρθρο 39 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Συμπληρώνει την παρ. 2 αρ. 62 Ν.Δ. 356/74-ΚΕΔΕ.

Παράγρ. 2 αρ. 62 Ν.Δ. 356/74 (ΚΕΔΕ)

2. Επί εκποιήσεως του πτωχεύσαντος δια πλειστηριασμού, (αναγκαστικού ή εκουσίου) ο επισπεύδων τον πλειστηριασμόν δανειστής ή σύνδικος υποχρεούται, επί ποινή ακυρότητος αυτού, να κοινοποιήσει διο δικαστικού επιμελητού αντίγραφον του προγράμματος πλειστηριασμού κατό τα εν άρθρω 54 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα. Αντίγραφον του προγράμματος κοινοποιείται ωσαύτως και εις τους τυχόν αναγγελθέντος Διευθυντάς Δημοσίων Ταμείων και Τελωνείων.

Επί απ' ευθείας εκποιήσεως ο σύνδικος υποχρεούται να ανακοινώσει την ημερομηνίαν τούτης εις τον αναγγελθέντα Διευθυντή του Δημοσίου Ταμείου και ελλείψει αναγγελία εις το Γενικόν Λογιστήριον του Κράτους, τρεις ημέρας προ της ημέρας ενάρξεως της εκποίησεως.

(Άρθρο 39 παράγρ. 2 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 αρ. 62 Ν.Δ. 356/74-ΚΕΔΕ

(Τέταρτο εδάφιο παραγράφου 2 Ν.Δ. 356/74 (ΚΕΔΕ))

(Στο ισχύον άρθρο 62 εμφανίζεται ως 3ο εδάφιο. Ήδη με την προσθήκη της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1 του αρ. 39 μετατρέπεται σε 4ο).

Επι απ' ευθείας εκποιήσεως ο σύνδικος υποχρεούται να ανακοινώσει την ημερομηνίαν ταύτης εις τον αναγγελθέντα Διευθυντή του Δημοσίου Ταμείου και ελλείψει αναγγελία εις το Γενικόν Λογιστήριον του Κράτους, τρεις ημέρας προ της ημέρας ενάρξεως της εκποίησεως.

(Άρθρο 39 παράγρ. 3 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά την παρ. 4 του αρ. 62 Ν.Δ. 356/74-ΚΕΔΕ
Παράγρ. 4 αρ. 62 Ν.Δ. 356/74 (ΚΕΔΕ)

Εν περιπτώσει πτωχεύσεως οφειλέτου του Δημοσίου δύναται τούτο κατόπιν διαταγής του Υπουργού Οικονομικών μετά πρότασιν του αρμόδιου Διευθυντού Ταμείου και σύμφωνον γνώμην του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, να προβαίνη εις την αναγκαστικήν εκτέλεσιν της περιουσίας του πτωχεύσαντος της τε πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής, ανεξαρτήτως της υπάρξεως υπέρ αυτού γενικού ή ειδικού προνομίου επί της καθ' ης η εκτέλεσις περιουσίας.

Εάν όμως η εκτέλεσις ήρξατο προ της πτωχεύσεως αύτη συνεχίζεται και όντει των προυποθέσεων τούτων.

Εάν εκπρύχθη η παύσις των εργασιών της πτωχεύσεως ελλείψει ενεργητικού, το Δημόσιον δύναται να προβαίνει εις την αναγκαστικήν εκτέλεσιν της πτωχευτικής ή μεταπτωχευτικής περιουσίας, όντει τηρήσεως της ανωτέρω διαδικασίας.

(Άρθρο 39 παράγρ. 4 νομοσχεδίου)

Συμπληρώνει το αρ. 62 Ν.Δ. 356/74-ΚΕΔΕ

(Άρθρο 62 Ν.Δ. 356/74 νομοσχεδίου (ΚΕΔΕ))

Άρθρον 62 νομοσχεδίου
Πτωχευσίς

1. Άμα τη εκδοσεις αποφάσεως κηρυττούσης πτωχευσιν ο Γραμματεύς του αρμόδιου Δικαστηρίου υποχρεούται όπως αποστέλλει αντιγραφον της αποφάσεως της κηρυττούσης την πτωχευσιν εις το Γενικόν Λογιστήριον του Κράτους.

Ο Διευθυντής του αρμόδιου Δημοσίου Ταμείου λαμβάνων γνώσιν της πτωχεύσεως αναγγέλλεται εις τον Σύνδικον της πτωχεύσεως και εις τον Γραμματέα του αρμόδιου Δικαστηρίου, εις ους και αποστέλλει πίνακα των βεβαιουμένων εις βάρος του πτωχού οφειλέτου απαιτήσεων του Δημοσίου.

Ο σύνδικος μη αμφισβητών τας απαιτήσεις ταύτας αποδέχεται αυτάς εις χρέη της πτωχεύσεως ίνα εξοφληθούν κατά την ανηκούσαν αυταίς προνομιακήν τάξιν. Αμφισβητών όμως τούτος η το προνόμιον αυτών, οφείλει να ασκήσει ανακοπήν, εκδικαζόμενην κατά τα αρθρα 933 και επόμενα του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

2. Επι εκποιήσεως περιουσίας του πτωχεύσαντος δια πλειστηριασμού, (αναγκαστικού ή εκουσίου) ο επισπεύδων τον πλειστηριασμόν δανειστής ή σύνδικος υποχρεούται επί ποινή ακυρότητος αυτού, να κοινοποιήσει διο δικαστικού επιμελητού αντίγραφον του προγράμματος πλειστηριασμού κατά τα εν άρθρω 54 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα. Αντίγραφον του προγράμματος κοινοποιείται ωσαύτως και εις τους τυχόν αναγ-

γελθεντας Διευθυντάς ταμείων και Τελωνειών.

Επι απειρειούς εκποιήσεως ο συνδικός υποχρεούται να ανακοινώσει την ημερομηνίαν ταύτης εις τον αναγγελέντα Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου και ελλείψει αναγγελίας εις το Γενικόν Λογιστήριον του Κράτους, τρεις ημέρας προ της ημέρας ενάρξεως της εκποίησεως.

3. Ο επι του πλειστηριασμού υπάλληλος υποχρεούται όπως προ πάσης κατατάξεως δανειστών η εκδόσεως εν απογράφῳ της περι κατακυρώσεως εκθέσεως εξακριβώσῃ και εκ πιστοποίησεως του συνδικού τας δηλωθείσας αυτώ απαιτήσεις του Δημοσίου.

4. Εν περιπτώσει πτωχεύσεως αφειλέτου του Δημοσίου δύναται τούτο κατόπιν διαταγῆς του Υπουργού των Οικονομικών μετά πρότασιν του αρμόδιου Διευθυντού Ταμείου και σύμφωνον γνώμην του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, να προβαίνη εις την αναγκαστικήν εκτέλεσιν της περιουσίας του πτωχεύσαντος πης τε πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής, ανεξαρτήτως πης υπάρξεως υπέρ αυτού γενικού ή ειδικού προνομίου επι πης καθ' ης η εκτέλεσις περιουσίας.

Εάν δύναται πτωχεύσεως αφειλέτου του Δημοσίου δύναται τούτο κατόπιν διαταγῆς του Υπουργού των Οικονομικών μετά πρότασιν του αρμόδιου Διευθυντού Ταμείου και σύμφωνον γνώμην του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, να προβαίνη εις την αναγκαστικήν εκτέλεσιν της περιουσίας του πτωχεύσαντος πης τε πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής, ανεξαρτήτως πης υπάρξεως υπέρ αυτού γενικού ή ειδικού προνομίου επι πης καθ' ης η εκτέλεσις περιουσίας.

(Άρθρο 39 παράγραφος 1 νομοσχεδίου):

Συμπληρώνεται η παράγραφος 2 του αρ. 62 Ν.Δ. 356/74 (ΚΕΔΕ)-(ΦΕΚ 90/1974).

(Άρθρο 39 παράγραφος 2 νομοσχεδίου):

Αντικαθίσταται το τέταρτο εδάφιο της παράγρ. 2 αρ. 62 Ν.Δ. 356/74-ΚΕΔΕ-ΦΕΚ (ΦΕΚ 90/1974).

(Στο ισχύον αρ. 62 εμφανίζεται ως 3ο εδάφιο. Ήδη, με την προσθήκη της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1 του παρόντος αρ. 39 μετατρέπεται σε 4ο και αντικαθίσταται με την παρούσα παράγραφο).

(Άρθρο 39 παράγραφος 3 νομοσχεδίου):

Αντικαθίσταται η παράγρ. 4 του αρ. 62 Ν.Δ. 356/74-ΚΕΔΕ-(ΦΕΚ 90/1974).

(Άρθρο 39 παράγραφος 3 νομοσχεδίου):

Συμπληρώνεται το αρ. 62 Ν.Δ. 356/74-ΚΕΔΕ-(ΦΕΚ 90/1974).

(Άρθρο 40 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

v. 2187/1994, άρθρο 2, παρ. 17 εδάφιο πρώτο

Η παροχή νερού μη εμφιαλωμένου, καθώς και η αποχέτευση που πραγματοποιούνται απευθείας από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή συνδέσμους αυτών χωρίς τη μεσολάβηση δημοτικών επιχειρήσεων.

(Άρθρο 40 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

v. 2093/1992, άρθρο 1, παρ. 33

Η απαλλαγή της προηγούμενης παραγράφου παρέχεται μέσα στα όρια της ατελειας, που προβλέπεται από τις ισχύουσες κοινωνικες διατάξεις σε ταξιδιώτες προέλευσης τρίτων χωρών.

(Άρθρο 40 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Έναρξη ισχύος

(Άρθρο 40 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 40 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 40 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 40 παράγραφος 7 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 40 παράγραφος 8 νομοσχεδίου)

v. 1975/1991, άρθρο 34, παρ. 1a

Άρθρο 34
Τέλη και ένσημα

1. Το τέλος χαρτοσήμου επί των χορηγουμένων αδειών παραμονής και εργασίας, αν για λόγους αμοιβαιότητας δεν προβλέπεται διαφορετικά, ορίζεται ως ακολούθως:

α. Για τις άδειας βραχείας διάρκειας σε 5.000 δραχμές.

(Άρθρο 41 παράγραφος 1, 2 νομοσχεδίου)

Νέες διατάξεις

(Άρθρο 42 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

(Άρθρο 42 παράγραφος 2 και 3 νομοσχεδίου)

v. 2093/1992, άρθρο 36 παρ. 3 εδ. τελευταίο

Για την εκπρόθεσμη προμηθεία του ειδικού σηματος των πάσης κατηγορίας οχημάτων επιβάλλεται αυτοτελές πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο του τέλους που αντιστοιχεί στον κωλινδρισμά του κινητήρα του αυτοκινήτου.

(Άρθρο 42 παράγραφος 4 και 5 νομοσχεδίου)

v. 2093/1992, άρθρο 36, παρ. 5

Στη περίπτωση κυκλοφορίας οχημάτος χωρίς το ειδικό σήμα αφαιρούνται οι πινακίδες και η άδεια κυκλοφορίας του με πράξη της Αστυνομικής Αρχής, από την οποία δεν επιστρέφονται εάν ο ενδιαφερόμενος δεν προμηθευτεί και προσκομισεί το σχετικό σήμα.

(Άρθρο 42 παράγραφος 6 και 7 νομοσχεδίου)

v. 2093/1992, άρθρο 36, παρ. 3 εδαφ. δεύτερο

Με το ειδικό σήμα δύναται να κυκλοφορεί το αυτοκίνητο από την 1η Δεκεμβρίου μέχρι και την 31η Ιανουαρίου του προηγούμενου και επόμενου αντίστοιχα έτους εκείνου για το οποίο εκδίδεται.

(Άρθρο 42 παράγραφος 8 νομοσχεδίου)

Νέα διάταξη

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

(Άρθρο 43 νομοσχεδίου)

v. 2166/1993

Άρθρο 17

12. Ο προβλεπόμενος από τις διατάξεις της παραγάφου 1 του άρθρου 15 του ν. 1326/1983 (ΦΕΚ 19 Α') ειδικός φόρος στις διαφημίσεις εισπράττεται από 1-10-1993 από τις διαφημιστικές επιχειρήσεις. Σε περίπτωση που δεν μεσολαβεί για τη διενέργεια της διαφήμισης διαφημιστική επιχειρηση, ο φόρος αυτός αποδίδεται στο Δημόσιο από τη διαφημιζόμενη επιχειρηση, η απόδοση του φόρου στο Δημόσιο γίνεται με δήλωση που υποβάλλεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. του υπόχρεου προς απόδοση, μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από την έκδοση του τιμολογίου διαφήμισης.

Η τηλεοπτική και η διαφημιστική, κατά περίπτωση, επιχειρηση υποχρεούται σε έκδοση του σχετικού τιμολογίου διαφήμισης μέχρι το τέλος του μήνα μέσα στον οποίο παρασχέθηκε η υπηρεσία.

13. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί υποχρεούνται να συντάσσουν καταστάσεις κατά διαφημιστική εταιρεία ή διαφημιζόμενο στις οποίες θα αναγράφονται τα στοιχεία και η άξια των εκδόθεντων τιμολογίων διαφήμισης κατά ημερολογιακό τριμήνου.

Οι καταστάσεις αυτές θα αποστέλλονται με συστημένη επιστολή εντός του επόμενου μήνα από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. φορολογίας των διαφημιστικών ετοιμείων ή των διαφημιζομένων.

Για τις παραλείψεις της παραγράφου αυτής και της προηγούμενης έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Κ.Β.Σ. του π.δ. 186/1992 περί μη υποβολής στοιχείων.

(Άρθρο 44 νομοσχεδίου)

Το άρθρο 31 του ν. 1473 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 31
Παραβολα-Τέλη

Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να επιβάλλονται παράβολα ανταποδοτικού χαρακτήρα για προσφερόμενες υπηρεσίες από το Δημόσιο ή από οποιοδήποτε τρίτο σε αντικατάσταση δικαιωμάτων που υφίστανται και εισπράττονται μέχρι σήμερα με άλλον τρόπο, σε ύψος δύμως όχι ανώτερο από αυτό που υπάρχει σήμερα. Παραβολα. τέλη, δικαιώματα και εισφορές, οποιασδήποτε μορφής ή ονομασίας ανταποδοτικής γενικά φύσης, που έχουν επιβληθεί ή επιβαλλούνται υπέρ του Δημοσίου, ή οποιασδήποτε τρίτου, αναπροσαρμόζονται, αναπροσδιορίζονται ή καταργούνται με κοινές εποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

Οι πιο πάνω αποφάσεις δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 45

(Άρθρο 45 παραγραφος 1 νομοσχεδίου)

Προστίθεται παράγραφος 6 στο άρθρο 6.

(Άρθρο 45 παράγραφος 2 νομοσχεδίου)

Τροποποιεί τον τίτλο του άρθρου 8.

Άρθρο 8
Βιβλίο αποθήκης

(Άρθρο 45 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά στην παράγραφο 4 του άρθρου 6 τη φράση 'Ειδη συσκευασίας'.

4. Ο επιπτευματίας που πωλεί αγαθά μετά από προηγούμενη επεξεργασία, εφόσον κατά την προηγούμενη διαχειριστική περιόδο το σύνολο των επήσιων ακαθάριστων εσόδων του υπερέβει το ποσό των τριακοσίων πενήντα εκατομμυρίων (350.000.000) δραχμών τηρεί βιβλίο αποθήκης πρώτων υλών, βιοθητικών υλών, ειδών συσκευασίας, ετοίμων προϊόντων και υποπροϊόντων, στο οποίο καταχωρούνται, για κάθε αγαθό, οι αγορές και πωλήσεις κατ' είδος, ποσότητα και αξία και η εντός και εκτός της επιχειρησης ποσοστική διακίνηση κατ' είδος και ποσότητα.

(Άρθρο 45 παράγραφος 4 νομοσχεδίου)

Προστίθεται νέα παράγραφος 12 στο άρθρο 8.

(Άρθρο 45 παράγραφος 5 νομοσχεδίου)

Προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 10.

(Άρθρο 45 παράγραφος 6 νομοσχεδίου)

Προστίθενται περιπτώσεις ιγ'. ιδ'. ιε' και ιω' στην παράγραφο 5 του άρθρου 10.

(Άρθρο 45 παράγραφος 7 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 11 του άρθρου 64 του ν. 2065.

11. Ο γιατρός υποχρεούται στο ιατρείο του να τηρεί βιβλίο επισκεψης ασθενών, θεωρημένο από την αρμόδια φορολογική εφημή, στο οποίο καταχωρείται χωριστά για κάθε ασθενή το ονοματεπώνυμο αυτού, η χρονολογία επισκεψης, και η διεύθυνση του. Το βιβλίο αυτό ενημερώνεται με την

(Άρθρο 45 παράγραφος 8 νομοσχεδίου)

Προστίθενται δύο νέα εδάφια στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13.

(Άρθρο 45 παράγραφος 9 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 12.

Με βάση τα δεδομένα της κατάστασης αυτής εκδίδεται το τιμολόγιο το αργότερο μέχρι τη δεκατη μέρα του επόμενου μήνα με ημερομηνία έκδοσης την τελευταία ημέρα του μήνα εκείνου που αφορά. Η κατάσταση αυτή δεν απαιτείται όταν τα δεδομένα αυτής προκύπτουν από τα πρόσθετα βιβλία του άρθρου 10 του Κώδικα αυτού.

(Άρθρο 45 παράγραφος 10 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 και το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 13.

2. Στην απόδειξη λιανικής πωλησης ή παροχής υπηρεσιών οναγραφεται κατα συντελεστή Φ.Π.Α. και η οξια

της πώλησης ή το ποσό της αμοιβής.

3. Η απόδειξη εκδίδεται επί πώλησης αγαθών κατά την παράδοση ή την έναρξη της αποστολής των αγαθών και επί παροχής υπηρεσιών στο χρόνο που ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 15 του άρθρου 12 για το τιμολόγιο, με εξαίρεση την απόδειξη παροχής υπηρεσιών των ασκούντων ελευθέριο επάγγελμα, η οποία εκδίδεται κατά την εισπραξη της αμοιβής.

(Άρθρο 45 παράγραφος 11 νομοσχεδίου)

Προστίθεται νέο εδάφιο στην παράγραφο 4 του άρθρου 13.

(Άρθρο 45 παράγραφος 12 νομοσχεδίου)

Προστίθεται μετά το άρθρο 13 νέο άρθρο 13a.

(Άρθρο 45 παράγραφος 13 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 14.

Αντί της απόδειξης αυτής μπορεί να εκδίδεται τιμολόγιο ή απόδειξη δαπάνης, εφόσον κατά την έκδοσή τους αναγράφεται η ένδειξη 'απόδειξη αυτοπαράδοσης'.

(Άρθρο 45 παράγραφος 14 νομοσχεδίου)

Προστίθενται νέες περιπτώσεις ιστ', ιζ', ικ', ιθ' στην παράγραφο 10 του άρθρου 17.

(Άρθρο 45 παράγραφος 15 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά την περίπτωσή β' της παραγράφου 5 του άρθρου 17 του π.δ. 186/1992,

β) για τον υπόχρεο πήρησης βιβλίων τρίτης κατηγορίας εντός της προθεσμίας σύνταξης του ισολογισμού, όταν σ' αυτό προύνται βιβλία από τα οποία εξάγεται αυτοτελές λογιστικό αποτέλεσμα, ή εντός των πρώτων είκοσι (20) ημερών του επόμενου μήνα εκείνου που αφορούν οι πράξεις ή οι συναλλαγές, όταν σ' αυτό προύνται βιβλία από τα οποία δεν εξάγεται αυτοτελές λογιστικό αποτέλεσμα.

(Άρθρο 45 παράγραφος 16 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά τις υποπεριπτώσεις γ' και δ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 16.

γ) το τιμολόγιο που εκδίδεται για την παροχή υπηρεσιών.

δ) την απόδειξη παροχής υπηρεσιών, όταν δεν εκδίδεται με τη χρήση φορολογικής ταμειακής μηχανής. Δεν υπόκεινται σε θεώρηση τα εισιτήρια επιχειρήσεων μεταφοράς προσώπων με λεωφορεία, σιδηροδρόμους και αεροπλάνα.

(Άρθρο 45 παράγραφος 17 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 20 και καταργεί την περίπτωση γ' της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου.

1. Ο επιτηδευματίας και τα πρόσωπα των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 2 του Κώδικα αυτού υποβάλλουν μέχρι την εικοστή πέμπτη (25η) Μαΐου κάθε χρόνο στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ή στο Κέντρο Πληροφορικής Υπουργείου Οικονομικών (Κ.Ε.Π.Υ.Ο.), για μηχανογραφική επεξεργασία και διασταύρωση πληροφοριών, τριπλοτύπες καταστάσεις με τις συναλλαγές που πραγματοποιήσαν κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, για την επαγγελματική τους εξυπρέτηση ή την εκπλήρωση του σκοπού τους, από σγορές εμπορευσιμών και παγίων

αγαθών και λήψη υπηρεσιών, από χονδρικές πωλήσεις αγαθών και παροχή υπηρεσιών και από καταβλή ή εισπραξη αμοιβών, αποζημιώσεων, οικονομικών ενισχύσεων και άλλων δικαιωμάτων, καθώς και τα διανεμόμενα κέρδη αμοιβαίων κεφαλαιών. Για τα μερίσματα που καταβάλλει ή πιστώνει η ανώνυμη εταιρεία, οι πιο πάνω καταστάσεις υποβάλλονται εντός τριών (3) μηνών από την έγκριση του ισολογισμού τους.

6. Δεν υποχρεούνται στην υποβολή των καταστάσεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

γ) Ο μεταφορέας και το μεταφορικό γραφείο για τις φορτωτικές που εκδίδουν:

(Άρθρο 45 παράγραφος 18 νομοσχεδίου)

Προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 24.

(Άρθρο 45 παράγραφος 19 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά την περίπτωση β' της παραγράφου 4 του άρθρου 24 του π.δ. 186/1992.

β) ενημερώνει το ημερολόγιο ταμειακών και συμψηφιστικών πράξεων μέσα στην προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του Κώδικα αυτού και εκτυπώνει αυτό ή το φύλλο ανάλυσης και ελέγχου εντός των πρώτων είκοσι (20) ημερών του επόμενου μήνα.

(Άρθρο 45 παράγραφος 20 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 24.

5. Σε περίπτωση που ο επιτηδευματίας διαθέτει κεντρική μονάδα (Η/Υ), με την οποία παρακολουθεί τα λογιστικά στοιχεία όλων των επαγγελματικών εγκαταστάσεων, μπορεί, μετά από προηγούμενη γνωστοποίηση στον προιστάμενο της Δ.Ο.Υ. της έδρας του ή μετά από έγκρισή του, εφόσον η κεντρική μονάδα είναι σε τόπο εκτός της χωρικής του αρμοδιότητας ή πρόκειται για ανώνυμη εταιρεία με έδρα το νομό Αττικής ή Θεσσαλονίκης, να εκτυπώνει μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα στη μονάδα αυτή τα λογιστικά βιβλία και το βιβλίο αποθήκης κάθε επαγγελματικής εγκατάστασης, όταν η μεταβίβαση των εγγραφών από τις επαγγελματικές εγκαταστάσεις γίνεται είτε με απευθείας σύνδεση, είτε με άλλα τηλεοπτικά μέσα, στις προβλεπόμενες προθεσμίες.

(Άρθρο 45 παράγραφος 21 νομοσχεδίου)

Προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 25.

(Άρθρο 45 παράγραφος 22 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 29.

3. Ο ισολογισμός και ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσης της επιχειρησης, της οποίας τα ακαθόριστα έσοδα υπερβαίνουν το ποσό των εκατόν ογδόντα εκατομμυρίων (180.000.000) δραχμών υπογράφονται και από τον προιστάμενο του λογιστηρίου της ή τον υπεύθυνο κατάρτησης του ισολογισμού και του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης, ο οποίος πρέπει να έχει άδεια άσκησης οικονομολογικού επαγγέλματος από το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του π.δ. 475/1991 (ΦΕΚ 176 Α'), ή πτυχίο του τμήματος Λογιστικής της σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) και πενταετή τουλάχιστον συναφή προυπορεδία από τη λήψη του πτυχίου σε λογιστικό-οικονομικό κλάδω του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα.

(Άρθρο 45 παράγραφος 23 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 30.

α) δεν τηρεί ή δεν διαφυλάσσει το ή τα ημερολόγια, όπου καταχωρούνται πρωτογενώς οι συναλλαγές, το γενικό καθολικό, το βιβλίο αποθήκης, το βιβλίο απογραφών, καθώς και τα πρόσθετα βιβλία που ορίζονται από το άρθρο 10 του Κώδικα αυτού.

(Άρθρο 45 παράγραφος 24 νομοσχεδίου)

Προστίθενται περίπτωσεις δ' και ε' στην παράγραφο 4 του άρθρου 30.

(Άρθρο 45 παράγραφος 25 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 30.

Στην έδρα κάθε Διεύθυνσης Επιθεώρησης και Συντονισμού Δ.Ο.Υ. συνιστάται τριψελής Επιτροπή αποτελουμένη από: α) τον Προιστάμενο της Διεύθυνσης Επιθεώρησης και Συντονισμού Δ.Ο.Υ. ως πρόεδρο, αναπληρούμενο από το νόμιμο αναπληρωτή του, β) ένα ορκωτά λογιστή του Σώματος Ορκωτών Λογιστών (Σ.Ο.Λ.), που ορίζεται από τον Υπουργό των Οικονομικών με τον αναπληρωτή του από πίνακα με δώδεκα (12) ορκωτούς λογιστές που υποδεικνύονται από το Σ.Ο.Λ. και γ) έναν εκπρόσωπο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της πόλης δύοντας εδρεύει η Διεύθυνση Επιθεώρησης και Συντονισμού Δ.Ο.Υ., που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από αυτό.

(Άρθρο 45 παράγραφος 26 νομοσχεδίου)

Καταργεί το όγδοο και ένατο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 30.

Από τον πίνακα των δώδεκα (12) ορκωτών λογιστών είναι δυνατό να ορισθούν περισσότεροι του ενός ορκωτοί λογιστές και ο καθένας να συμμετέχει σε περισσότερες από μία Επιτροπές.

Αν για οποιοδήποτε λόγο δεν είναι δυνατή η συμμετοχή ορκωτού λογιστή σε ορισμένες τιμολογίες Επιτροπές, μετά από γνωστοποίηση του Σ.Ο.Λ., αντί αυτού, ορίζεται ένας καθηγητής της λογιστικής των Τ.Ε.Ι. με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Οικονομικών και σε περίπτωση που και αυτού η συμμετοχή δεν είναι δυνατή ορίζεται ένας εκπρόσωπος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδας με τον αναπληρωτή του από αυτό.

(Άρθρο 45 παράγραφος 27 νομοσχεδίου)

Στην παράγραφο 7 του άρθρου 30 προσθέτει πρόταση.

(Άρθρο 45 παράγραφος 28 νομοσχεδίου)

Προστίθεται παράγραφος 6 στο άρθρο 32.

(Άρθρο 45 παράγραφος 29 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 33.

α) η παράλειψη έκδοσης καθενος τιμολογίου, δελτίου αποστολής, καθεμιάς απόδειξης λανικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών ή αυτοπαράδοσης, καθώς και κάθε άλλου στοιχείου εσόδου που ορίζεται από τις διοιτάξεις του Κώδικα αυτού.

(Άρθρο 45 παράγραφος 30 νομοσχεδίου)

Καταργεί το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ε' του άρθρου 33.

ε) η μη καταχώρηση κάθε στοιχείου ή εγγράφου αγοράς, πώλησης, εσόδου, εξόδου, στοιχείου απογραφής, ως και η κάθε μία μη καταχώρηση στα πρόσθετα βιβλία που ορίζονται από τις διοιτάξεις των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 10 του Κώδικα αυτού. Ειδικότερα επί μη καταχώρησης καθενός αριθμού λαχείου στο βιβλίο διάθεσης λαχείων το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου προστίμου της παραγράφου 1 του άρθρου 32 του Κώδικα αυτού.

(Άρθρο 45 παράγραφος 31 νομοσχεδίου)

Προστίθενται εδάφια στο τέλος της παραγράφου 8 του άρθρου 36.

(Άρθρο 45 παράγραφος 32 νομοσχεδίου)

Προστίθεται περίπτωση ι' στην παράγραφο 2 του άρθρου 36.

(Άρθρο 45 παράγραφος 33 νομοσχεδίου)

Αντικαθιστά την περίπτωση Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 37.

Α) Στη Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών αποτελούμενη από: α) το Γενικό Διευθυντή Φορολογίας και Δημόσιας Περιουσίας, ως πρόεδρο, β) τον Προιστάμενο της Διεύθυνσης Βιβλίων και Στοιχείων, ως αντιπρόεδρο, αναπληρούμενο από το νόμιμο αναπληρωτή του, γ) ένα φοροτεχνικό υπόλληλο με βαθμό Α', που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Οικονομικών, δ) έναν υπόλληλο του Υπουργείου Εμπορίου με βαθμό Α', που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Εμπορίου, ε) έναν καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή ή επίκουρο καθηγητή ή λέκτορα της λογιστικής Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Α.Ε.Ι.), που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Οικονομικών, στ) έναν ορκωτό λογιστή του Σώματος Ορκωτών Λογιστών (Σ.Ο.Λ.), που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Οικονομικών, από πίνακα με εξι ορκωτούς λογιστές που υποδεικνύονται από το Σ.Ο.Λ., ζ) έναν κοινό αντιπρόσωπο των Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων Αθήνας και Πειραιά, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από αυτά ή σε περίπτωση διαφωνίας από τον Υπουργό Οικονομικών, η) έναν κοινό αντιπρόσωπο των Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων Αθήνας και Πειραιά, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από αυτά ή σε περίπτωση διαφωνίας, από τον Υπουργό Οικονομικών, θ) έναν αντιπρόσωπο του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, με γνώσεις σε θεμάτα μηχανογράφησης, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από αυτό, ι) έναν αντιπρόεδρο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Λογιστών, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από αυτής και ια) έναν αναλυτή-προγραμματιστή του ΚΕ.Π.Υ.Ο., που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Οικονομικών.

(Άρθρο 45 παράγραφος 34 νομοσχεδίου)

Προστίθεται περίπτωση γη' στην περίπτωση γ του άρθρου 38.

(Άρθρο 45 παράγραφος 35 νομοσχεδίου)

Καταργείται η Α.Υ.Ο. 10123858/230/ΠΟΛ. 1062/ 23.3.90.

ΕΠΕΙΓΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ & ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β'
Ταχ. Δ/νση: Καρ. Σερβίας 10
Ταχ. Κωδ.: 101 84 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες:
Τηλέφωνο: 3225368

Αθήνα, 23 Μαρτίου 1990
Αρ. Πρωτ.: 1023858/230/0015

- ΠΡΟΣ:** 1. Νομαρχίες του Κράτους
α) Δ.Ο.Υ.
β) Δ/νσεις Επιθ/σης και
Συν/σμού Δ.Ο.Υ.
γ) Υπ.Ε Δ.Α. και τα Παρα-
πτηματά της
KOIN: Όπως ο Π.Δ.

ΘΕΜΑ: 'Στοιχεία που πρέπει να εκδίδονται από τα τουριστικά ή ταξιδιωτικά γραφεία για τις εκδρομές, πε-
ριηγήσεις και μεταφορές προσώπων (TRANSFERS) με
τουριστικά λεωφορεία'.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

- Τις διατάξεις της περιπτωσης ιγ' του άρθρου 48 του π.δ. 99/1977 (ΦΕΚ 34 Β'), όπως ισχύει.
- Την απόφαση 1033740/145/ΠΟΛ. 1071/1989 (ΦΕΚ 219 Β'), η εφαρμογή της οποίας ανεστάλη μέχρι 28.2.1990 για την αντιμετώπιση ορισμένων προβλημάτων που θα προκαλέσει η εφαρμογή της, τα οποία επισημανθήκαν μετά την έκδοση της απόφασης αυτής.
- Την ανάγκη της καλύτερης παρακολούθησης των προσφερομένων τουριστικών υπηρεσιών από τα τουριστικά και ταξιδιωτικά γραφεία.
- Αιτήματα των ενδιαφερομένων.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

1. Ο εκμεταλλευτής τουριστικού ή ταξιδιωτικού γραφείου υποχρεούται να εκδίδει θεωρημένο διπλότυπο δελτίο εκδρομών, περιηγήσεων και μεταφοράς προσώπων (TRANSFERS) στις περιπτώσεις που οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται με τη χρησιμοποίηση τουριστικών λεωφορείων.

Στο δελτίο αυτό, που εκδίδεται από τον υπόχρεο για κάθε τουριστικό λεωφορείο πριν από την εκκίνησή του, πέραν των στοιχείων που ορίζονται από το άρθρο 29 του Κ.Φ.Σ., αναγράφονται τουλάχιστον το είδος των υπηρεσιών που παρέχονται σε κάθε περίπτωση (π.χ. διήμερη εκδρομή στους Δελφούς με ή χωρίς διατροφή και διανυκτέρευση, περιήγηση στους αρχαιολογικούς χώρους του Σουνίου, μεταφορά από το αεροδρόμιο στο ξενοδοχείο κ.λπ.), χρονική διάρκεια, ο τόπος εκκίνησης

και προρισμού, ο αριθμός των ατόμων που υλοπιζούνται αριθμητικώς και ολογραφώς, ο αριθμός κυκλωφοριών και το ονοματεπώνυμο του εκμεταλλευτή του αυτοκινήτου.

Το πρώτο αντίτυπο του δελτίου φέρεται εις του αυτοκινήτου, οι διάρκεια της διαδρομής για την οποία εκδόθηκε και σημειώνεται στο αυτό η τυχόν διαφοροποίηση του δρομολογίου, της διάρκειας της εκδρομής και του αριθμού των ατόμων. Ο εκδότης του δελτίου, στο οποίο σημειώθηκε σποιαδήποτε μεταβολή κατά τη διάρκεια της διαδρομής, φροντίζει για την επιστροφή του σ' αυτόν και τη διαφύλαξή του, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Φ.Σ..

Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις μεταφοράς προσώπων (TRANSFERS), ιδίως από αεροδρόμια ή λιμάνια σε ξενοδοχεία και αντίστροφα, από ξενοδοχεία σε τόπους διεξαγωγής συνεδρίων ή σε αρχαιολογικούς χώρους και αντίστροφα, καθώς και όταν η εκκίνηση του τουριστικού λεωφορείου γίνεται από τόπο εκτός της πόλης που έχει την έδρα του ή το υποκατάστημά του το τουριστικό ή ταξιδιωτικό γραφείο, το διπλότυπο δελτίο εκδρομών, περιηγήσεων και μεταφοράς προσώπων, εκδίδεται κατά το χρόνο που δίνεται η εντολή κίνησης του τουριστικού λεωφορείου και παραμένει στο τουριστικό ή ταξιδιωτικό γραφείο. Στο δελτίο αυτό μπορεί να μην αναγράφεται ο αριθμός των ατόμων που διακινούνται μόνο στις περιπτώσεις μεταφοράς προσώπων (TRANSFERS).

2. Στην περιπτωση που παρέχονται υπηρεσίες σε άτομα που έχουν προμηθευτεί δελτία συμμετοχής σε εκδρομή ή περιήγηση από τρίτους (τουρλίντερς, υπαλλήλους ξενοδοχείων κ.α.), για λογαριασμό τουριστικού ή ταξιδιωτικού γραφείου, μπορεί να μην εκδίδονται από τον εκμεταλλευτή του γραφείου αυτού οι αποδείξεις παροχής υπηρεσιών που ορίζονται από τον Κ.Φ.Σ., με την προϋπόθεση ότι τα δελτία αυτά θα συγκεντρώνονται και θα διαφυλλάσσονται ως φορολογικά στοιχεία της εκδρομής ή περιήγησης για την οποία εκδοθήκαν.

3. Μετά το πέρας κάθε εκδρομής, περιήγησης ή μεταφοράς προσώπων γίνεται ανάλυση των εσόδων στο στέλεχος του δελτίου της παραγράφου 1, σύμφωνα με τα στοιχεία που εκδοθήκαν από τον εκμεταλλευτή του τουριστικού ή ταξιδιωτικού γραφείου (αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, τιμολόγια παροχής υπηρεσιών και δελτία συμμετοχής). Η ανάλυση αυτή μπορεί να μη γίνεται αν προκύπτει από τον τρόπο καταχώρησης των εσόδων στα βιβλία της επιχείρησης για κάθε περίπτωση.

4. Οι διατάξεις της απόφασης αυτής εφαρμόζονται αναλόγως και από τα τουριστικά και ταξιδιωτικά γραφεία που πραγματοποιούν εκδρομές στο εξωτερικό με τη χρησιμοποίηση τουριστικών λεωφορείων. Το πρώτο αντίτυπο του δελτίου αυτού φέρεται επί του αυτοκινήτου σε κάθε περίπτωση.

5. Η απόφαση 1033740/145/ΠΟΛ. 1071/13.3.1989 (ΦΕΚ. 219 Β') καταργείται.

6. Η απόφαση αυτή, που ισχύει από τη 1η Μαΐου 1990, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Προισταμένη της
Γραμματείας

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ

Καταργείται η Α.Υ.Ο. 1115278 / 842 / ΠΟΛ. 1292/
8.9.1992

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ & Δ.Π.
Δ/ΝΣΗ 15η ΒΙΒΛΙΩΝ & ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ Α'
Ταχ. Δ/νση : Καρ. Σερβίας 10
Ταχ. Κωδ. : 101 84 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες:
Τηλέφωνο: 3638878.3638389

Αθήνα, 8 Σεπτεμβρίου 1993
 Αρ. Πρωτ. 1115278/842/0015A'

ΠΡΟΣ: Ως Π.Δ.

ΘΕΜΑ: Δυνατότητα μη τήρησης βιβλίων του Κ.Β.Σ., ορισμένων κατηγοριών επιτηδευματών - ρύθμιση θεμάτων διόθεσης εφημερίδων και περιοδικών.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της υποπεριπτωσης γι' της περιπτωσης γ' του άρθρου 38 του Κ.Β.Σ. (π.δ. 186/1992 - ΦΕΚ. 84 Α'), όπως προστέθηκαν με τις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 21 του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ. 137 Α').

2. Τις διατάξεις των υποπεριπτώσεων γδ', γε', και γη' της περιπτωσης γ' και της περιπτωσης δ' του άρθρου 38 του Κ.Β.Σ..

3. Το γεγονός ότι: α) από παλιά με τις εγκυκλίους Α.511/91 ΠΟΛ.214/2.7.1969 και Ε 5248 (Ε6413/49) / 9.9.1977 είχε παρασχεθεί η δυνατότητα, για τις διακινούμενες εφημερίδες και περιοδικά μέσω του Πρακτορείου Αθηναικού Τύπου Α.Ε. και του Νέου Πρακτορείου Εφημερίδων και Περιοδικών να εκδίδονται εκκαθαρίσεις ωπό τα πρακτορεία αυτά και όχι από τους υποπράκτορες εφημεριδοπώλες).

β) ότι η πιο πάνω δυνατότητα επεκτάθηκε με την εγκύλιο μας 1118148/936/εγκ.3/24.11.1992 (παραγ.12.12.3β) σε όλα τα πρακτορεία διανομής τύπου και περιοδικών.

4. Ότι οι υποπράκτορες (εφημεριδοπώλες) κατά την πώληση των διακινούμενων, μεσω των προσαναφερομένων στην περιπτωση (α) πρακτορείων, εφημερίδων και περιοδικών, έγινε δεκτό να μην εκδίδουν αποδείξεις λιοντικής πώλησης (Α.Δ.Π.) - Δ/γη Ε 5248/43 (Ε 3413/49) / 9.1.1977.

5. Την Υ.2009/20.5.1993 (ΦΕΚ Β 3645) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομιών Έπει ανάθεσης αρμοδιοτήτων του Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών*

6. Τις ιδιαιτερότητες των συναλλαγών και των επογελμάτων των επιτηδευματών που καταλαμβάνονται από την παρούσα αποφαση, καθώς και τις δυσχέρειες ου αντιπετωπίζουν στην τήρηση των βιβλίων και την κύρωση των στοιχείων.

7. Ότι από τις διατάξεις της αποφασης αυτής δεν δοκαλείται δαπάνη σε βέρος του Κρατικού Προυπο-εγκισμού.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

1. Παρεχουμε τη δυνατότητα μη τήρησης βιβλίων του Β.Σ. (π.δ. 186/1992 - ΦΕΚ 84 Α') στους παρακατωντικούς:

α) Εφημεριδοπώλες (υποπράκτορες εφημερίδων και περιοδικών), β) πρακτορες ΠΡΟ-ΠΟ, ΛΟΤΤΟ, Ιποδρομικών στοιχημάτων και συναφών, γ) πράκτορες λα-

χείων: Το προβλεπόμενο από τις διατάξεις της παραγράφου 5 περιπτωση ι, υποπεριπτωση ιβ' του άρθρου 10 Κ.Β.Σ. π.δ. 186/1992 θα εξακολουθεί να τηρείται, δ) πωλητές λοχείων, ε) φωτορεπόρτερ, στ) ρακοσυλλέκτες παλαιού χάρτου και χαρτονιών.

Η απολλαγή των παραπόνων επιπτηδευματιών από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων του Κ.Β.Σ. ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 1993 και στο εξής.

(Άρθρο 46 νομοσχεδίου)

Νέες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ειδικές περιπτώσεις φορολογίας μεταβιβασης ακινήτων.

Απολλαγή από το φόρο για απόκτηση πρώτης κατοικίας.

(Άρθρο 47 παρ. 2 νομοσχεδίου)

Άρθρο 26 παραγ. 3 ν. 1882/1990

2.....

3. Η εκπλήρωση των οφειλών προς το Δημόσιο, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος, αποδεικνύεται με αποδεικτικό ενημερότητας, που εκδίδεται από τον αρμόδιο προιστάμενο της Δ.Ο.Υ. και το οποίο χορηγείται εφόσον ο αιτών έχει καταβάλλει ή τακτοποίησει κατά νόμιμο τρόπο (αναστολή πληρωμής ή διευκόλυνση τημηματικής καταβολής που χορηγούνται από τα κατά νόμο αρμόδια όργανα) τις μέχρι τη χρονολογία έκδοσης του αποδεικτικού βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες οφειλές του προς το Δημόσιο.

(Άρθρο 47 παρ. 3 νομοσχεδίου)

Άρθρο 2 παράγ. 6 τρίτο εδάφιο ν. 15867/1950

3.....
 παρ. 6.....

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται για ακίνητα που βρίσκονται στο σύνολο τους ή μερικώς, σε ζώνη εκτίνας μεγαλύτερης από 500 μέτρα από το χεωρίο κύρωσης ή βρίσκονται σε περιοχές δήμων και κοινοτήτων μέχρι 5.000 κατοικους*.

(Άρθρο 47 παρ. 4 νομοσχεδίου)

Άρθρο 1 παραγ. 1 πρώτο εδάφιο ν. 1078/1980, όπως αντικαταστάθηκε με την παραγ. 15 του άρθρου 14 του ν. 1882/1990.

4.....

1. Συμβάσεις αγοράς εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα ακινήτου παρα φυσικού προσώπου, εγγάφου, απαλλασσονται του φορού μεταβιβασεως. Εφόσον ο αγοραστής η ούσιγος ή οιωνδήποτε εκ των τέκνων αυτού των μη συμπληρωσάντων το 18ον έτος της ηλικίας των ή το 25ον προκειμένου περί τέκνων σπουδάζοντων εις ανεγγωνισμένα σχολες της ημεδαπής ή αλλοδαπής, δεν κέκτηνται δικαιώμα πλήρους κυριότητας η επικαρπίας η οικήσεως επι ετερος οικίας ή διαμερίσματος πλήρουντος, κατά την κρίσην του Οικον. Εφόρου, εις την περιφέρειαν του οποίου κείται το ακίνητον, τας στεγαστικας αναγκας της οικογενειας του ή δικαιωμα πλήρους κυριότητος επι οικοπεδου αρτιου και οικοδομησιμου, κειμένου εις πολιν πληθυσμου ανω των 3.000 κατοικων η εις τουριστικας περιοχας.

15. Η λεξη "κειμένου" της προτελευταίας σειρας του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (ΦΕΚ 238 Α') αντικαθίσταται με λέξη "κειμένων".

(Άρθρο 47 παραγ. 5 νομοσχεδίου)

Άρθρο 17 παραγ. 1 πρώτο εδάφιο περίπτωση β' ν. 1591/1986

5.

ή β) δικαιώματα πλήρους κυριότητας, σε οικόπεδο οικοδομήσιμο το οποίο βρίσκεται σε πόλη με πληθυσμό άνω των 3.000 κατοίκων ή σε τουριστική περιοχή.

ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 48
Νέες Διατάξεις

Άρθρο 49 (παρ. 1-3) νομοσχεδίου

Μεταβατική ρύθμιση για τη μη εφαρμογή του ν. 1573/85 Κεφ. Β'

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Παραγωγή αυτοκινήτων σε χώρους εκτός τελωνειακής επιβλεψης.

Άρθρο 5

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4, πρώτο εδάφιο, του άρθρου 3 και της παραγράφου 1 του άρθρου 4 εφαρμόζονται και για τα αυτοκίνητα που παράγονται, κατά την έννοια της περίπτωσης γ' του άρθρου 1, από ιδιοκατασκευαστές, συνεργεία αυτοκινήτων ή άλλες μονάδες που δεν λειτουργούν με το καθεστώς της παραγράφου 1 του άρθρου 2.

2. Η φορολογητέα αξία διαμορφώνεται με βάση την αντίστοιχη αξία όμοιου ή παραπλησίου αυτοκινήτου που παράγεται από της υπό τελωνειακή επιβλεψη αυτοκινητοβιομηχανες ή, σε περίπτωση μη παραγωγής τετοιών αυτοκινήτων, με βάση την αξία αντίστοιχου ή παραπλησίου τύπου ειδαγομένου.

3. Προκειμένης της παραγωγής αυτοκινήτων από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υποβάλλεται, πριν από την έναρξη οποιασδήποτε εργασίας αίτηση στην αρμόδια τελωνειακή αρχή για τη χορήγηση σχετικής εγκριτικής αδειας.

Η εγκριτική άδεια περιλαμβάνει τα στοιχεία του παραγωγού ή και του ιδιοκτήτη, αν δεν συμπίπτει με τον παραγωγο, της εργασίες παραγωγής και το χώρο που θα πραγματοποιηθούν, το είδος του αυτοκινήτου που θα παροχθεί, καθώς και το χρονικό διάστημα πραγματοποίησης των εργασιών.

4. Για τα αυτοκίνητα, τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού βρίσκονται στο στάδιο παρογωγής ή έχουν παραχθεί, υποβάλλεται το αργότερο εντος μηνός σχετική δηλώση στην αρμόδια τελωνειακή αρχή για τη σύμφωνα με τις διατάξεις της παραπάνω παραγράφου 3 και του άρθρου 6, χορήγηση της εγκριτικής αδειος και καταβολή του οφειλόμενου ειδικού φορού κατανάλωσης.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα αν τα παραγόμενα αυτοκίνητα προερχονται από οχήματα που είχαν ταξινομηθεί και τεθεί σε κυκλοφορία πριν τη διασκευή τους σε επιβατικά η φορτηγά αυτοκινήτα.

Άρθρο 49 παρ. 4 νομοσχεδίου
ν. 2127/93 άρθρο 88 παρ. 2 περιπτωση δ'

δ) Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικης δηλώσης της παρ. 2 του άρθρου 80, πρόστιμο 1% των οφειλόμενων φόρων, για κάθε μέρα καθυστέρησης υποβολής της δηλώσης αυτής, που δεν μπορεί όμως να υπερβαίνει το ύψος του ποσού των οφειλόμενων φόρων.

Άρθρο 53 νομοσχεδίου
ν. 2093/1993 άρθρο 35

Άρθρο 35

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης, που προβλέπεται από της διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1038/1980 (ΦΕΚ 67 Α'), όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), που προορίζεται για θέρμανση, ορίζεται σε 60.000 δρχ. το χιλιόλιτρο.

Ειδικό για την περίοδο από την τρίτη Δευτέρα του μηνός Οκτωβρίου μέχρι την τελευταία Κυριακή του μηνός Απριλίου, εκάστου έτους, ο παραπάνω φόρος ορίζεται σε 39.000 δρχ. το χιλιόλιτρο.

2. Απογορεύεται η καθ' οινοδήποτε τρόπο νόθευση, διάθεση, χρησιμοποίηση ή μεταφορά του πετρελαίου θέρμανσης για άλλες, εκτός από θέρμανση, χρήσεις. Οι παραβάτες υπόκεινται στις κυρώσεις των άρθρων 28, 29 και 30 του ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α') όπως ισχύουν, επιφυλασσόμενων και των περι λαθρεμπορίας διατάξεων του Τελωνειακού Κώδικα.

Επιπλέον επιβάλλεται από τον Υπουργό Εμπορίου πρόστιμο από πέντε εκατομμύρια (5.000.000) μέχρι εβδομήντα πέντε εκατομμύρια (75.000.000) δραχμές.

Σε περίπτωση χρησιμοποίησης πετρελαίου θέρμανσης αντί πετρελαίου κινησης για την κυκλοφορία οχήματος ή λειτουργία μηχανήματος, επιβάλλεται στον κάτοχο αυτού με κοινή απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού αφαιρεση της άδειας κυκλοφορίας του οχήματος η λειτουργίας του οχήματος για ένα (1) ετος.

Σε περίπτωση υποτροπής η αδεια αφαιρείται οριστικα.

3. Η διοπιστωση νοθευσης, διαθέσης, μεταφοράς ή χρησιμοποίησης πετρελαίου θέρμανσης για άλλες εκτος από τη θέρμανση χρήσεις αποτελεί λόγο ανακρίβειας των πήρούμενων, από της επιχειρήσεις ή επαγγελματίες βιβλίων Κ.Β.Σ. π.δ. 186/1982 (ΦΕΚ 84Α') και ο προσδιορισμός στη φορολογία εισοδήματος των ακαθαρίστων εσόδων ενεργείται εξωλογιστικά, συμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 ν.δ. 3323/1955 (ΦΕΚ 214 Α').

Στην περίπτωση αυτή, για τον προσδιορισμό των καθαρών κερδών, ο προβλεπόμενος Μοναδικός Συντελεστής Καθαρού Κέρδους τριπλασιάζεται.

Προκειμένου για παραβάτες των διατάξεων του παρόντος άρθρου, που εκμεταλλεύονται αυτοκίνητα δημόσιας χρήσεως, τα τυχόν προβλεπόμενα κατ' αποκοπή καθαρά κέρδη τριπλασιάζονται.

4. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης για το φωτιστικό πετρελαίο της δασμολογικής κλάσης 27100055 ορίζεται σε 68.000 δρχ. ο μετρικος τόννος.

5. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από 19 Οκτωβρίου 1992.

Άρθρο 54
παρ. 1 άρθρ. 7 α.ν. 896/1937

1. Η εις άλλος χρονεις, πλην εκεινων δι ας ειδικώς εισηχθησαν, χρησιμοποιησης η εις την ιενικην εν τω Κράτει καταναλωσιν διατάσσεις ειδων, εισιτηριων ατε-

λώς ή επί ηλοττωμένω τέλει άνευ προγενεστέρας πληρωμής των ανηκόντων τα Δημοσιά δασμών και φόρων ή άνευ εκπληρώσεως προσαπαιτουμένης τυχόν ετέρας διατυπώσεως, ονεξαρτητώς των εν άρθρω 100 παρ. 2 εδαφ. α' και εξής του Ν. 1165 'περί τελωνειακού κώδικος' προβλεπομένων κυρώσεων της λαθρεμπορίας, συνάγεται την άσιν της παρασχεθείσης ατελείος και την εισπραξιν των δασμών τούτων και φόρων αλληλεγγύων: α) παρά των αρχικών εισαγωγέων (Νομικών προσώπων, Δήμων και Κοινοτήτων, Ειδικών Ταμείων, Εταιφεών κ.λπ.).

β) παρά των εκπροσωπούντων τους δικαιούχους της ατελείας προσώπων, ειθυνομένων και δια της ατομικής τούτων περιουσίας και γ) παρά των νέων κυρίων των ειδών τούτων ως και των διακατόχων και νομέων αυτών.

παρ. 1 άρθρ. 35 ν. 1576/86

1. Σε περίπτωση που τα εμπορεύματα, ενδιάμεσα προϊόντα ή παράγωγα προϊόντα τεθούν σε ανάλωση ή δεν λάβουν εμπρόθεσμα έναν από τους προορισμούς τερματισμού του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης που προβλέπονται από το άρθρο 18 του Κανονισμού Ε.Ο.Κ. 1999/85, καταβάλλονται οι εισαγωγικοί δασμοί, φόροι και άλλες επιβαρύνσεις που αναλογούν στα εμπορεύματα και ισχύουν την ημερομηνία της αποδοχής του παραστατικού εγγράφου της εισαγωγής τους με το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, με βάση τη δασμολογητέα αξία και τα άλλα στοιχεία φορολόγησης που έχουν αναγνωρισθεί ή έχουν γίνει δεκτά την ίδια ημερομηνία.

Άρθρο 55 Αποτελεί νέα ρύθμιση.

(Άρθρο 50 παράγραφος 1 νομοσχεδίου)

**ΑΡΘΡΑ 7 ΚΑΙ 34 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ Δ. 245/1988
ΦΕΚ 195/Β/1988, όπως ισχύει**

Άρθρο 7 Περιορισμοί

1. Τα προσωπικά είδη, με εξαίρεση τα λοιπά είδη, που παραλαμβάνονται η έχουν παραληφθεί με τις οπαλλαγές του άρθρου 3, δεν επιτρέπεται με οποιοδήποτε τρόπο τυπικό ή άτυπο, μέχρι να συμπληρωθεί επήσια προθεσμία από την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης κατό περιπτώση του παραστατικού εισαγωγής:
α. να μεταβιβαστούν,
β. να εκμισθωθούν,
γ. να αποτελέσουν αντικείμενο ενεχύρου ή χρησιδανέου.

δ. να παραχωρηθεί η χρήση τους σε τρίτους.
ε. να παραμένουν, έστω και για φύλαξη, σε χώρους εμπορίας παρουσιών ειδών ή, προκειμένου για αυτοκίνητα, και σε χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων (PARKING) που είναι και χώροι εμπορίας αυτοκινήτων και

στ. προκειμένου για αυτοκίνητα, να οδηγούνται έστω και για μόνο φορά από τρίτους, ονεξάρτητα της υπαιτιότητας ή οχι του δικαιούχου προσώπου.

2. Κατ εξαίρεση των οριζομένων στις διατάξεις του στοιχείου (στ) της προηγούμενης παραγράφου και του στοιχείου (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 5, εκτός από το δικαιούχο πρόσωπο και την η τον σύζυγο αυτού, επιτρέπεται να οδηγούν το ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχοσπίτο και οι παρακάτω συγγενείς και των δύο συζύγων, ύστερα από έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής:
α. τα άγαμα ή έγγαμα παιδιά τους και οι σύζυγοι

αυτών.

β. οι γονείς τους,

γ. τα άγαμα ή έγγαμα αδέλφια τους και οι σύζυγοι αυτών.

Η έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής χορηγείται στο δικαιούχο πρόσωπο μετην υποχρέωση να την τοποθετήσει εντός του αυτοκινήτου, αφού προηγουμένως ο δικαιούχος με υπεύθυνη δήλωσή του, δηλώσει εκείνα από τα παραπόνω πρόσωπα που επιθυμεί να οδηγούν το αυτοκίνητο του και προσκομίσει τα απαραίτητα δικαιολογητικά από τα οποία αποδεικνύεται ο βαθμός συγγενείας του με τα δηλούμενα πρόσωπα.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο (ε) και (στ) και της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται αναδρομικά από 11.6.86 για τις περιπτώσεις αυτοκινήτων που έχουν ήδη εισαχθεί και παραδοθεί με τις προισχύουσες διατάξεις, αλλά για τις περιπτώσεις αυτές, η έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, που ορίζεται στην παράγραφο 2, απαιτείται από της εφαρμογής της απόφασης αυτής.

Άρθρο 34.

Αυτοκίνητα Πολυτέκνων.

Από της ημερομηνίας εφαρμογής της παρούσας απόφασης, αυτοκίνητα που ήδη έχουν παραληφθεί ή θα παραληφθούν από πολυτέκνους γονείς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 του ν. 1563/85 (ΦΕΚ 151), εκτός από το δικαιούχο πρόσωπο και την η τον σύζυγο αυτού, επιτρέπεται να οδηγούνται και από τους συγγενείς αυτών που κατονομάζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης, ύστερα από έγγραφη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, η οποία χορηγείται κατ' ανάλογη εφαρμογή των οριζομένων στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 της απόφασης αυτής.

(Άρθρο 50 παράγραφος 3 νομοσχεδίου)

Άρθρα 18 ν. 1921 όπως ισχύει

Άρθρο 18

1. Ιδιωτικής χρήσης επιβατικά αυτοκινήτα ή αυτοκινούμενα τροχόσπιτα που παραλαμβάνονται η έχουν παραληφθεί από 1-3-88, με τις οπαλλαγές που προβλέπονται από τις διατάξεις των ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Β' ή Η' της Δ. 245/88 αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, η οποία κυρώθηκε με το ν. 1839/1989 (ΦΕΚ 90), είναι δυνατό να μεταβιβάζονται στο εξής από το δικαιούχο ατελείος πρόσωπο, μετά την παρέλευση της επήσιας περιοριστικής προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 της Δ. 245/88 Α.Υ.Ο. μόνο ύστερα από έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής και εφ' όσον προηγουμένως καταβληθεί ποσοστό του ειδικού φόρου κατανάλωσης επιβατικών αυτοκινήτων, ανάλογα με το διάστημα που έχει παρέλθει από την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου μέχρι την καταβολή του ποσοστού αυτού, ως οκολούθως:

α. Από 1 έως 2 επη καταβάλλεται το 80%

β. Από 2 έως 3 επη καταβάλλεται το 60%

γ. Από 3 έως 4 επη καταβάλλεται το 40%

δ. Από 4 έως 5 επη καταβάλλεται το 20%

ε. Από 5 επη και άνω χωρίς καταβολή

2. Το ποσοστό που ορίζεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται επί του ποσού του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στο συγκεκριμένο αυτοκινήτο βάση τους συντελεστές που ορίζονται στο άρθρο 37 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α') και τη φορολογικής υποχώρησης

αυτοκινήτου που έχει διαμορφωθεί σε δραχμές κατά την παράδοση του αυτοκινήτου με τις διατάξεις της Δ. 245/88 Α.Υ.Ο..

3. Η έγκριση για τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου χορηγείται ύστερα από αίτηση που καταθέτει αυτοπρόσωπα στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, το δικαιούχο ατελείας πρόσωπο.

4. Σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου προσώπου, δεν οφείλονται τα ποσοστά του ειδικού φόρου κατανάλωσης που ορίζονται στην παράγραφο 1 και η έγκριση για την περιέλευση του αυτοκινήτου στους κληρονόμους στα πλαίσια κληρονομικής διαδοχής χορηγείται, ύστερα από αίτηση των νόμιμων κληρονόμων.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν και εφαρμόζονται από της 8ης Νοεμβρίου 1990.

(Άρθρο 51 νομοσχεδίου)

Άρθρο 9 της Απόφασης Δ. 245/1988

(παράγραφοι 1 - 10)

ΑΡΘΡΟ 9 της ΑΠΟΦΑΣΗΣ Δ. 245/1988
ΦΕΚ 195/Β/1988 όπως ισχύει.

Άρθρο 9
Παραβάσεις

1. Η παράβαση των διατάξεων του άρθρου 7, είναι απλή τελωνειακή παράβαση.

2. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του άρθρου 7, αίρεται αναδρομικά, από της εισαγωγής των προσωπικών ειδών, η χορηγηθείσα κατά το άρθρο 3 απαλλαγή και οφείλονται άμεσα:

α) όλες οι δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις από τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 3, έτυχαν απαλλαγής τα προσωπικά είδη κατά την εισαγωγή, προσαυξημένες με τέλη εκπρόθεσμης καταβολής που θα υπολογιστούν από την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών, μη εφαρμοζομένων στην προκειμένη περίπτωση των διατάξεων του ν.δ. 356/1974 περί Κ.Ε.Δ.Ε., ως προς το χρόνο που καθίστανται ληξιπρόθεσμα το χρέον προς το Δημόσιο και ως προς τον χρόνο έναρξης υπολογισμού των τελών εκπρόθεσμης καταβολής και

β) πρόσθετο τέλος, ίσο, με το σύνολο στο ακέραιο, των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων που αναλογούν στα εισαχθέντα προσωπικά είδη, την ημερομηνία αποδοχής ή έκδοσης του παραστατικού εισαγωγής.

3. Υπόχρεοι για την καταβολή, των προσαυξημένων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και του πρόσθετου τέλους που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, είναι αλληλέγγυα και σε ολόκληρο, το δικαιούχο πρόσωπο και ο κάτοχος των προσωπικών ειδών.

Ο κάτοχος δώκεται με βάση τη βεβαίωση που έχει κάνει η αρμόδια τελωνειακή αρχή στο δύναμα του δικαιούχου προσώπου, με απλή μόνο πράξη μνείας του ονόματος του κατόχου επί του παραστατικού εισαγωγής των προσωπικών ειδών, μετά την διαπίστωση της παράβασης.

4. Σε περίπτωση που η διαπίστωση της παράβασης γίνεται από τελωνειακή αρχή άλλη από εκείνη της εισαγωγής των προσωπικών ειδών, η σχετική έκθεση διαπίστωσης της παράβασης, στέλνεται αμέσως στο αρμόδιο τελωνείο εισαγωγής, το οποίο εκδίδει στη συνέ-

χεια καταλογιστική πράξη και μεριμνά για την εισπραξη δόλων των οφειλών που προκύπτουν από την παράβαση, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

5. Η καταλογιστική πράξη εκδίδεται, αφού τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 99 του Τελωνειακού Κώδικα.

Το δικαιώμα για έκδοση καταλογιστικής πράξης, ασκείται κατ' αρχήν μεσά στην προθεσμία που ορίζει η διάταξη του στοιχείου (α) της παραγράφου 4 του άρθρου 88 του Τελωνειακού Κώδικα, σε περίπτωση δε που η διαπίστωση της παράβασης γίνεται μέσα στο τελευταίο εξάμηνο της ως άνω προθεσμίας, αυτή δεν συμπληρώνεται πριν περάσει ολόκληρο έτος από της χρονολογίας της πράξης διαπίστωσης της παράβασης.

6. Η βεβαίωση προς εισπραξη (ταμειακή) των οφειλομένων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων καθώς και των τελών εμπρόθεσμης καταβολής αυτών που ορίζονται στο στοιχείο (α) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, γίνεται ταυτόχρονα με την έκδοση της καταλογιστικής πράξης επιβολής του προσθέτου τέλους που ορίζεται στο στοιχείο (β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

7. Η εμπρόθεσμη άσκηση προσφυγής, δεν αναστέλλει την εισπραξη των οφειλομένων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και των τελών εκπρόθεσμης καταβολής αυτών που ορίζονται στο στοιχείο (α) της παραγράφου 2 του πάροντος άρθρου.

Για την εισπραξη των απαιτήσεων τούτων, έχουν εφαρμογή κατά τα λοιπά, πλήρως οι διατάξεις του ν.δ. 356/1974 περί Κ.Ε.Δ.Ε..

8. Το πρόσθετο τέλος που ορίζεται στο στοιχείο (β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, είναι άμεσα απαιτητό και η εμπρόθεσμη άσκηση προσφυγής, δεν αναστέλλει την εισπραξη του τρίαντα τα εκατό (30%) αυτού.

9. Τα προσωπικά είδη, για τα οποία διαπίστωνται παράβαση, ανεξάρτητα από τα επιτρεπόμενα κατά το ν.δ. 356/1974 μέτρα, υπόκεινται αμέσως σε προσωρινή συντηρητική δέσμευση, με πράξη της τελωνειακής αρχής που διαπίστωσε την παράβαση.

Η δέσμευση αυτή που ισχύει μέχρι την τυχόν, σύμφωνα με το ν.δ. 356/1974, κατάσχεσή τους, συνίσταται:

α) για μεν τα μέσα μεταφοράς, σε αφράγιση και ακινητοποίηση αυτών από την τελωνειακή αρχή που διαπίστωσε την παράβαση, σε τελωνειακό χώρο. Κατά την κρίση της τελωνειακής αρχής που διαπίστωσε την παράβαση, η σφράγιση και ακινητοποίηση των μέσων μεταφοράς μπορεί να γίνει σε χώρο δημόσιο ή ιδιωτικό και πάντοτε με την ειθύνη και την οικονομική επιβαρυνση του δικαιούχου προσώπου και του κατόχου των μέσων μεταφοράς, σε ολόκληρο.

β) για δε τα είδη οικοσκευής, σε φύλαξη αυτών σε τελωνειακό χώρο, με οικονομική επιβάρυνση του δικαιούχου προσώπου και του κατόχου αυτών, σε ολόκληρο.

10. Σε περίπτωση που δεν καταβάλλονται τα, κατά τις παραγράφους 7 και 8 του παρόντος άρθρου, αμέσως απαιτητά ποσά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.δ. 356/1974, περί αναγκαστικής εισπραξης των απαιτήσεων τούτων του Δημοσίου, για μεν την απαιτηση της παραγράφου 7 μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από της σύμφωνα με το νόμο βεβαίωσης προς εισπραξης (ταμειακής) για δε το ληξιπρόθεσμο ποσό της απαιτησης της παραγράφου 8, μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από της κοινοποίησης της καταλογιστικής πράξης.

(Άρθρο 52 νομοσχεδίου)

Άρθρο 9 της Απόφασης Δ. 245/1988

(παράγραφος 11)

**ΑΡΘΡΟ 9 της ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Δ. 245/1988 ΦΕΚ 195/Β/1988 όπως ισχύει.**

**Άρθρο 9
Παραβάσεις**

11. Κάθε άλλη παράβαση των διατάξεων της απόφασης αυτής, εφόσον γίνεται με σκοπό να στερήσει το Δημόσιο από δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις που οφελούνται κατά την εισαγωγή, αποτελεί λαθρεμπορία και διώχεται ποινικά και δοκιμητικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ και άλλες διατάξεις

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ**

**Άρθρο 1
Ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος από
εμπορική επιχείρηση**

1. Ως ελάχιστο ποσό καθαρού εισοδήματος από την διακριτή ατομικής εμπορικής επιχείρησης, η οποία δεν τηρεί βιβλία ή τηρεί βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, θεωρείται εκείνο που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του αθροίσματος της μισθωτικής αξίας της επαγγελματικής εγκατάστασης της επιχείρησης και της εμπορικής αμοιβής, με τους συντελεστές εμπορικότητας και απόδοσης.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του άρθρου νοούνται ως:

α) Μισθωτική αξία, ποσοστό έξι τοις εκατό (6%) του ποσού που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της τιμής ζώνης που ισχύει κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, σύμφωνα με τις διατάξεις περί φορολογίας μεταβιβασης ακινήτων, με τον αριθμό των τετραγωνικών μέτρων της επιφάνειας της επαγγελματικής εγκατάστασης. Για τις περιοχές οι οποίες δεν έχουν εντοχθεί στο σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, ως τιμή ζώνης λαμβάνεται η κατώτερη τιμή ζώνης που ισχύει για την πρωτεύουσα του νομού, όπου βρίσκεται η εγκατάσταση της επιχείρησης. Για τις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες εκπαίδευσης η μισθωτική αξία που λαμβάνεται υπόψη περιορίζεται στο πενήντα τοις εκατό (50%).

β) Εμπορική αμοιβή, η επήσια αμοιβή η οποία προβλέπεται από τη συλλογική σύμβαση εργασίας των εμπορουπαλήλων, που ισχύει κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, για υπάλληλο με πέντε (5) χρόνια υπηρεσίας, χωρίς προσαυξήσεις επιδομάτων πολυετίας και οικογενειακών βαρών, στρογγυλοποιούμενο στην πλησιέστερη εκατοντάδα χιλιόδας. Προκειμένου για επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες, εκτός από τις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες εκπαίδευσης, η αμοιβή του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνει κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%).

γ) Συντελεστής εμπορικότητας, ο οποίος ανάλογα με το συντελεστή εμπορικότητας, που προβλέπεται από τις διατάξεις περί φορολογίας μεταβιβασης ακινήτων, προσδιορίζεται ως ακολούθως:

Για επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε περιοχές με συντελεστή εμπορικότητας	Συντελεστής εμπορικότητας
1	1
1,1 - 2	1,20
2,1 - 3	1,40
3,1 - 4	1,60
πάνω από 4	1,80

Για επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε περιοχές, οι οποίες δεν έχουν εντοχθεί στο σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, ως συντελεστής εμπορικότητας λαμβάνεται ο αριθμός ένα (1).

δ) Συντελεστής απόδοσης, ο οποίος ανάλογα με το μοναδικό συντελεστή καθαρού κέρδους, δημιουργείται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, προσδιορίζεται ως ακολούθως:

Για επιχειρήσεις με μοναδικό συντελεστή καθαρού κέρδους	Συντελεστής απόδοσης
μέχρι 5%	1
πάνω από 5% μέχρι 10%	1,15
10% - 15%	1,30
15% - 20%	1,45
20%	1,60

Προκειμένου για επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες ο συντελεστής απόδοσης προσδιορίζεται ως ακολούθως:

Για επιχειρήσεις με μοναδικό συντελεστή καθαρού κέρδους	Συντελεστής απόδοσης
μέχρι 20%	1
πάνω από 20% μέχρι 30%	1,20
30% - 40%	1,40
40%	1,60

Για επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζονται περισσότεροι από ένα μοναδικού συντελεστές καθαρού κέρδους, για τον προσδιορισμό του συντελεστή απόδοσης λαμβάνεται υπόψη εκείνος της κύριας δραστηριότητας. Ως κύρια δραστηριότητα, για την εφαρμογή αυτής της διάταξης, θεωρείται αυτή με τα περισσότερα ακαθάριστα έσοδα.

3. Η μισθωτική αξία μειώνεται προκειμένου για:

α) Επαγγελματική εγκατάσταση που βρίσκεται αποκλειστικά σε όροφο οικοδομής, πάνω από το ισόγειο, κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%).

β) Επαγγελματική εγκατάσταση που βρίσκεται αποκλειστικά σε υπόγειο οικοδομής, κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%).

γ) Αποθηκευτικό χώρο, κατά ποσοστό εβδομήντος πεντε τοις εκατό (75%). Η μισθωτική αξία του αποθηκευτικού χώρου προσαυξάνεται τη μισθωτική αξία της έδρας της επιχείρησης. Αν στην πόλη οπου βρίσκεται ο αποθηκευτικός χώρος δεν είναι εγκατεστημένη η έδρα